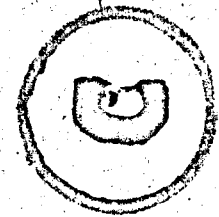

ജോർജ്ജ് കോളർ

മുൻ 25 ശതമാനം

14 March 1940

ജോർജ്ജ് കോളർ

1401259

182550

296

REGD. No. M. 1190.

ஆனந்த

போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 25. மூத்திரட்டக்கம். No. 1.

பிரமாதினிய பங்குனிமீ 1௨

2 APR 1940

1. கடவுள் வணக்கம்
2. இந்திய சுதந்திரக் கொள்கை 612
3. அபிவிருத்தி சாஸ்திரம் 618
4. இனி வரும் யுத்தம்
5. 'தந்தை மனம்' ... 627
6. "கம்மவர்கள்" ... 631
7. உடற் பயிற்சியும்
அதன் பயன்களும் ... 635
8. கௌரியின் முடிவு ... 638
9. பாரதத்தாயின் மாண்பு ... 641
10. வாழ்கையின் வண்டி மாகைகள் 646
11. கியூஸ் பேப்பர் ... 650
12. பொதுவியலும் சிறப்பியலும் 653
13. ஹாலிவுட்டின்
ஜாலக் காட்சிகள் ... 657
14. வித்தியார்த்தி ... 659
15. அண்ணல் கயட்டிய ஆண்மை 660
16. சாதிப்பேய் ... 664
17. குரணசிந்தாமணி ... 667

“ஆனந்தபோதினி”

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு	ஒட்டியா, சிலோன்	1-0-0
தபாக்கல்	பரிமா	1-4-0
ஏற்பாடு	13 ரூபி, லிங்கப்பூர் தேன் துப்பிக்கா, பசா, } லெசுபோடேரியா முதலிய வேளிநாடுகளுக்கு	2-0-0
உட்கொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0-2-0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை		0-3-0

ஒரு வருடத்திற்கும் துறைந்த சந்தா கிடைப்பது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி எழுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது லி. பி. யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஜூன் முதல்தான் கணக்கு வைக்கப் பட்டு ஜூன்மாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 8-அனுவோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரையில் 2-அனுவாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அனுவ, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-5-6-அதாவது 6-அனுவ சேர்த்து ரூபா 1-0-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்வதே நல்ல, இதைச் சவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம் மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்குமேல் அதே தமிழ்மாத டிடிவித்தன் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் சிவைய மறுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாதம் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபிஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு நமக்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப்பாளி யல்ல. பதிலை விரும்புவோர் ரிப்பன் காட்டாவது தபால் பில் லாவது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) விலாசங்களை எழுதுவோர் சத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத துஷணை, பிறர் துஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாகவும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription (ஒட்டியா, சிலோன்	ரூபா 15-0-0
லீவிய சந்தா (பரிமா, முதலிய வேளிநாடுகளுக்கு	25-0-0

Telephone No. 3005. Telegram:—"Aranda Bodhini", Madras.

லிவியா:—உ. முனிசாமி முதலியார், “ஆனந்தபோதினி”

கடை சிவசுப்பிரமணிய முதல் தெரு, தபால் பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

கற்கோட்டை நேர்த்தியான புதிய நாவல்.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது ஆனந்தபோதினி சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாய் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தது. இதன் விசேஷத்தை யறிந்து நமது சந்தா சேயர்களில் அனேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளிப் படுத்தப்பட்டது.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாடிப்போர் மனதைப் பூரணமாகக் கவர்ந்து கொள்ளும்; கதை முடியும்படி அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இன்னும் இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல். இதில் தேசப் பிரஷ்டமடைந்த சில உயர்குல மகுடவர்த்தனர்கள் தலைமறைத்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிராணபத்துகளில் சிக்கிக்கொள்வதும் அவற்றினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும், சொல்லொன வியப்பையும் சோகத்தையும் வீரசத்தையும் காட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும், துணிகரமான தீரச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்காதல்கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்துகொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாய் யிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அத்தாட்சியோடு புகட்டுவதேயாம்.

இது தெளிவான இனிய நடைவில, ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் துலாசிரியர் திருவுருவப்படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விலை ரூபா 2-0-0

வெளியாகிவிட்டது!

வெளியாகிவிட்டது!!

சம்பூர்ண இரோகை சாஸ்திரம்

சக்திதாசன் எழுதியது.

எல்லாம்வல்ல முருகன் திருவருளால் இந்நூல் வெளியாகிவிட்டது. தமிழ் மக்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்வின் மர்மங்களை எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். உங்கள் கை ரோகை தேவபாஷை. அதை இந்த சாஸ்திரம் விளக்குகிறது. முருகன் திருவருள் பெற்ற சக்திதாசன் மிக்க எளிய நடையில் பாமரரும் தெரிந்துகொள்ளும்படி எழுதியிருக்கிறார். சோதிடத்தில் மயக்கித் திகைக்கிறவர்களுக்கு இது தெளிவைத் தரும். தமிழில் விளக்கம் இன்னும் படித்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க. உலகப் பிரமுகர்களில் மகாத்மா காந்தி, கலிரோஷ்டர் ரவீந்திரநாத் தாகூர், முஸ்லோனி, போர்டு, இஃதன்றி சினிமா நடிகர் முதலிய 40-நபர்களின் கை ரோகைப் படங்களும், சரித்திரச் சுருக்கமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. உயர்ந்த கிணைஸ் பதிப்பு. இன்றே ஆர்டர் செய்க.

இவ்வளவு பெரிய சாஸ்திரத்தின் விலை ரூபா 3 தான்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி 167, மதராஸ்.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்

அழகிய சீமை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்ணைக் கவ
ரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன் 400 பக்கங்களுக்கு மேல்
அழகிய பெத்ரவேயிட் பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

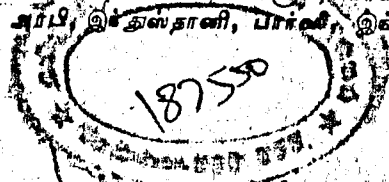
(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0.

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகானந்தத்தை விரும்
பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்
கையை நல்வாழ்கையாக நடத்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி நற்சந்ததிக
ளைப்பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல
இன்பமார்த்தங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில்
வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சான்
நிரத்தின் சாராம்சங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேச
தத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டு
யிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தேலங்கு, கன்னடம்,
மராட்டி, அரபி, இந்துஸ்தானி, பர்ஸி, இங்கிலிஷ், பிரென்ச் முதலிய

மொழிகளிலுள்ள இன்பரச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கை
யின் இரகசிய முறைகளும், அவற்றிற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும்
கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படங்களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்
னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப்படிப்போர் உண்மைக் காதல்
என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம் புரிந்தால்
தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மணக்
கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமுற்று அழகிய சந்ததி
களைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில்
அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், வறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள்.
இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

மதனபூஷணம் அல்லது இறந்தவள் பிழைத்தது ஒரு துப்பறியும் நாவல்.

ஸ்திரீகளுக்கு அளவற்றிய சுயாதீன மளிப்பதால் உண்டாகும் தீமை
கள் இதில் நன்றும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல நீதிகளும்
இதில் விளங்கும். குற்றவாளி எவ்வளவோ தந்திரமாயும், முன் யோசனை
யோடும் குற்றத்தைச் செய்திருக்க, துப்பறிபவர் அதைக் கண்டுபிடிப்பது
வாசிப்பவர்களுக்கு அதிக ஆச்சரியத்தையும், பிரமையையும் உண்டாக்கும்,
கிரபாரதியான ஒருவன், சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களாலும் மெய்யான குற்ற
வாளி செய்த தந்திரத்தாலும் ஆபத்தில் சிக்கிக்கொண்டு மாண தண்டனை
யடையும் தறுவாயிலிருப்பது வாசிப்பவர்களுக்கு மிக சோகத்தை யுண்டாக்கு
மும். விலை ரூபா 1.

ஜெகத் ஜோதி அல்லது மாணிக்கத்தின் மர்மம்

துப்பறியும் தமிழ் நாவல்.

எளிய நடை, இனிய மொழி, ஆற்றின் ஒழுங்கு, ஆனந்த வாரி, உல
கியல் விளக்கும் ஒப்பற்ற கற்பனை, மனம் கவர்ந்து எழுவகை மயக்கிடும்
விற்பனம். நவீனகாலத்துப் புதிய சந்திரோதயம்! காதலர் மனங்களை
சோலை, நீதிகள் பலவுள நிலையம், தேவன் கருணை தெரிவிக்கும் வேதம்,
கற்பனைச் சித்திரம் கணக்கிலா மியூசியம், திடுக்கிடும் சம்பவம் அடுக்கி வரு
வது என்று சொல்வது இந்நூலை யன்றி என்னலை?

335 பக்கத்துக்கு மேற்கெண்ட இன்பபூற்று! விலை ரூபா 1—4—0

உயிரின் உண்மை

சூர் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் பரம்பரை இனியார்ச் கினியன் T. S.
ராஜாப் பிள்ளை இயற்றியது. விலை அனா 8. (10 அனா ஸ்டாம்பு அனுப்
புவோருக்கு ஒரு பிரதி அனுப்பப்படும்.)

தௌளிய நடையில் உயிர், உலகு, இறை மூன்று பொருளையும் விளக்கு
கிறது. —சுத்தானந்த பாரதியார்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்னும் ஜாதக கணித சாகரம்.

இது வேத புருஷனுடைய அங்கங்கள் ஆறினுள் நேத்திர அங்கமாகிய சோதிட சாஸ்திரமானது நம்மவர் எளிதிலறியும் வண்ணம் ஆரம்ப சோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவரையில் தூர்பிகுதால் முன்பாகும் விபரம், சர்வதேச அக்ஷாம்சம் செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாசிகள். வர்கோத்தமம். தசவர்க்கம் பிரிக்குமுடைய வக்கிர. ரிஜு அஸ்தமய மறிதல். துவாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம், உச்சாதி கிரகசங்கியை, கேந்திர திரிகோணதிஸ்தானங்கள், பார்வைஸ்தான பலம், திரியிரண சக்கிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காயவேண்டிய லக்ஷணஸ்புடம்—நக்ஷத்திர ஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆகி, உச்சநட்பு நீச்சம்பகை முதலிய பலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மனைபுடயளந்து ஆயம் சொல்லும் மார்க்கம்; ஆருடபாவம், விஷயத்தையறிந்தபிறகு முடியும் முடியாதெனக் கூறும் ஊகை; காலசக்கிரம், அஷ்டக வர்க்கம்; கோசாரம்; லக்ஷணபாவம்; சகோதர பாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திர்பாவம்; நோக பாவம்; களத்திரபாவம்; ஆயுள் பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், லாபம், விரய முதலியவைகளும்; ருதுகால லாபலன்களை விளக்கும் மார்க்கமும் பலன் முதலியவைகளையும் செவ்வனே விளக்கி சோதிட வித்வகாமணிகளின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாடுபவருடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தெள்ளிய நடையினுலெடுத்துக் காட்டும் புராதனகணிதசாஸ்திர மூலகாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும் சந்தேகநிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்னும் ஜாதக கணிதசாகரம் என்னும் புதுப்பெயர் சூட்டி உல பரோபகாரமாக குறைந்த விலையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இப் புத்தகத்தைக் கையாள்வோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு சிறிதேனு மையமில்லை.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம் இதன் விலை அணு 2.

ஸ்திரி புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக்கண்டு பலாபலன் சொல்லவும்; இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாக உடிக் கிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக மாறி மாறிவருப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்லவும் இதனால் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதன் விலை அணு 8.

ஆனந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்க ஆசிரியர்

C. G. ராஜன் B. A., அவர்களால் எழுதிய ஜோதி தூல்கள்.

“ஜாதக சிரோன்மணி” என்னும் “பிடுஹத் ஜாதகம்” விலை ரூபா 2.

“ஜாதக கணிதம்” என்னும்

ஜோதிட கிரகசுட்பலம் ஆயுள் கணிதம் விலை ரூபா 2—4—0.

இரண்டாம் பாகம் விலை ரூபா 2—12—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஜாதக சாகரம் இதன் விலை ரூ 5—14—0.

ஆனந்தபோதினி 25-வது வருஷ வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டத்திற்காக

தற்கால விலை ரூபா 3.

பல திசைகளிலுமிருந்து வீசும் காற்று என்னும் வாயுவின் சக்தியை, வான சாஸ்திரீகர்களின் உத்தேசப்படி வடக்கிலிருந்து வீசும் காற்றே தீவிர வேகத்துடன் செல்வதென மேற்காட்டவராலும் கீழ்காட்டவராலும் சம்மதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வானுலகத்தை 5 தினங்களில் மேகங்கள் சுற்றும்மெனவும், 9 தினங்களில் இடையோடி கிற்றும்மென்றும், 10 தினங்களில் மின்னல் ஒடி கிற்றும்மெனவும், 10 தினத்துள் 12 செவிமழைபெய்து கிற்ற கலாம் எனவும் கூறியுள்ளனர். இவை உலக சபாசப வேறுபாட்டைக் கண்டறிய ஏதுவானதாகும். ஆனதால், இவை வருஷ விசாரமேயன்றி உலக விசாரமன்று. இவ்வாறான வருஷ விசாரத்தையும், பண்டைய சாதிரீக கணிதத்திற்கு வான ஜோதியையும் பிரத்தியக்ஷமாய்பரிகரித்துத் தெளிவடையத் தகுந்த பஞ்சாங்கங்களும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் தலைசிறந்துத் தாண்டவமாடும் பஞ்சாங்கம் திருக்கணிதமேயாகும். ஏன் எனில்? சித்திரை முதலாயுள்ள 12 மாதங்களின் தேதி பேதம், வராபேதம், வராவிகாரம், துருவம் முதலியவற்றை வான ஜோதியின் உண்மை பரீக்ஷையின்படி தெளிவாய் கணித்து வெளியிட்டிருப்பதனாலேயாகும். திதி, வாரம், யோகம், காரணம், நக்ஷத்திரம் என்னும் ஐந்தும் அடங்கிய பஞ்சாங்கத்துள்ள திதியினும் வலிது ஸாரம். தினத்தினும் வலிது நாட்கள் என்பதாலும், நன்கறிக. ஆனதால் இவ்வாறான ரகசிய விஷயங்களை நம் பண்டைய சாத்திர வல்லோர் அனேகமாய் வட மொழியிற் செய்தனரே யன்றி தமிழ் மொழியிற் காண்பது மணற் சோற்றில் கல் ஆராய்வது போலவே யிருந்துள்ளன. ஆயினும் தற்கால சாத்திர நூற்களுள் தமிழறிந்த சகோதரர்களும், சகோதரிகளும் முன்சொன்னவான சாஸ்திர கணித ரகசியங்களையும், ஜாதக கணித ரகசியங்களையும் எளிதிலறியும் வண்ணம், தெள்ளிய பதத்தால் தென்மொழியாலாக்கிய நூல் ஜாதக சாகரமேயாகும். இதனை பற்பல செய்யுளாலும், பல மேற்கோள்களாலும், பொழிப்புரை, விருத்தியுரை, மேற்கோள், உதாரண பதகம் (Table) இவ்வாற்றால் நன்கு விளக்கி சோதிடம் பயிலவிரும்புவோருக்கும், சோதிடத்தில் வல்லவர்களுக்கும் நன்றாய் விளங்குமாறு மூன்று தாங்கங்களாயும், 17 மணித்திரங்களாயும், 300 அரிய பெரிய விஷயங்களாயும் பல நூலாசிரியர்களும் சம்மதிக்கத்தக்க நடையில் எழுதி டெம்மி கிளேஸ் 14 பவுண்டு காசு தத்தில் அச்சிட்டு, தமிழ்நாட்டு சோதிடர்கள் கண்டு மகிழ்ச்சிபெருமாறு வெளியிட்டுள்ளனம்.

இவற்றுள் எண்வகை ஆயுர்த்தாய கணிதத்தையும், மய, யவன, மணித்த, ஜீவசர்ம சித்தசேன, வராகமிகிராதிசேயர் முதலியவர்களின் அபிப்பிராயங்களையும், இவர்களது முக்கிய கொள்கையான, நைசர்க்கிய ஆயுர்த்தாயத்தையும், பிண்டாயுர்த்தாயம், அமிர் சாயுர்த்தாயத்தையும் தெளிவாய் விளக்கியுள்ளதுடன், ஜாதக பலம் சொல்வோரின் மனச் சந்தேகங்களை நீக்கத்தகுந்த முறையில் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டதுடன், எட்டயார்புரம் சோதிட சங்கத் தலைவர் S. குருதாஸப் பிள்ளையவர்களால் மதிக்கப்

பட்டதும், மற்றுமனேக தமிழ் வல்லவராலும், பல சோதிட சாஸ்திரீகர் களும் சம்மதிக்கும் வண்ணமாய்ப் பல்லாண்டுகளாய்ப் பல்லோர் கூறிய பலவேறு வழிகளாற் கண்டு சோதித்து அதனுட் கிடத்த பலவேறு மொழி களையும் தென்னிய செந்தமிழில் இதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுள் அடங்கியுள்ள விஷயங்களில் முதற் குறிப்புக்களைக் கீழே விளக்கிக் காட்டி யுள்ளன.

இவை, வராஹமிஹிராச்சாரியார் கணி தசாத்திர முறைப்படியும் ஓராசாரம் முதலிய வடமொழி நூற்களைத் தழுவினும், சாதக சிந்தாமணி, குமாரசாமியம், வீமேசுர உன்னமுடையான், சந்திரகாவியம் முதலிய தமிழ் நூற்களைத் தழுவினும் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளன.

6800 வருஷ ஸ்புடம். நவக்கிரக ஸ்புட கணனம் இராஜ ஜோதிட கணிதம் என்னும் சித்தாந்த இராஜ சிரோன்மணி (கிரக கணம்) இங்கி லீஷில் விலை ரூபா. 5. தமிழில் ரூபா. 5.

ஸ்ரீ ம த்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அதியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும் அனுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடையிடையே விளங்குகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங் களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபந்யசித்த ஹிந்து மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்பட வில்லை.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷாதனத்தை அடை யும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொ ருக்களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூற்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதிய னாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

இரத்தினபுரி இரகசியம்

ஓர் மகா அற்புதமான புதிய நாவல் (9-பாகங்கள்)

இது நாவல் எழுதுவதில் ஒப்புயர்வற்றவரென்று உலகப் பிரசித்தி பெற்ற G. W. M. ரெய்னால்ட்ஸ் என்பவரால் வரையப்பெற்ற அதியற்புத மான நாவல்களில் முதன்மைபெற்ற நாவலின் மொழிபெயர்ப்பு. இது காஹும் ஒருவராலும் தமிழில் எழுதப்படாதது. தற்காலத்தில் தமிழ் நாவல் கள் எழுதுவதில் பிரக்யாதிபெற்றவரும் தமிழில் அநேக நாவல்கள் மொழி பெயர்த்த தெழுதியவருமாகிய ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியது.

இந்த நாவலில்தான் கிரந்தகர்த்தா தமது இணையற்ற சாமர்த்திய முழுவதும் வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது ஆங்கிலத்தில் அவர் நாவல்களை வாசித்த யாவரும் அறிந்ததோ ருண்மையாகும். இதில், வேறு எக் கதை களிலும் நாம் கேட்டிராத அற்புதங்களும் நெஞ்சுதிடுக்கிட்டுத் திகைக்கக் கூடிய சூட்சுமங்களும் நிறைந்திருப்பதோடு, ஆடவர்களின் பலபேதமான நடவடிக்கைகளும், அவற்றாலுடையும் பலன்களும், ஸ்திரீகளின் குணபேதங் களும், கற்புடைய ஸ்திரீகள் தங்கன் கற்பைக் காக்கும் விஷயத்தில் உப யோகிக்கும் துணிகரமான வீரதீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் தெளிவாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் தற்கால நாகரீகத்தை யொட்டி நமது நாட்டாருக்கு இன்னின்ன ஆசாரங்கள் நன்மைபயக்குமென்றும், இன் னின்ன ஆசாரங்கள் தீமை பயக்குமென்றும், நமது மாதர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஆசார வொழுக்கங்கள் இன்னின்னவை யென்றும் அந்தந்தச் சமயங்களில் மனதிற் நரிக்கும் வண்ணம் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஆதிமுதல் அந்தம்வரையில் மனதை முழுதும் கவரக்கூடியதென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

முதல் இரண்டு பாகங்கள்	விலை ரூபா	4—0—0
3-முதல் 6-வரை 4 பாகங்கள்	,,	7-10—0
7-ம் பாகம்	,,	2—4—0
8-ம் பாகம்	,,	2—4—0
9-ம் பாகம்	,,	2—0—0

பத்மாசனி (இது ஓர் அதிசயமான துப்பறியும் நாவல்)

இதில் உறப்படும் கன்னர்களுடைய சாமர்த்தியங்களும், ஒரு பெண் பிள்ளை தன் சாமர்த்தியத்தாலும் ஆதரியத்தாலும் அக் கன்னர் எண்ணங் களை நிறைவேற்றவொட்டாமல் செய்வதும், அவர்களின் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க ருசவுகள் கண்டுபிடிப்பதும், ஒரு நிரபராதியை வந்த அபாண்டமான குற்றத்தை தவறு என்று ருசுப்படுத்தி அவனைச் சிறை மீட்பதும் படிக்கப்படிக்கச் சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும். இது கல்ல கிளைஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அனா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

இந்திரபாய்

அல்லது

இந்திரஜாலக் கள்ளன்

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

இதில் ஆப்டோன் படங்கள் -சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்திரபாய் பன்முறைகளில் முஷ்டிக்கரத்தினிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத விதமாய்ப் பிராணபத்துக்களிலிருந்து தப்புவதும், அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும். துப்பறியும் நாவலில் பிரியமுடையோர் இதை அவசியம் வாசிக்கவேண்டும். உள்ளே சாரமொன்று மில்லாமல் பசட்டுப் பெயர் கொடுத்து 'இதுவே இணையற்ற நாவல்' எனப் படாடோப விளம் பரங்களுடன் வெளிவந்து, ஜனங்கள் ஏமாந்து பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படித்தபின் மனவருத்த மடையும்படி தாண்டவமாடித் திரியும் போலி நாவல்களைப் போன்றதல்ல இது. மிகுந்த துன்பங்களுக்குள்ளாகி மனத்தில் ஆறுத் துயரங்கொண்டு அழுதுகொண்டிருப்பவர்களும் கூட இதை யெடுத்துப் படிக்க ஆரம்பித்தால் அத் துயரம் மாயமாய் மறைந்துவிடும். அவர் களுடைய மனத்தில் திடீரென ஓர் ஆனந்தத் தோன்றி அவர்களைப் பாவசப் படுத்திவிடும். புத்தகம் படித்த முடிந்த பின்பே அவர்கள் வேறு காரியங்களில் புத்திமையச் செலுத்துவார்கள். இன்னும், இந்நாவல் மேல்காட்டு அசட்டுத்தனமான பழக்கங்களை நன்கு விளக்கிக் காட்டி மனிதர்க்கு நல்ல விவேகத்தை உண்டாக்கும். பெண் மக்களுக்கு உயர்ந்த ஒழுக்கங்களைப் போதிக்கும். இது நாவல்களுக்கெல்லாம் நாயகமானது; ஆனந்த சிந்தா மணி; அற்புத பொக்கிஷம்; விவேகக் களஞ்சியம்; மெய்ப்பொருள் விளக்கும் இரத்தின தீபம்; மனமினிக்கும் வாயினிக்கும் மகா இனிமை பொருள் சியது.

இதன் விலை ரூ. 2.

பவளத்தீவு அல்லது குடும்ப சாபம்

இக் கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத் திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை அனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவாவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவது ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக் கதை ஆரம்பமுதல் முடிவு வரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். இதன் விலை 2-பாகம் ரூ. 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

கவனிப்பு:—விலோன், பர்மா, பிளம், சிங்கப்பூர், மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர் களுக்கு எமது கம்பெனியில் உள்ள புஸ்தகங்களும், மருந்து சாமான்களும், எதாயிருந்தாலும் அனுப்பப்படமாட்டாது.

உ.
ஓம்.
பாப்பிரதம்மணை நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு” —திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி } பிரமாதிருஸ் பங்குனிமீ் கட. { பகுதி
25 } 1940ஆ மார்ச்சுமீ் 14உ. { 9

கடவுள் வணக்கம்.

கோவாய் முடுகி அடுகிறல்
கூற்றங் குமைப்பதன் முன்
பூவார் அடிச்சுவடு என்மேல்
பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண்டாய்
முழங்குந் தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத்து
உறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

(1)

காய்ந்தாய் அனங்கன் உடலம்
பொடிபடக் காலனை முன்
பாய்ந்தாய் உயிர்செகப் பாதம்
பணிவார் தம்பல் பிறவி
ஆய்ந்து ஆய்ந்து அடிப்பாய் அடியேற்கு
அருளாய் உன் அன்பர் சிந்தை
சேர்ந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத்து
உறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

(2)

பொத்தார் குரம்பை புகுந்து
ஐவர்நாளும் புகல் அழிப்ப
மத்தார் தயிர்போன்று மறுகும்
என்சிந்தை மறுக்கொழிவி
அத்தா அடியேன் அடைக்கலம்
கண்டாய் அமரர்கள் தம்
சித்தா திருச்சத்தி முற்றத்து
உறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

(இ-ன்.) திருச்சத்தி முற்றம் என்னும் திவ்விய கேசுத்திரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவக்கொழுந்தே! இரைந்து எரியும் அனலைக் காத்தில் தாங்கிய தேவர்பிரானே!—கொலை புரியும் வன்மைவாய்ந்த எமன் பெரிய வாயைப் பயங்கரமாகத் திறந்து நசுக்குவதற்கு முன்பு, மலர் நிறைந்த தேவரீருடைய திருவடியின் அடையாளத்தை என்மீது பொறித் தருள்வீராக; அவ்விதஞ் செய்யாது புறக்கணிப்பீராயின், பெரும் பழி உம்மைச் சாரும் என்பதை அறிவீராக. (எ-று.)

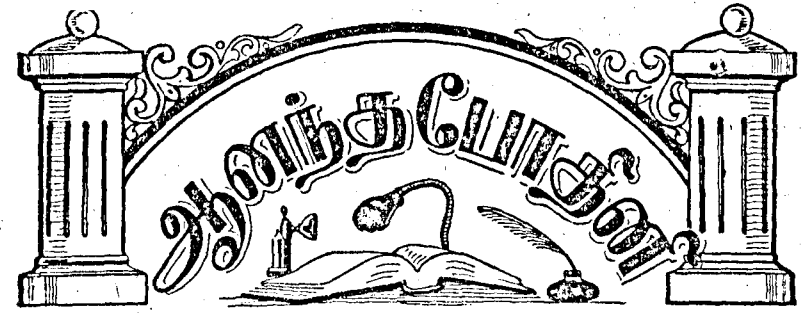
சிவதிட்சை செய்து கொள்வது அவசியமென்பதை இப்பாட்டு வற் புறுத்துகிறது. திருவடி திட்சை செய்துவைத்தால், எமன் இவன் சிவ பெருமானுக் கடியான் என அறிந்து பாசவலை வீசாமல் பயந்துசென்று விடுவானென்பது கருத்தாம். (1)

(இ-ன்.) திருச்சத்தி முற்றம் என்னும் திவ்விய கேசுத்திரத்தில் எழுந் தருளியுள்ள சிவக்கொழுந்தே! உன்மீது மலரம்பு தொடுத்து யோகநிலை யைக் கலைக்க முயன்ற மன்மதன் தேகத்தை, சாம்பாரும்படி செற்றிக் கண்ணால் எரித்தாய்; முன்னர் மார்கண்டனுக்காக, எமதருமனை உயிர் நீங்குமாறு உதைத்தாய்; உன் திருவடிகளை இறைஞ்சும் அடியார்களின் பிறவிகள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து வேரற அறுப்பாய்; உன் பத்தர்களின் உன்னங்களில் குடிசொண்டிருப்பவனே; அடியேனுக்கு அருள் புரிவாயாக. (எ-று.)

தமது அடியவர்களுக்காக எக் காரியதையுஞ் செய்பவன் சிவபெரு மான் ஒருவனே என்பார், 'காய்ந்தாய்.....சேர்ந்தாய்' என்றார். (2)

(இ-ன்.) திருச்சத்தி முற்றம் என்னும் திவ்விய கேசுத்திரத்தில் எழுந் தருளி யிருக்கும் சிவக்கொழுந்தே! தேவர்கள் தம்மால் சித்திக்கப்பெற்ற தலைவனே! துவாரங்கள் நிறைந்த தேகத்தில் புருந்துஐம்புல வேடர்கள் தினந் தோறும் அநியாயஞ் செய்யவும், மத்தில் அகப்பட்ட தயிர்போல் வாடும் அடியேனது உன்ன மயக்கத்தை பொழித் தருள்வாய். தந்தையே! அடி யேன் உன்னைத் தஞ்சமாக அடைந்தேன்; அறிவாயாக. (எ-று.)

ஐம்புல சேஷ்டையினுல்தான் உன்னமும் உணர்வும் ஒரு வழி கில்லாது செறி கெட்டுப்போய் உடம்புக்கே விபத்தை விளைக்கிறது என்ற உண் மையை இப்பாட்டில் விளக்கி யிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. (3)

இந்திய சுதந்திரக் கோரிக்கை

“தனக்கொரு நியாயம்; அயலாருக்கு ஒரு நியாயம்” கூறும் சுபாவம் மக்களில் சிலரிடையே இருந்து வரு கிறது. இத்தகைய பாரபட்சமான குணம் பிரிட்டிஷ் சர்க்கா ரிடம் மிகுந்திருக்கிறதென்பது, அவர்கள் இந்தியா கோரிக்கை விஷயத்தில் காட்டும் மனோபாவம் நன்கு விளக்குகிறது. பிரிட்ட னும் பிரான்ஸும் ஆறு மாதத்துக்கு முன் ஜெர்மனியை போர் தொடுத்திருந்தபோது, ‘உலகில் சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத் தையும் நிலைநிறுத்தவே தாங்கள் போர் தொடுத்திருப்பதாக’ப் பறை சாற்றினார்கள். போலந்து போன்ற சிறு நாடுகளின் சுதந் திரத்துக்கு ஆபத் தேற்படாமல் காப்பது தங்கள் கடமையென் றும், கடமையைச் செய்து நியாயத்தை நிலைநிறுத்த தாங்கள் எத்தகைய தியாகம் புரியவும் தயாரென்றும் அவர்கள் கூறினர். இந்த யுத்த நோக்கத்தையே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சார்பில் பேசிய வர்க ளெல்லாம் வலியுறுத்திக் கூறி வந்தனர். சென்ற மாதக் கடைசியில் பிரதம மந்திரி சேம்பர்லேன் பேசியபோது கூட மேற்குறித்த கொள்கையையே மீண்டும் வலியுறுத்திப் பேசி யிருக்கிறார். “நமது இலட்சியம் கை கூடுமென நாம் நம்புகிறோம். மற்றவர்களை அடிமைத்தனத்திற் குட்படுத்தாமல் இதனைச் சாதிக்க முடியும் என்பது நமக்குத் தெரியும். தனிப்பட்ட மனிதர் களின் மனசாட்சி, சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்காக நாம் போராடுகிறோம். எங்கு துன்புறுத்தல் காணப்பட்டபோதிலும், அதனை எதிர்த்துப் போ ராடுகிறோம்” என்று கூறியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

இவ்விதம் சிறு தேசங்களின் சுதந்திரத்தையும், தனிப் பட்ட மனிதர்களின் மன சாட்சி சுதந்திரம், மத சுதந்திரங்களை யும் காப்பாற்றுவதில் கருத்துடையவர்களான பிரிட்டிஷ் சர்க் கார், இந்தியா சுதந்திர விஷயத்தில் மட்டும், மேற்குறித்த கொள் கைக்கு முற்றும் மாறுபாடான மனோபாவத்தைக் கொண்டிருப் பானேன்! இதற்குக் காரணந்தான் என்ன? உலகிலுள்ள சிறு

தேசங்களுக்கெல்லாம்—முக்கியமாக ஐரோப்பாவிலுள்ள சிறு தேசங்களுக்கெல்லாம்—மட்டும் சுதந்திரம் வேண்டும்; அது நிலைத் திருக்க வேண்டும்; இந்தியாவுக்கு மட்டும் அத்தகைய சுதந்திரம் வேண்டவே வேண்டாம்; சுதந்திரம் பெறுவதற்கு இந்தியா லாயக்குடையதே யில்லை. அது இப்போதுள்ள நிலையிலேயே அடிமை நாடா யிருக்கவேண்டியதுதான் என்பது பிரிட்டனின் எண்ணமா? என்பதும் நமக்குத் தெரியவில்லை. பிரிட்டன் நம் தேசத்தின் விஷயத்தில் காட்டிவரும் மனோபாவம் பெரும் புதி ராகவே இருந்துவருகிறது.

ஆகவே, நிலைமை நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்து வருகிறது. யுத்த விஷயத்தில் இந்தியா ஒத்துழைப்பதாக வெளிக்குக் காட் டிக்கொள்ள பிரிட்டிஷ்—இந்திய சர்க்கார் அதற் கதுகுணமான காரியங்களையும் பாதுகாப்புகளையும் செய்துவந்தாலும், காங்கி ரஸ் தமது சுதந்திரக் கோரிக்கைக்குச் சரியான பதிலளிக்கப் படும்வரை தாங்கள் யுத்த விஷயமாக ஒன்றும் ஒத்துழைக்க முடியாது என்று தெரிவிக்கு முறையிலேயே, எட்டு மாகாணங் ளில் ஆட்சி செலுத்திவந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகளை ராஜி நாமா செய்யும்படி வைத்தனர். அதற்குப் பிறகும், காங்கிரஸ், இந்திய அரசியல் நெருக்கடியைத் தீர்த்துவைக்க, பிரிட்டிஷ் சர்க் காருக்குப் போதிய அவகாசத்தை யளித்து மிகப் பொறுமை காட்டியே வந்தது. பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை யுண்டல்லவா! பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்திய கோரிக்கை விஷயத்தில் தகுந்தபடி சிர த்தை காட்டாது; ஏதேதோ சாஸ்ப்பு கூறி மழுப்பிக் காலங் கடத்தி வருவதைக் கண்ட காங்கிரஸ் சமீபத்தில் பாடலிபுரத் தில் காரியக் கமிட்டியைக் கூட்டி, தேச மக்களின் சார்பில் தமது இலட்சியமும் கொள்கையும் இதுதான் எனத் தீர்மான ரூபமாக வெளியிட்டிருக்கிறது. “பூரண சுதந்திரத்திற்குக் குறை ந்த எதையும் இந்திய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென காங் கிரஸ் அறிவிக்கிறது. ஏகாதிபத்திய சுழலுக்குள் இந்தியா சுதந் திரத்துடன் வாழ்வதென்பது சத்தியமல்ல. எனவே, குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தோ அல்லது ஏகாதிபத்திய முறைக்கு உட் பட்ட வேறு எந்த அந்தஸ்துமோ இந்தியாவுக்குச் சிறிதும் பொருந்தாது. அத்தகைய அந்தஸ்து ஒரு உன்னதமான தேசத் தின் கௌரவத்துக்கு ஒத்ததன்று. அவ்வந்தஸ்து இந்தியாவை பல வழிகளில் பிரிட்டிஷ் அரசியலுடனும் பொருளாதார முறை யுடனும் பிணைப்பதாகும்.

“வயது வந்தோர் அனைவர்க்கும் வாக்குரிமை அளித்து அவர்களால் தேர்தெடுக்கப்படும் ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபை யின் மூலம் இந்திய மக்களே தங்களுக்குத் தேவையான ஒரு அரசியலை, சரியான முறையில் அமைத்துக்கொள்ளவும் உலகி

லுள்ள பிற நாடுகளுடன் தங்களுடைய உறவை நிர்ணயித்துக் கொள்ளவும் கூடும்.....

“இந்தியாவின் அரசியல், சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் தேசிய ஒற்றுமையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதா யிருக்கவேண்டும். இந்தியாவைத் துண்டாடவோ, இந்திய ஜாதி யைப் பிரிவினை செய்யவோ செய்யப்படும் முயற்சியை, காங்கி ரஸ் அடியோடு எதிர்க்கிறது.....

“இந்தியச் சுயேச்சைக்குக் குறுக்கே நிற்க, சமஸ்தானாதி பதிகளுக்கோ அல்லது விசேஷ பாத்தியதைகளைக் கொண்டா டும் வெளிநாட்டவர்க்கோ உரிமை யிருப்பதாகக் கூறப்படுவதை காங்கிரஸ் ஏற்க முடியாது. இந்தியாவின் அரசரிமை ஜனங்க ளுக்கே இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மாகாணங்களில் வசிப்பவர்க ளாயினும் சரி; சமஸ்தானங்களில் வசிப்பவர்களாயினும் சரி; அதைப்பற்றி அக்கரையில்லை. அவர்களுடைய ஜீவாதார நலன் களைத்தான் பிரதானமாகக் கவனிக்கவேண்டும்.....இந்தியரின் நன்மைகளுக்குக் கேடுண்டாக்காத அன்னியரின் நன்மைகள் பாதுகாக்கப்படும்.....

“காங்கிரஸ் ஜாதிமத பேதமின்றி எல்லோருக்கும் உழைக்க விரும்புகிறது. இந்தியாவிலுள்ள பலருக்குமே சுயேச்சை கிடைக்க அது உழைக்கிறது. ஆகவே எல்லா வகுப்பாரும் சட்டமறுப்பில் கலந்து கொள்வார்கள் என காங்கிரஸ் நம்பு கிறது” என்று, ஏகாதிபத்திய அமைப்பில் இந்தியச் சுதந்திரக் கொள்கை அடங்கியில்லை யென்பதையும், இந்தியாவை அந்நியர் ஆட்சியினின்றும் விடுவிக்க, காங்கிரஸ் உறுதி கொண்டிருப்ப தால், அதை வற்புறுத்தவும், காங்கிரஸ் யுத்தத்தில் கலக்கவில்லை என்பதைக் காட்டவும் காங்கிரஸ் மந்திரிகளை ராஜிநாமா செய் யும்படி செய்ததற்கு அடுத்தபடியாக, சட்டமறுப்பைத் தொடங் கத் தீர்மானித்து விட்ட தென்பதையும் பட்டவர்த்தனமாக விளக்கிவிட்டது.

இச் சுதந்திரக் கோரிக்கை தீர்மானம் உலகையே கதிகலங்கச் செய்திருக்கிறது. எந்த நிமிஷத்தில் இந்தியா வில் என்ன நேருமோ, என்ன நெருக்கடி ஏற்படுமோ என்று பொதுநலம் / நாடும் ஒவ்வொவரும் எண்ணி ஏங்குகின்ற னர். ஆனால், மகாத்மாவும் காங்கிரஸும் சமரஸத்துக்கான வழியை அடியோடு அடைத்து விடவில்லை. அதற்கு இன்னம் இடம் வைத்தே யிருக்கின்றனர். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார்தான் நிலை மையை யுணர்ந்து ராஜதந்திரத்துடனும் புத்திசாலித்தனமாக வும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். இதையும் மகாத்மா தெளிவாக எடுத்துக் கூறி விட்டார். பாடலிபுரத்தில் நிறைவேறிய தீர்

மானத்துக்கு விபாக்கியானஞ் செய்யும் முறையில் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் அவர், “அங்கிய நாட்டினர் ஆதிக்கத்துக்கும் அவர்கள் இந்தியாவின் செல்வத்தைச் சுரண்வதற்கும் இந்தியா திக்கற்ற நிலையில் உட்கையாக இருக்க முடியாது. பிரிட்டனைப்போல் இந்தியாவும் சுதந்திர நாடாகும் வரை காங்கிரஸ் வாளா இராது.....

“.....இந்தியா மீண்டும் ஒருமுறை சிறைக் கூடமாக விளங்க வேண்டுமா? இதை முடிவு செய்யும் பொறுப்பு பிரிட்டனுடையதே யன்றி, காங்கிரஸுடைய தன்று. இன்னும் அதிக-கஷ்டத்தைத் தாங்க நேர்த்தாலும் இந்தியர்கள் கைதிகளாகவாவது இருப்பார்களே யொழிய, அவர்கள் நாடு நிரந்தரமாக பிரிட்டனுக்கோ மற்ற நாட்டுக்கோ அடிமைப்பட்டிருப்பதை, திக்கற்ற நிலையில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்” என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

பாடலிபுரத் தீர்மானத்தையே ராம்கார் காங்கிரஸ் உறுதி படுத்தப் போகிறது. ஆகவே, இந்த இடைக்காலத்திற்குள் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்திய சுதந்திரக் கோரிக்கைக்கு இணங்கக் கூடிய வகையில் ஒரு சமரசத்தை யுண்பெண்ண முன் வருவார்களாயின், காங்கிரஸ் ராம்கார் காங்கிரஸில் தன் முடிவை மாற்றிக்கொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தங்கள் பிரித்தானா தந்திரத்தின் மீதே பெரு நம்பிக்கை வைத்து, பொய்க் கௌரவத்தை விட மனமில்லாது பழைய மனோபாவத்தோடேயே இருப்பார்களாயின் விபரீதமான நிலைதான் ஏற்படும் என நாம் எச்சரிக்க விரும்புகிறோம். இது சம்பந்தமாக, காங்கிரஸ் தலைவர் ராஜன் பாபு வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையின் ஒரு பகுதியை இங்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்:— “இந்தியாவின் கோரிக்கையையும் உலகத்தினரின் அபிப்பிராயத்தையும் அங்கீகரித்து பிரிட்டன் அந்தப் போராட்டம் நேராமல் தடுக்கலாம். அதற்கு இப்போதும் இட மிருக்கிறது. சுமார் 150 வருஷங்களாக இங்கிலாந்து இந்தியாவிலுள்ள லட்சக்கணக்கான பேர்களை நடத்தி வருவது போலத்தான், ஜெர்மனி ஐரோப்பாவிலுள்ள சிறு தேசங்கள் சிலவற்றையும் நடத்த விரும்புகிறது. அதற்காக ஜெர்மனியைக் குறை கூறுவானேன்? இந்தியாவை இங்கிலாந்து அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கையில் இந்த யுத்தத்தில் இங்கிலாந்து வெளியிடும் கொள்கைக்கு ஆதரமிருக்கிறதா? அக் கொள்கை அடியோடு அழிந்து விடும். இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கி விட்டால் பிரிட்டனின் நிலையை உலகத்தில் ஒதுவதும் அசைக்க முடியாது. பிரிட்டன் தன் சொந்த நன்மையை யுத்தேசத்து தக்க சமயத்தில் தடுத்த காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.”

பத்திரிகை உலகில் அதிசயம்!

தமிழ் மக்களுக்கு இலக்கிய விருந்து

ஆனந்தபோதினி

வெள்வி விழா நினைவு மலர்

சித்திரையில் வெளிவருகிறது

சுவரம் சுந்தரானந்த பாரதி

—தமிழர் முன்னேற்றம்.

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், B. A., B. L.,

—தமிழ் வளர்ந்த மன்றங்கள்.

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார்

—பெண் உள்ளம்.

பெ. நா. அப்புஸ்வரம் ஐயர் B. A., B. L.,

—பிள்ளை விளையாட்டு.

“ஜீவா”

—சர்வபரித்தியாகம்.

ராவ் சாகிப்- எஸ். வையாபுரி பிள்ளை B. A., B. L.,

—சந்திரா பழி வாங்கியது.

ஸ்ரீமதி ஞானம்பாள் M. A.

—பெண்ணின் சாகசமா? அன்பின் திண்மையா?

எஸ். தங்கவேலன் B. A.,

—காதலர் பாதை.

ஸ்ரீகண்ட ராமன் M. A., L. T.,

—எனது புதிய கடியாரம்.

P. N. வைத்தியநாதஸ்வாமி B. SC.,

—புருஷனில்லாமல் புத்திர பாக்கியம்.

கீ. வை. சிவசுப்பிரமணியம் B. A.,

—தமிழ்மொழியாக்கம்.

“ஸ்ரீமதி”

—சிவகாமியின் விடுதலை.

வித்வான். கி. வா. ஜகந்நாதன்

—ஆலங்காயம்.

T. S. ராஜகோபாலன் B. A., L. T.,

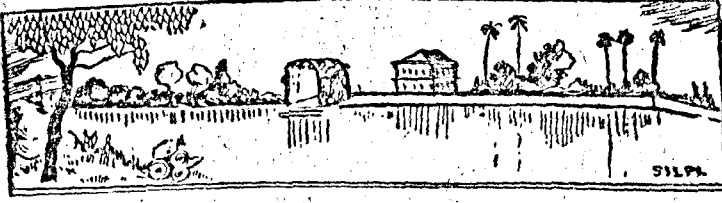
—பாத்தியாரும் காந்தியடிகளும்.

மற்றும் தமிழ்மொழி மலர்ச்சிக்காகச் சேவை செய்யும் பேரறிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் இம் மலரை அலங்கரித் திருக்கிறார்கள்.

200-பக்கங்கள் கொண்டது

விலை அரை 8

இப்போதே ஆர்டர் செய்து வையுங்கள்.

அபிஸ்னிய சரித்திரம்

(துரை)

★

II

எதியோபிய மக்கள்

எதியோபிய மக்களின் சரித்திரம் புராதனமானது. அவர்களுடைய சரித்திரம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பமாகிறது. எதியோபியரையும், ஆசியாக் காரர்களையும் சரித்திராசிரியர்கள் "கருப்பு மனிதர்கள்" என்று அழைத்து வருகிறார்கள். அரேபியாவிலிருந்து ஆப்பிரிக்காவுக்குக் குடியேறிய 'ஹபாஷா' அல்லது 'அதஷியர்' என்ற வகுப்பினரே இன்று எதியோபியர் என்று சரித்திராசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், இவ் எதியோபிய மக்களைச் சரித்திராசிரியர்களும், மற்றவர்களும் அபிஸ்னியர் என்ற பெயராலேயே பெரும்பாலும் வழங்கி வருகின்றனர். எதியோபிய நாடு கூட புகோன சாஸ்திரத்திலும் சரித்திரங்களிலும் அபிஸ்னியா என்றே குறிக்கப்பட்டு, பிரபல மடைந்திருக்கிறது, இருந்தாலும், அபிஸ்னியா என்னும் பெயர்கலப்பு என்னும் பொருளைத் தந்து, அபிஸ்னியர் என்றால் கலப்பு ஜாதியினர் எனப் பிறநாட்டார் இழிவாகக் கருதக் கூடியதாக யிருக்கிறது. எனவே, அம் மக்கள் தங்களை அபிஸ்னிய என்றும், தங்கள் நாட்டை அபிஸ்னியா என்றும் அழைத்துக் கொள்ள விரும்ப வில்லை. சில காலமாகவே, அவர்கள் தன் மதிப்புணர்க்கி மேலிட்டால், தங்களை எதியோபியரென்றும், தங்கள் நாட்டை எதியோபியா என்றும் அழைத்து வருகிறார்கள். இம் மனப்பான்மை கொண்ட அம் மக்கள் பிறரும் தங்களை அவ்வாறே அழைக்க வேண்டுமென்று விரும்புவது எதிர்பார்ப்பதும் இயற்கையேயல்லவா! ஆகவே, நாமும் அம் மக்களையும், அந் நாட்டையும் முறையே எதியோபியர், எதியோபியா என்றே குறிப்பிட்டு அழைத்து வருவோமாக! இவ் வீர மக்கள் விரும்பி யழைத்துக் கொள்ளும் எதியோபியர் என்ற பெயரை இவர்களுக்கு முதலில் யார் கொடுத்தது! எவ்வாறு ஏற்பட்டது? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதிலே கிடைக்கவில்லை. சீரியர்கள் கிரேக்க பாஷையிலிருந்த வேதத்தை ஒருவித பாஷைக்கு மொழி பெயர்த்தபோது, அப் பாஷையை 'எதோபித்' என்று அழைத்தனராம். அவ் வேதத்தை இம் மக்கள் தங்களுக்குரியதாகக்

அபிஸ்னிய சரித்திரம்

619

கொண்டு அதில் கூறியுள்ள விதிலக்குகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்து வருவதால், எதியோபியர் என்று அழைக்கப்பட்டனராம்.

ஜாதிப்பிரிவு

எதியோபிய மக்களில் முதல் பிரிவினர் அம்ஹாரிஸ் என்று கூறப்படுகிறவர்களாவர். எதியோபியர் அல்லது அபிஸ்னியர் என்றால் இந்த வகுப்பார் தான் குறிப்பிடப்படுவர். இவர்கள் பேசுவது அமாரிக் என்னும் பாஷையாகும். இதுவே தேசபாஷையுமாகும். ஏனென்றால், அம்ஹாரிஸ் ஜாதியார் தான் அரசு பதவியை வகித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு தொகை 25 லட்ச மிருக்கலாம். அவர்கள் பெரும்பாலும், ஷோவா, அமாரா, டைகர் ஆகிய மாகாணங்களில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் பண்டை நாளில் அரேபிய தேசத்தின் தென் பகுதியிலிருந்து வந்ததாக ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் திடகாத்திர தேசமும், நீக்ரோ ஜாதியாரை விடக் குறைவான கருப்பு நிறமும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இரண்டாவது பிரிவினர் காலாஸ் என்ற ஜாதியார், இவர்கள் சற்றே மிகுந்த 40 லட்சம் பேரிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நாகரிகத்தில் சிறந்தவர்களென்றே அல்லது நாகரிகத்தில் குறைந்தவர்களென்றே சொல்வதற் கில் வாமல் பலவகையான போக்குடையவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர்.

மூன்றாவது பிரிவினர் சோமாலியர், டான்கில்ஸ் என்று கூறப்படுவராவர். இவ் விரு கூட்டத்தாரும் வெவ்வேறு பாஷை பேசினாலும் ஒரே வகுப்பினராவர். இவர்கள் வடகிழக்கு மண்வானியத்திலும், கிழக்கிலும் வசிக்கிறார்கள்.

எதியோபியாவுக்கு மேற்கில் நீக்ரோ ஜாதியார் வசிக்கின்றார்கள். யுகத்தா, சூடான் ஆகிய இரு தேச மக்களிடமிருந்து இவர்களை வித்தியாசத்தால் வேறு பிரித்துவிட முடியாது. இங்ஙனம், பல ஜாதியார் எதியோபியாவிலிருந்தும், இந்தியாகிய நம்மைப்போல உயர்வு தாழ்வு காணப்பிப்பதினில்லை. நாளடைவில் அவர்கள் ஒன்றாகக் கலந்தே வருகின்றனர்.

சமயவுணர்ச்சி

அம்ஹாரிஸ் ஜாதியார் யாவரும் காப்பிக் கிறிஸ்தவர்கள் அதாவது கிரேக்க கிறிஸ்துமதக் கோவில்களைப் பின்பற்றுவவர்களாவர். காலாஸ் ஜாதியாரில் ஒரு பகுதியாரும் கிறிஸ்தவர்களே யாவர். சோமாலியர், டான்கில்ஸ் முதலியோர் முஸ்லிம்களாவர்.

ஜனத்தொகை

இன்று வரை எதியோபியாவில் ஜனகணிதம் எடுக்கப்பட்டதே யில்லை. ஆகவே, அந் நாட்டில் எவ்வளவு மக்கள் வசிக்கிறார்கள் என்று திட்டமாகக் கூற முடியாது. ஆயினும், சுமார் ஒரு கோடி மக்கள் வசிப்பதாக எஸ் லோரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இவ்வொரு கோடியில் ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரம் பேர் அடிஸ் அபாபாவில் வசிக்கிறார்கள். முப்பதாயிரம் பேர் ஹாராரிலும், இருபதாயிரம் பேர் டெரினாடாவிலும் வசிக்கின்றனர்.

இவ் விடங்களைத் தவிர வேறு எப் பட்டணத்திலும் பத்தாயிரம் பேருக்கு மேல் நிலைபெற்ற குடிகளில்லை. பொதுவாக எதிரோபியர் எல்லோரும் நாடு முழுதும் சிதறிப் பலவிடங்களில் வசிக்கின்றவர்களே யாவர். மலைக் குகைகளிலும், வனத்திரங்களிலும் கூட இம் மக்கள் பலர் வாழ்கின்றனர். இதனாலேயே இந்நாட்டு மக்களின் ஜனசங்கியை எடுக்க முடியாமலிருந்து வருகிறது.

மக்கள் இயல்பு

புத்தி சாதாரியும், பொறுமைக்குணம், உபசரிக்கும் பெருந்தன்மை இவைகளே எதிரோபிய மக்களின் பொதுக்குணங்கள் என்று கூறின் மிகையாகாது. எதிரோபிய நாட்டுப் பெருங்குடி மகன் அந்நாட்டுச் சாமானிய மக்களினம் மேம்பட்டவனே யாவன். அவனது உயர்ந்த தகுதியை யாராலும் குறைக்க முடியாது. செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவன் வெளிச் செல்லுங்கால், பணியாளர் பின்தொடர், துப்பாக்கி, தாக்கிக் குதிரையேறிச் செல்வான். நடுத்தர தகுதியுள்ளவன் கூட குதிரை மீது செல்லாவிடினும், கோவேறு கழுதை மீதாவது சவாரி செய்வான். அந்நாட்டு மக்கள் நடந்து செல்வதை மிகவுங் கேவலமாகக் கருதுகின்றனர்.

பெருங் குடிமக்கள் தங்கள் தகுதிக்கேற்ப, டாம்பீகமாகவே உடையுடுத்துவார்கள். 'சாம்பிரேரோ' என்னும் ஒருவகை அங்கியும், வெள்ளைக் குடுத்துணியும், இறுக்கமுள்ள கால் ஈஜாரும், சப்பாத்தும், மேற் சட்டை போன்று காணப்படும் பெரிய சால்வை ஆகியவைகளையே பொதுவாக அவர்கள் அணிவார்கள்.

சாதாரணமக்கள் கணுக்கால்வரை தொங்கும் குடுத்துணியை அணிவார்கள். தொப்பி தரிப்பதில் அதிகமாகக் கவனஞ் செலுத்தமாட்டார்கள். ஆனால் பட்டு பாரசிக் கம்பளங்கள் முதலிய விலை யுயர்ந்த ஆடைகளை எப்போதாவது உபயோகிப்பார்கள். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்வார்கள். சிக்கனமாகச் செலவு செய்வார்கள். சட்டத்திற்கு அடங்கி நடக்குங் குணம் அவர்களிட மூண்டு. கூரை போட்ட வீடுகளில் வசித்து வருவார்கள். அவ்வீடுகள் அநேகமாய் வட்டமாக இருக்கும். அதிக நாகரிக மில்லாத ஆப்பிரிக்கர்களின் வீடுகள் போன்றிருக்கும்.

எதிரோபியாவில் சில கிராமங்கள் முழுவதும் ஒரே குடும்பத்தினர் இருப்பார்கள். ஒரே சமயத்தில் 4, 5 தலைமுறைக்காரர்கள் உயிருடனிருப்பார்கள்.

வீடுகளிலுள்ள சாமான்கள் மிகவுஞ் சாதாரணமான முறையில் இருக்கும். இவைகளைத் தவிர அவர்கள் வீடுகளில் யுத்தச் சின்னங்களும் ஆயுதங்களும் தான் அதிகமாக இருக்கும்.

எதிரோபிய மக்கள் ஒருவருக்கும் அநாவசியமாகத் திக்கிழைக்க மாட்டார்கள். விருத்தினர்களை மிகவுங் தாராளமாக உபசரிப்பார்கள். ஆனால் அவர்களைச் சரியானபடி நடத்தவேண்டும்.

பீட பூமிகளில் வசிக்கும் எதிரோபியர்களெல்லாம் அநேகமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் சோளம், பார்லி, கடலை முதலிய

விய தானியங்களையும், உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, மூலிகைகள், அத்தி, வாழை, பூசணச்செடி முதலியவைகளையும் பயிரிடுவார்கள். பெண்கள், தானியங்களை மாவாக அரைத்து ரொட்டி சுடுவார்கள். இத் தானியங்களை மாவாக அரைப்பதற்கு நம் நாட்டுக் கிராமங்களில் இருந்துவருவது போன்ற கல் யந்திரங்களைத்தான் உபயோகிப்பார்கள். இம் மக்களுக்கு அவசியமான கால் நடைகளை வளர்த்து வருவார்கள். மலைப்பிரதேசங்களில் ஏராளமான ஆடுகள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. கால் நடைகளுக்கெல்லாம் நன்கு கொழுத்திருக்கும்.

கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்குக் கவலை யென்பதோ கஷ்ட மென்பதோ கொஞ்சமுங் கிடையாது. தங்களுக்குரிய வேலைகளைச் செய்து நிம்மதியாய்க் காலங்கழித்து வருகிறார்கள். இவர்களின் குதூகல வாழ்க்கை, வெளிகாட்டு யாத்ரீகர்களுக்குப் பெரும் பொருமை யுண்டெண்ணு மென்பதில் ஐயமில்லை.

எதிரோபியர்கள் கள் குடிப்பதில்லை. பொதுவாக 'டெல்லா' எனப்படும் ஒருவகை பானத்தையே அனைவரும் பருகுவார்கள். இந்தப் பானம் பார்லியிலிருந்தும், ஜெஸ்கா என்னுந் தழையிலிருந்தும் இறக்கப்படும் ஒருவகை சாராயமாகும்.

எதிரோபியர்கள் வாலிப பருவம் வந்ததும் தங்கள் ரத்தம் பரிசுத்தமான உயர் குலத்தினுடையதே என்பதைக் காட்டி சிக்கவேட்டை யாடுவது வழக்கம். தன் இளமையிலேயே ஒரு சிக்கத்தைக் கொண்டு அதன் பிடரி மயிர்களைத் தங்கள் தொப்பிகளில் அலங்கரித்துக் கொள்வதையே ஒவ்வொரு வாலிபனும் கௌரவமாகக் கருதுகிறான். சில வேடர்கள் மட்டும், சிறுத்தைகளைக் கூடுகள், பத்தயங்கள் வைத்துப் பிடித்து, அதன் தோலைத் தலைநகருக்கு அனுப்புகிறார்கள். பின்னர் அத் தோல் வெளிகாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

ஆண்களைப்போல் பெண்மணிகளும் வீரமும் அஞ்சரமையு முடையவர்களே யாவர். தங்கள் நாட்டில் எதிரிகள் படை யெடுத்து வந்தால் அவர்கள் தங்கள் கணவன்மாரோடு யுத்தத்துக்குச் செல்வார்கள். நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், இரண்டாவது மெனலிக் மன்னரின் நான்காவது மனைவியான டெய்டோ அரசியார் இத்தாலியருடன் சண்டை செய்து வெற்றி கொண்டதும், சமீபத்தில் 1935-36-ல் இத்தாலிக்கும்—எதிரோபிய யாவுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையில் எதிரோபிய பெண்மணிகள் போர்க்களத்துக்குத் துணிவுடன் சென்று சண்டை செய்து இத்தாலிய வீரர்களைக் கதிகலங்கச் செய்து வீரட்டி யடித்ததுமே அவர்களது வீரத்துக்குப் போதிய சான்றாகும்.

விவாக முறை

எதிரோபிய மக்கள் விவாகஞ் செய்து கொள்ளும் முறையே ஒரு விநோதமாக இருக்கும். அவர்களுக்கு விவாகமென்பது சர்வ சாதாரணமான காரியம். அதில் அவர்கள் புனிதத்தன்மையை—தெய்வீகத்தைக் கற்பிப்பதில்லை. அவர்கள் விருப்பப்பட்டால் உடனே விவாகஞ் செய்து கொள்வார்கள். விருப்ப மில்லாவிட்டால் விவாகவிலக்கு செய்து கொள்

வார்கள். எதியோபிய மகனொருவன், தான் விவாகஞ் செய்துகொண்ட பெண்ணைவிட்டுப் பிரிந்துவிட வேண்டுமென்று கருதினான், உடனே எவ்வித சிரமமுமின்றி விவாகவிலக்கு செய்து கொள்ளலாம். வெள்ளையர்களைப்போல், விவாகவிலக்கு செய்து கொள்வதற்கு விபசார தோஷத்தை யோ வேறெதையோ காரணமாகக் காட்டவேண்டியதில்லை. அவ்விதஞ் செய்யவேண்டிய அவசியமு மில்லை.

மனிதனுடைய இயற்கையான குற்றங்குறைகளுக்கு இடங்கொடுத்தே எதியோபியாவில் விவாகச்சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும், எல்லாவிதமான கலியாணங்களுக்கும் அச்சட்டங்கள் இடங்கொடுக்கின்றன. விவாகவிலக்கு செய்துகொள்ளும் உரிமையைத் தருவதற்கேதுவாகிய விலையில் விவாகமுறையும் இருக்கிறது. சோதனையாகவும் (பரிசீலார்த்தமாகவும்) விவாகங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஒரு பெண்மணி ஆடவொருவனிடம் நிலையாகக் கூடிவாழ வேண்டுமென்ற அவசியமில்லாமலே, அவன் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், அவ்வாறே செய்து கொள்ளலாம்.

எதியோபிய மக்கள் பெரிதும் நான்கு வகையாக விவாகங்கள் செய்து கொள்கிறார்கள். இந்நான்கு வித விவாகங்களையே அவர்கள் போதிய வழியில் நடக்கும் விவாகங்கள் எனக் கருதுகின்றனர். அவைகளில் முதலாவது விவாகம், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் சடங்கு முறைப்படி நடைபெறும். பாத்திரிகளால் ஆசீர்வதிக்கப்படும் தம்பதிகள் எக்காலத்தும் எக் காரணத்தைக்கொண்டும் பிரியக் கூடாது. எவ்வளவு துன்பங்களும், மனக்கசப்பும் தம்பதிகளுக்கிடையே ஏற்பட்டாலும், அவைகளை யெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்தே வாழவேண்டும். இவர்களில் ஒருவர் இறந்தால் மற்றொருவர் விவாகஞ் செய்து கொள்ளக்கூடாது. நம் இந்தியாவைப்போல் ஆண்கள் மறுவிவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம்; பெண்கள்தான் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்ற பாரபட்சமான விதி (ஆண்க் கொரு நீதி; பெண்ணுக்கொரு நீதி) கிடையாது. இருபாலாரும் இவ் விஷயத்தில் சமத்துவமாகவே பாவிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் ஒரே தடவைதான் விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால், இவ்விவாக முறையை மேற்கொள்வோர் மிகச் சிலரே யாவர்.

இரண்டாவது 'பர்ச்சா' அல்லது விலில் (தேசார்) விவாகம் ஆகும் இது மிகவும் பிரபலமானது. இம் முறைப்படி விவாகஞ் செய்து கொள்பவர்கள், ஒரு குடும்ப விருந்தின்போது, தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பார்கள். அச் சமயம், மனைவியை அன்பாக நடத்தி யாதொரு குறைவுமின்றி வைத்திருப்பதாக மணமகன் வாக்குறுதி யளித்து உத்தரவாதமும்செய்து தரவேண்டும். விவாக ஒப்பந்தத்தை மீறினால் பெண்ணின் மனக்குறை நீங்கும் வரையில் புருஷன் அவளுக்கு ஒவ்வொரு டாலர் கொடுத்து வரவேண்டும். தம்பதிகளின் பொருள்கள் இருவருக்கும் பொதுவான சொத்தாகவே கருதப்படும். ஆனால், இவர்களிடையே விவாக விடுதலை யேற்பட்டால், அச் சொத்து சரிசமத்துவமாக அவ்விருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படும். வயதான பிள்ளைகள் தகப்பனுக்கும், சிறு குழந்தைகள் தாய்க்குஞ் சொந்தமாவார்கள்.

மூன்றாவது விவாகம், சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரைதான் நீடித்திருக்கும். மணமகன் தனது உண்மைத் தன்மைக்கும், மணமகளின் பாதுகாப்புக்கும் உத்தரவாதமாக மூன்றாம் மனித னொருவனைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். பின்னர், தம்பதிகள் தங்கள் விருப்பம்போல் விவாக பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளலாம்.

சிலருக்கு குழந்தை வேண்டுமென்ற ஆவல் ஏற்படுகிறது. ஆனால், விவாக பந்தத்தில் சிக்கிக்கொண்டு துன்பப்பட அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. அதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களோ, வசதிகளோ அவர்களுக்கில்லை. அப்பேர்ப்பட்டவர்களது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு வேறு வழி என்ன? அவர்களுக்காகவே, இந்நான்காவது விவாகமுறை அந்நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தை பெறும்வரை இருவரும் கூடி வாழ்வதற்காக விவாகஞ் செய்து கொள்வதாம். குழந்தை பெறுமளவும் ஒருவரோ டொருவர் அன்புடன் கூடி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். குழந்தை பிறந்ததோ இல்லையோ உடனே, அவர்களது மணவாழ்க்கை முற்றுப்பெற்றது.

இவ்விதஞ் செய்யப்படும் விவாகங்களின் போது, மணமகன் தன் மனைவிக்கு எத்தனையோ விதமான வெகுமதிகளை மனமுவந்து அளிக்கிறான். ஆனால், பொதுவான விவாக வெகுமதி, மணமகன் மணமகளுக்கு என ஒரு ஏக்கர் நிலம்விட்டு வைப்பதுதான் எனக் கருதப்படுகிறது.

பொதுவாக, எதியோபிய மகளிர் தங்களுடைய கந்தலின் மீதுதான் மிகவும் கவனஞ் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் உணவருந்தாது பட்டினி கிடந்தாலுங் கிடப்பார்களே யொழிய, மாதத்துக் கொருமுறையாவது தலைமயிரை வெட்டிக்கொள்ளா திருக்கமாட்டார்கள். அவ்வாறிருக்க நேரிட்டால் அவர்கள் உயிரே போய்விடும்.

(தொடரும்.)

இனி வரும் யுத்தம்

(பி. என். வைத்தியநாத சுவாமி பி. எஸ். ஸி.,)

என் அன்புள்ள விமலா,

உன் அருமைக் கடிதம் கிடைத்தது. சகலமும் தெரியலானேன். மிகவும் சந்தோஷம்.

யுத்தம் என்று விடுமா என்று சந்தேகிக்கிறாய்! உன்னைப் பயித்தியமென்றே இதற்காக பலர் சொல்லுவர். என் விமலா! இனிதான் யுத்தமிருக்கிறது. அதுதான் உண்மையான யுத்தம்.

பட்டு படாரென்று குண்டுமாரி பொழிந்தது; ஆயிரக்கணக்கில் பிரங்கிகள் அரைக்கணமும் ஒய்வின்றி வேலை செய்தன; தினமும் டஜன் கணக்கில் கப்பல்கள் மூழ்கின;—இது யுத்த ஆரம்பத்தில் இருந்த நிலை. ஆனால் மூடு பனி அதிகமாகி விட்டது. சென்ற சமார் 70-வருஷங்களுக்காவே இதையொத்த பனியை அங்கு மனிதன் கண்டதில்லையாம். இதன் காரணமாக இன்று போர் மூளையில் சிறிது சாந்தம் நிலவுகிறது.

பதுங்கின புவி அதிகமாய் பாயும். ஒவ்வொரு தேசமும் இன்று பின்னடைந்து நிற்கிறது. எதற்காக? நன்மைக்கா? இல்லவேயில்லை. அதிக கோரப் பற்களைக் கொண்டு வருவதற்கே.

யுத்த ஆரம்பத்தில் நாம் கண்டதென்ன? இரண்டு பெரிய இருப்புக் கோட்டைகளே—மாகிளாட் அரண், சிக்பிரட் அரண். இதன் இரகசியங்களை ஆண்டவனே அறிவன். ஒன்றை மற்றொன்று நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டதாக ஜம்பம் பேசலாம். ஆனால் அதெல்லாம் வீண் வார்த்தைகளே. சிக்பிரட் அரண் அழிய வேண்டுமா? சரி பிரான்சின் ஒவ்வொரு வீர மகனும் தன்னுயிரை பலியிடவேண்டும். இதே போல்தான் மாகிளாட் அரண் சாய வேண்டுமா? ஒவ்வொரு ஜர்மன் யுத்திரானும் அதன் முன் மடிந்தாக வேண்டும். இது உறுதியான விஷயம். இல்லாவிடில் இரண்டு அரண்களின் இரும்பும் அசையாமல் நிற்கும்.

இந்த அபாயத்தோடு யுத்த மூள்வதைக் கண்டோம். ஆனால் இப்பொழுதோ—நினைக்கும் போது பயமாக விருக்கிறது—அம்மாதிரி விஷயங்கள் பல தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு நாட் காலம்; திடீரென்று “டார்பிடோ”வைப்பற்றி எல்லாப் பத்திரிகைகளும் பேசின. ஏதோ மீன் ஒன்றின் செய்கையை விஞ்ஞானி ஒருவன் கண்டானாம்; அவன் மூளை வேலை செய்தது; டார்பிடோவைக் கண்டு பிடித்து செய்தான்; அதன் முடிவேன்ன; பல கோடி ரூபாய் சிலவு செய்து பல வருஷங்கன் கட்டின கப்பல்கள், இன்று சில நிமிஷங்களில் நாசமாகின்றன.

இனிவரும் யுத்தத்தில் டார்பிடோவின் நாசவேலை நசித்துப் போகுமென இங்கிலாந்து நம்புகிறது. ஆனால் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? டார்பிடோவை சேர்ந்த கம்பிகளை நறுக்க இங்கிலாந்து ஏற்

இனி வரும் யுத்தம்

625

பாடு செய்து வருகிறது. ஆனால் ஜெர்மன் சுமமா இருந்து விடுமா! அறுந்த கம்பிகள் மறுபடி பிணைத்துக்கொள்ள அது மார்க்கம் தேடும். டார்பிடோ என்றும் கப்பல்களுக்கு பயனாக விளங்கும். சில சமயங்களில் அதன் சக்தி சிறிது குறைவு படலாம். ஆனால் அதன் நாசவேலை அடியோடு நின்று போகாது.

‘புது ஆயுதமொன்று வைத்திருக்கிறேன்; அதை உபயோகித்தால் உலகம் தாங்காது; அவசியமாயின் அதை செய்தே தீருவேன்; பிறகு என்மேல் குற்றம் கூறக்கூடா’ தென்கிரார் சாதுப்பிள்ளை ஹிட்லர். இதைக் கேட்டு பயப்படவில்லை என்கிறது இங்கிலாந்து. இன்னும் சிலர் இதுதான் சமயமென கயிறு விடுகின்றனர். டார்பிடோதான் ஹிட்லரின் புது ஆயுதம் வேறொன்றுமில்லை என்று சொல்கிறார். இதன் கருத்தென்ன? இப்படி சொல்லி பார்ப்போம்; ஜெர்மன் ஏற்றுக் கொள்கிறதா; அல்லது தனது புது ஆயுதம் வேறொன்று இருக்கிறது என்று வெளியிடுகிறதா; இதனால் ஏதாவது விஷயம் வெளியாகட்டும் என்பதே இவர்களின் கவலை. இந்த சூதுகளை அறியாத பரமாத்மாவா ஹிட்லர்? அவர் வாய் திறக்கவில்லை.

விமலா இன்னொரு விஷயம் சொல்கிறேன். பயப்பட்டு விடாதே. ஒரு விஞ்ஞானி இருந்தாலும்; அவனைக் கொசுக்கள் கடித்ததாம். இந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்ல அந்தப் பெரியார் ஒருவித ஒளி யொன்றைக் கண்டு பிடித்தானாம். அதாவது. இது பட்ட மாதிரித்தில் அது எரிந்து போவது. பார் விமலா! நாம் செய்த பாவம். இந்த கொசுக்களாவது விஞ்ஞானி யாயிற்றே என்று அவனைக் கடிக்காது இருத்திருக்கக் கூடாதா! அல்லது அவன்தான் பாவம் சிறு ஜந்துக்களென்று மன்னித்து விட்டுப் போயிருக்கக் கூடாதா? இருவரும் பிசகு செய்தனர். இன்று “ஒளி” வந்துவிட்டது. இப்பொழுது இதைப்பற்றின் அதிக ஆராய்ச்சிகள் செய்யப் பட்டதாம். இந்த ஒளியைக் கொண்டு பெரும் சைனியங்களையும் சாம்பலாக்கிவிட முடியுமாம். ஐயோ, விமலா! இதென்ன பார். இந்த பாரும் ஆகாய விமானம் சென்ற மகா யுத்தத்தால் சிறப்பாக வந்தது. இதனால் நாம் படும் துயரம் கொஞ்சமல்ல. எந்த சமயத்தில் எந்த ஜெர்மன் விமானம் கம்மேல் பறக்குமோ என்று பயந்து தரைக்குள் மறைகிறோம். இந்த ஒளி வந்து விட்டால் எங்கே போய் மறைவது? மண்ணும் உருகி நாம் வெந்துபோக வேண்டியதுதான் போல் தோன்றுகிறது.

இந்த ஒளி ஒன்று மாதிரிமல்ல. இன்னும் இதைப்போல் பல அதிக சய ஆயுதங்கள் தோன்றும். எல்லாம் மனிதன் செய்ததே, தன் சகோதர மனிதனைக் கொல்ல. இம் மாதிரி ஒரு காலம் வந்தால் உலகம் எப்படி இருக்குமென்று யோசிக்கிறாயா, விமலா! ஆம், இது தான் அகேகரின் கவலையும். ஜெர்மன் ஒரு ஒளியைக் கொண்டு வந்தால் இங்கிலாந்து ஒரு வாயுவைக் கொண்டு வரலாம். இந்தக் காற்றை சுவாசித்த மனித நெல்லாம் பிணமாய்ச் சாயலாம். இந்த ஆபத்துக்களிலிருந்து நீங்கும் வழிகளும் பிறகு தானாக பிறக்கும். இனி வரும் யுத்தத்தால் இதை யெல்லாம் பிழைத்திருக்கும் மக்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

ஜெர்மனிக்கோர் சிக்பிரட் அரண்; பிரான்சுக்கோர் மாகிளாட் அரண்; இனி இத்தாலி சுமமா இருக்குமா! அது என்ன ஏமாந்த தேசமா அல்லது சாமார்த்தியத்தில் குறைவு பட்டதா; அல்லது இனி வரப்போகும்

கடுமையான யுத்தத்தில் அது கலந்து கொள்ளாமலிருக்க முடியுமா! யோசித்தார் தலைவர் முசோலினி. தனது பெயராலேயே ஒரு அரண் அமைக்க துணிந்து விட்டார். அரண் வளரும்; அதன் முடிவு எங்கு போய் கிட்டுமோ!

இன்று நேச தேசங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றன. இவைகள் போர் முனைக்கு போக வில்லையாம். ஆனால் படுகளத்தில் பாரபக்தமுண்டா? இவர்களின் கப்பல்களும் தான் நாசமாகின்றன. இருந்தும் இவர்கள் பொறுமைசாலிகள் தான். ஏதோ உனறினாலும் கையில் துப்பாக்கி எடுக்க வில்லை. இனி வரும் யுத்தத்தில் இந்த நேச தேச வேஷம் பலிக்காது. இவைகள் சிறு நாடுகள். பெரிய மதயானைகளை எதிர்க்க முடியாது. ஒன்று தலை வணங்கி உதவி செய்ய வேண்டும்; அல்லது துணிந்து எதிரி நின்று போர் செய்ய வேண்டும். இன்று பின்வாந்து; நாளை வேறொரு லாந்துமேல் ஸ்டாலின் கை வைப்பார். அப்பொழுது நேசப் பாண்மை என்ன செய்யுமோ!

என் அன்புள்ள விமலா! இன்னும் உனக்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் எழுத வேண்டுமென்று மனம் துடிக்கிறது; பேரளவும் தாளாக ஒடுகிறது; ஆனால் பாரும்.....தடை செய்து நிற்கிறது. விஷயத்தை உன்ன படி சொல்ல பயமாக இருக்கிறது.

இதை நிச்சயமாக நம்பு. ஒன்று சமாதானம் ஏற்படுதல். அப்பொழுது ஐரோப்பாவில் சாந்தி தோன்றும். இல்லையேல் மூடு பனி மறைய வேண்டியது தான் தாமதம். யுத்த பனி மூடிக்கொள்ளும். ஒவ்வொரு நாடும் யுத்தத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டியே ஏற்படும். எந்த வேஷத்திலும் எந்த நாடும் தனித்துப் போய்விட முடியாது. இனி வரும் யுத்தத்தின் முடிவு எப்படியாகும் தெரியுமா! இரண்டு கத்தி கட்டிய பெருஞ் சேவல்கள் சண்டை போட்டன; ஒன்று மடிந்து வீழ்ந்தது; மற்றொன்று உயி ராகக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கிடக்கிறது. இந்நிலை தான் ஐரோப் பிய யுத்தத்தில் நீ காண்பாய், நமது இங்கிலாந்து ஜெயமடையலாம். எப்பொழுது? தனது சத்தினங்களை எல்லாம் தத்தம் செய்த பின்பே.

இனி வரும் யுத்தத்தில் இந்தியா பாதிக்கப்படுமா! இதைப் பற்றின சந்தேகமே வேண்டாம். நாம் சும்மா இருக்கலாம். ஆனால் யுத்தம் விடாது. நம்மில் பலர் யுத்தப் பேயுக்கு பசி தீர்க்கப் போவோம். ஆனால் இதன் முடிவு மிக நன்மையாகவே இருக்கும். ஓர் புது உலகம் பிறக்கும்.

என் அன்பின் விமலா! கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. ஆண்டவனை தினமும் வேண்டு-யுத்த மேகங்கள் மறைய வேண்டுமென்று. சத்தியம் ஜெயிக்கட்டும்.

உன் கணவருக்கு என் அன்பான வந்தனத்தைச் சொல்; உன் குழந்தை கட்டு என் அன்பான ஆசீர்வாதம்.

இப்படிக்கு,

க ம வி னி.

‘தந்தை மனம்’

(நா. ஆறுமுகம்.)

ஓர் இராஜபுத்திர இளைஞன் ஒரு குதிரையின்மேல் வாயுவேக மனே வேகமாய் ஜயபுரியை கோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய உடைகள் தாடி படியப்பட்டிருந்தன. குதிரையின் வாயி லிருந்து துறை தள்ளிக்கொண்டிருந்தது. சுற்றமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டே குதிரையை இன்னும் துரிதப்படுத்தினான். அடிக்கடி தனது மடியைத் தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டான்.

அவன் ஜயபுரியை அடைந்தபொழுது மாலை ஐந்து மணி. ஜயபுரி அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்ததும் குதிரை, வாயிலும் மூக்கிலும் துறை தள்ள ‘தடால்’ என்று விழுந்து இறந்தது. ஜயபுரி மன்னன் உதயசிக் தர் பாரில் வீற்றிருந்தான். நமது இராஜபுத்திர வாலிபன் உதயசிக் கை வணங்கி விட்டு, தன் மடியிலிருந்த ஒரு விகிதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான். அந்த விகிதத்தில் இராஜ முத்திரை போடப்பட்டிருந்தது. உதயசிக் அவ் வாலிப னது தாடி படியப்பட்ட உடையையும், அவன் உடல் நடுங்குவதையும் பார்த்து, “கீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்,” என்று கேட்டான்.

“வீரவர்மபுரி இளவரசி துர்க்காதேவியால் அனுப்பப்பட்டவன்,” என்று பதட்டத்துடன் கூறினான். “என்ன! துர்க்கையால் அனுப்பப்பட்டவனா?” என்று ஆச்சரியம் ததும்பும் குரலில் கேட்டவனும், உடனே, ஆவல் மிகுதியால், கடிதத்தைப் பிரித்து வாசிக்க ஆரம்பித்தான்.

வீரவர்மபுரி

.....

அன்பிற்குரிய காதலா,

உங்கள் அன்பைக் கொள்ளை கொண்டவனான நான் வேண்டிக்கொள் வது என்னவென்றால்.....அதாவது.....என் மனம்.....தயங்குகிறது... ..நான் தங்கன் உதவியை நாடுகிறேன். மகமதியர்கள் எனது பிதாவின் மேல் படை யெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இரு திறத்தாருக்கும் கொடிய போர் மூண்டுகொண்டது. யுத்தம் மிகவும் பயங்கரமாயிருக்கிறது. பிதாவின் சேனைகள் வராமலாய் அழிந்துவிட்டன, எனது பிதாவிற்கு நீங்கள் ஜன்ம சத்தருவாயிருந்தாலும்.....இந்தச் சமயத்தில் தங்கன் உதவி பில்லாவிட் டால், எங்கள் நாடு மகமதியர் வசம் ஆய்விடும். ஆகையால் பிதாவின்

பகையைச் சிறிது பாராட்டாமல்.....உங்கள் காதலி வேண்டுகோளுக்கா
வது சிறிது கருணை செய்யவேண்டும். மிகவும் அவசரம்!! அவசரம்!!

தங்களுக்கு அனுப்பும் முத்தம் !! !!

இப்படிக்கு
தங்கள் காதலி
தூர்க்கை.

உதயசிங் மறுமுறை காகிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தான். காதலியால்
எழுதப்பட்ட கடிதத்தை எத்தனை தடவை படித்தாலும் சலிப்பு உண்
டாகுமா? தனது காதலியால் எழுதப்பட்ட கடிதத்தை அநேக தடவை
முத்தமிட்டான். உதயசிங் எழுந்து நின்று, "சபையோர்களே! நான் வீர
வர்மபுரிக்கு அவசரமாய் போகவேண்டி யிருக்கிறது. எனது காதலி தூர்க்
கையின் காட்டை மகமதியரிடமிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்" என்று கூறி
னான். தர்பார் கலந்தது. அன்று இரவே தூர்க்கையின் மேலுள்ள பாசத்தால்
உதயசிங் ஏராளமான சேனைகளோடு ஜயபுரி கோக்கி செல்வானான்.

பீம்சிங் சேனைகள் வீராவேசத்துடன் மகமதியரோடு சண்டை செய்து
கொண்டிருந்தனர். மகமதியர் சேனைகள் ஏராள மாதலால், பீம்சிங் சேனை
கள் ஏராளமாய் அழிந்துவிட்டன. பீம்சிங் என்ன செய்வதென்று தோன்றா
மல் திகைத்தான்.....ஆனால் ஒரு வழி.....தனது சேனையை புறங்காட்டி
ஒடும்படி சைகை செய்து, தனது கோட்டைக்குள் சென்று, கோட்டை
வாயில்கள் நான்கையும் மூடும்படி உத்தரவிட்டான். மகமதியர்கள் கோட்
டையைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டார்கள். பீம்சிங் குண்டுகளை,
கோட்டைமேல் பிரயோகம் செய்தனர். கோட்டை தகடு பொடியாகும்
சமயம் உதயசிங் ஏராளமான சேனையோடு வந்து சேர்ந்தான். மகமதியர்
களுக்கும் உதயசிங் சேனைக்கும் கொடிய போர் மூண்டது. பீம்சிங் எஞ்
சிய சேனையும் கோட்டை வாயிலிலிருந்து மகமதியரைத் தாக்கியது. மக
மதியர்கள் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு புறங்காட்டி யோடினார்கள். பீம்சிங்
இவ்வாறு தன் காட்டைக் காப்பாற்றினான்.

அக்கொடிய பாதகன் பீம்சிங் உதயசிங்கிடம் ஏதாவது கன்றி செலுத்
தினான்? உஹும்;—உதயசிங் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கக்கூட கிடையா
து. அவ்வளவு பகை அவனுக்கு. பாவம்! உதயசிங் தகப்பனாருக்கும்
அவனுக்கும் பகையா யிருந்தால், உதயசிங் என்ன செய்வான்? இந்த ரஜ
புத்திர ஒற்றுமை யின்மை.....அவர்களது ஜன்மப் பகை யல்லவோ.....
அவர்களது கடின திசைக்குக் காரணம். எவ்வளவு மேம்பட்ட குணங்க
ளிருந்தும் என்ன பயன்! அந்தப் பகை.....ஐயோ.....கொடிய பிசாசு.

உதயசிங்கிற்கோ மனது வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. தனது
காதலி தூர்க்கையைப் பார்த்துவிட்டு நாடு திரும்ப உத்தேசித்தான்.

தூர்க்கை நந்தவனத்தில் உலரவிடக்கொண்டிருந்தான். அவன் பின்னே
ஒரு உருவம் சென்று அவளது கண்களை மிருதுவாய்ப் பொத்தின.
தூர்க்கை திடுக்குற்ற திரும்பிப் பார்த்தான். “உதயசிங்!! நீங்களா,”
என்று கூறியவண்ணம் உதயசிங்கைத் தழுவினான். என்னே! காதலரின்
பாசம்!! உதயசிங் கண்களிலிருந்து இரு துளிகள் கீழே விழுந்தன.
“தூர்க்கை! இவ்வுலகத்தில் உன் அன்பிற்கு ஈடாக ஏதுமுளதோ! உன்
பாசம்போல் உனது தகப்பனாருக்கு என்மேல் கடுகனவுகூட கிடையாது!
என் முகத்தைப் பார்க்கக்கூட அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்றான். அவ
னது தொனியில் ஆழ்ந்த துக்கம் கிறைந்திருந்தது. “என்ன!!!...உங்க
ளைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லையா? நன்றிகூட செலுத்தவில்லையா!”
என்றான். அவளது தொனியில் ஆத்திரம் கலந்திருந்தது. ஆத்திரம் அழு
கையாய் மாறியது. அவளது கண்களிலிருந்து நீர் ஆறும்புப் பெருகியது.

“தூர்க்கை! ஏன் வருந்துகிறாய்? நீ என்மேல் வைத்திருக்கும்
பாசமே மேலானது. அதுதான் என்னை ஆனந்தக் கடலில் அமிழ்த்துவது
.....அதுதான் என்னை மெய் மறக்கச் செய்வது.....”

“உதயசிங்!”

“என்ன தூர்க்கை?”

“நமது கதி எவ்வாறு முடியுமோ! எனது பிதாவின் கண்ணெஞ்சம்
உருகாது போகும். உங்கன்மேல் அவர் திராப் பகை கொண்டிருக்கிறார்.
ஐயோ...அதை நினைக்கும்பொழுது...என் உடல் நடுங்குகிறது” என்று நீர்
கொண்ட மேகம்போல் கண்ணீர் வடித்தான்.

“தூர்க்கை! கவலைப்படாதே...நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்று
அவளைத் தேற்றி விடை பெற்றுச் சென்றான் தன் காட்டிற்கு.

வீரவர்மபுரி அரண்மனை:—

“அப்பா! இது நியாயமா! நம்மை ஆபத்திலிருந்து மீட்டவரை
இப்படியா அவமதிப்பது? இது தர்மமாகுமா! இது நம் குலத்திற்கு அழகா!
ஜன்மப் பகைஞராயிருந்தாலும், ஆபத்தில் காப்பாற்றியவரை ஏழேழு ஜன்
மமும் புசழவேண்டி யிருக்க, நீங்கள் இப்படிச் செய்தது நன்றா யில்லை”
என்றான் தூர்க்கை பீம்சிங்கைப் பார்த்து.

“தூர்க்கை! நான் அந்தத் துரோகியின் உதவியை நாடினேனா? நானா
அப்பாதகனை அழைத்தேன்? அந்த ஜன்ம சத்ரு உதயசிங்கின் உதவி
யையா!.....எனது உயிரையேனும் இழந்திருப்பேன். மேலும், நானா
உன்னை அவனுக்கு விசும் அனுப்பச் சொன்னது? நீ உதயசிங்கைப் பற்றி
சிலாகித்துப் பேசுவது எனக்கு மிகவும் வெறுப்பைத் தருகிறது. மேலும்
அவனை மணக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் இப்பொழுதே கொன்று
விடு” என்று வீராவேசத்துடன் பேசினான்.

“அவரை மறக்க முடியாது! நான் அவரையே மணப்பேன். எனது
காதலன் உதயசிங்கைத் தான் நான்.....மணம்....” என்று கூறி முடிக்கு

முன்னே, “என்ன! அத் துரோகி உதயசிகங்கையா! சம்மதியேன். ஒருக் காலும் சம்மதியேன். இப்பொழுதே உன் நாவைத் துண்டிப்பேன். உதய சிக்.....ஜன்ம சத்ரு...எனது மந்திரியின் மகனைச் சித்திரம். உனக்கு மண முடித்து வைப்பேன்—உன் சம்மதம் வேண்டியதில்லை” என்று கூறிவிட்டு அகன்றான். துர்க்கையின் கண்களிலிருந்து, மலையருவிபோல் கண்ணீர் பெருகியது. அவளுக்கு விமோசனம் ஒரு வழிதான்.

* * * *

கடு நிசி. வீரவர்மபுரி கோட்டை வாயிலிலிருந்து ஒரு உருவம் குதிரை யின்மேல், ஜயபுரியை கோக்கி சென்றுகொண்டிருந்தது. யார் அது? ஆம்.....துர்க்காதான்.....தன்னத் தனியில் சென்றுகொண்டிருக்கும் அந்த வீர வனிதைதான். காலையில் ஜயபுரியை அடைந்தான். தர்பாரில் வீற்றிருந்தான் உதயசிக். துர்க்கை ‘விறுவிறு’ என்று தர்பாரை யடைந்து, உதயசிக் கால்களில் வீழ்ந்தான். “ஆ, துர்க்கை,” என்று அவறியவனாய் அவளைத் தழுவினான்.

* * * *

அத்தப்புரம்:—

துர்க்கை ஆதியோடந்தமாக, நடந்தவற்றைச் சொன்னான்.

“காதலி துர்க்கை! என் மேலிருக்கும் பாசமல்லவா உன்னை இவ்வ ன்வு நூம் வரவழைக்கச் செய்தது” என்று உதயசிக், துர்க்கை தலையைத் தடவிய வண்ணம் கேட்டான்.

“ஆம், நாதா! சந்தேகமில்லாமல்,” என்று கூறி, உதயசிக் மார்பில் துர்க்கை தலையைச் சாய்த்தான்.

* * * *

துர்க்கை காணப்படவில்லை என்ற செய்தி வீரவர்மபுரி முழுதும் பர விற்பது. குழகன் அலறினார். பீம்சிக் கிற்கு மாத்திரம் அவன் எங்கு போயிருப்பான் என்று தெரியும். அவன் மனம் வேதனைப்பட ஆரம்பித் தது. இப்பொழுதுதான் அவன் தன் குற்றத்தை உணர் ஆரம்பித்தான். அவனது மன சாட்சி, “ஏ துரோகி! ஜன்ம சத்ருவா யிருந்தாலும், உன்னை ஆபத்திலிருந்து மீட்டவனன்றோ! அவனைத் துரோகி யென்று சொல் லும் நீதான் கொடிய துரோகி! உனது ஒரே மகன்! அவன் இஷ்டப்பட்ட கணவனை மணக்க அனுமதிக்கக் கூடாதா! உன் மனைவியிடம் அவன் சாகுந் தருவாயில், என்ன சத்தியம் செய்தாய்? துர்க்கைக்கு அவன் விரும்பும் கண வனை மண முடிப்பேன் என்றாயல்லவா! இப்பொழுது உன் புத்தி மாறாட்ட மடைந்துவிட்டதா! சீ! மூடா! ஜயபுரி சென்று உனது மகனையும் உதய சிக் கையையும் ஆசீர்வதி,” என்று கூறிற்று. பீம்சிக் இப்பொழுதுதான் தன் நிலையை உணர்ந்தான். தனது பரிவாரங்களுடன் ஜயபுரி சென்று உதயசிக் கிற்கும், துர்க்கைக்கும் மணமுடித்து வைத்தான்.

“நம்மவர்கள்”

(சி. தணிகாசலன்)

“கிழக்கு கிழக்குத்தான்; மேற்கு மேற்குத்தான்” என்று கீழ் நாட்டில் பிறந்த ஒரு மேற்குக் கவி—அதாவது இரண்டாம் கெட்டானாய் பிறந்தவர்—கூறினார். “அட பாவமே! கரியைப் பரியாக்கிய அந்த ஆலவாய்ப் பெம்மானின் திருவருளால் அவனது அறுபத்தைந்தா வது, இல்லை, இல்லை, அறுபத்தாறுவது திருவிளையாடலாக—அறுபத்தைந் தாவது திருவிளையாடல்தான் ‘பாழாய்ப்போன்’ (ஒரு காலத்தில் மதுரைச் சகாதனிகளின் தயவு வேண்டியிருந்தால்.....? அதற்காகத்தான் இந்த வார்த்தையைப் போட்டு வைக்கிறேன். ‘காக்காய்’ பிடிப்பதற்காக வல்ல.) ஹரிஜன் ஆலயப் பிரவேச (இல்லை, இல்லை, ‘ஆக்ரமிப்பு’) மாய்விட்டதே!— இனிமேல் சூரியன் மேற்கு—இப்போது அவ்வாறு அழைக்கப்படும்—தங்கி கில் உதித்தால் ‘யாது செய்வம்’ என்றுதானே கவலையும் ஆச்சரியமும் கொள்கிறீர்கள்? அதற்கென் செய்வது? நமது பாலபாட புஸ்தகங்களில் தான், ‘சூரியன் காலையில் மேற்கில் உதித்து மாலையில் கிழக்கில் மலைவாயில் விழுவான்’ என்று எழுதவேண்டுமே தவிர, அதற்காக மேற்கு கிழக்காக வும், கிழக்கு மேற்காகவும் மாறுமா என்ன?

இக் கவி மேலும், ‘கிழக்கும் மேற்கும் சந்திக்கவே சந்திக்காது’ என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கிறார். இந்த இடத்தில் தான் கீழ் நாட்டில் பிறந்திருந்தும் அவரது ஜோதிடத் திறன் அவரைக் கைவிடுகிறது—ரஷியா சமீபத்தில் உலக சோதிடர்களின் வாயில் மண்ணை வாரிப்போட்டது போல— கிழக்கும் மேற்கும் சந்திக்காமலேயா ஆரூயிரம் மைலுக் கப்பலிருந்து ‘கும்பினியான்’ இத்தியாவுக்கு வந்து ராஜ்யம் பிடிச்சான்?

ஆனால் கிப்ளிங்கின் சோதிடத்திலும் சிறிது உண்மையிருக்கத்தான் செய்கிறது. எப்படியெனில், மேனாட்டாருக்கும் நமக்குமுள்ள குண பேதங்கள் மட்டும் (நடையுடை பாவனை—நம்முடையதுதான்—தான் ஏற் கணவே தலை கீழாய் கால் மேலாய் மாறிவிட்டிருக்கின்றதே!) ஒருகாலும்— சந்திர சூரியர் திசை மாறிடிலும் மாறப்போவதில்லை. இதற்கு சில

உதாரணங்கள் காண்பிப்போம். அதாவது இனிமேல்தான்—ஆசிரியரும் லீங்கனும், தலைப்பை ஏதோ போட்டுவிட்டு விஷயத்தை ஏதோ வரித்து தன்னுகிறோ!...ஆசாமி ஒருவேளை மூற்றும் குணமாகாத கீழ்ப்பாக்கம் வாசியா யிருக்குமோ என்று நினைத்து விடாதிருக்க வேண்டியும், இது ஆசிரியரின் குப்பைக் கூடை 'விவிட்' பண்ணாதிருக்க வேண்டியும்—'நம்ம வர்களை'ப்பற்றி எழுத ஆரம்பிக்கிறேன்.

மேனாட்டான் எதற்கும் தன் கையையே எதிர்பார்ப்பான். தன் இனத்தாரையே நோக்குவான். அவன் செஸ்டர்ட்டையோ, ஷாவையோ, வெல்ஸையோ பற்றி நாம் சொல்லித் தெரிந்து கொள்வதில்லை. ஆனால் நம் நாட்டானோ...? எம்மண்ட்காஸ் எடுத்துக்காட்டா விட்டால் நமக்கு சரோஜினியின் பாடல்களின் பெருமை விளங்காது. ஆங்கிலேய அமெரிக்கா கவிதா ரவிகர்கள் நம் கோகிலத்தைக் கொண்டாடா விட்டால் நமக்கு அவளின் சிறப்பு தெரியப்போவதில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன் தொடுக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ய கவிதைக் கொத்தில் சரோஜினியின் 'சாம்ராஜ்யப் பாடல்'களும் இடம் பெற்றன. (ஆனால் அக் காலத்திலோ அவன் அச் சாம்ராஜ்யத்தாராலேயே சிறை பிடிக்கப்பட்டிருந்தான்) தாகூரின் கவிதாப் பெருமையை தாமஸ்ஸும் ஈட்ஸும் எடுத்துக்காட்டா விட்டால் அவர் கோபல் பரிசு பெறுவதேது? அவருடைய கவிதைகளில் ஒரு வரியும் படிக்காத நீரும் நானும், "ததாகவீநாம் கணநப் பிரசங்கே கனிஷ்டகா நிஷ்டதி கவி ரவீந்திரஹ" என்று கொம்மான மடிப்பதும் அவரது பெருமையைப் பற்றி வானமளாவப் புகழ்வதும் நடக்கிற காரியமா?

சர். சி. வி. ராமனின் பெளதிக சாஸ்திர வன்மையைத் தான் உண்மையாக அறிந்தவர் நீரா, நானா, அவனா? சக்கும் உண்மையைப் பார்க்கலாம்?

ஸ்ரீ பாஷ்யத்தையும் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையையும் பற்றி பெயரளவில் மட்டுமே தெரிந்தவனெல்லாம்—சில சமயங்களில் அது கூட தெரியாதவனும்—ஸ்பென்ஸர், பேர்க்ஸன் ஆகியவர்களின் வேதாந்தத்தைப் பற்றி வானமளாவப் பேசுகிறான். இன்னுஞ் சில கற்றறி மேதாவிக்களோ காளி தாஸனின் 'சாகுந்தலத்'தை மிகவும் புகழ்ந்து அம் மகா கவியை 'இந்தியாவின் ஷேக்ஸ்பியர்' என்று வர்ணிக்கிறார்கள். எங்கே ஒரு ஐரோப்பியனாவது (அல்லது இந்தியனாவது) மில்லின 'ஐரோப்பாவின் வால்மிகி' என்று சொல்லுகிறா பாருங்கள்.

இலக்கியத்திற்கு மேற்காவது கிழக்காவது கிடையாதென்பதும் எந்நாட்டு இலக்கியமா யிருந்தாலும், அது உயர்ந்ததா யிருந்தால் சகலரும் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது சரியான வாதமே. ஆனால் முதலில் நம் நாட்டு இலக்கியங்களில் அல்லவா தேர்ச்சி பெறவேண்டும்? பிற நாட்டு இலக்கியக் கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற அதில் வல்லுநர்களாய் விளங்கும் நம் மேதாவிக்களின் திறமை மெச்சத் தக்கதுதான். ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நம் இலக்கியக் கலைகளை தங்களுக்கே தெரியாமல் லடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே! அவைகளின் அருமையை மேனாட்டார் அறிவதென்

கானோ! எங்கே ஒரு மேனாட்டானாவது முதலில் தன் இலக்கியங்களைக் கற்றுணராது பிற நாட்டு இலக்கியங்களை கற்சத் தொடங்குகிறா பாருங்கள்.

சரி, அது போகட்டும், நம் கடையுடை பாவனைகளைப்பற்றி என்ன கூறுகின்றீர்கள்? 104, 105 டிகிரியுமாக வெயில் எரிக்கும் சித்திரை மாதத்திலும் கீழே இரண்டு டிரௌஸர், மேலே ஒரு பனியன், ஷர்ட், வெயிஸ்ட் கோட், டபிள் பிரஸ்ட் கோட், கழுத்துக்கு ஒரு சுருக்கு (டைதாஸ்) காலுக்கு காற்று சிறிதும் புகாவகையில் மேஜோடு, பூட்ஸ் முதலியவைகளை பக்ல் முழுவதும் அணிந்து மினுக்கிக்கொண்டு அவஸ்தைப்படும் நம் 'வான் கோழி'களைப்பற்றி என்ன கூறுகின்றீர்கள்? எங்கே, ஒரு மேனாட்டானாவது அவனது நாட்டிலாயினுஞ் சரி, இந் நாட்டிலாயினுஞ் சரி நம்மவர் வன் போல உடை யணிகிறா பாருங்கள். அப்படித் தப்பித் தவறி ஒரு வன் நம்மைப்போல (ஒரு வேளை சுகாதாரத்தையும் செனகர்யத்தையும் கருதி) உடை யணிந்துவிட்டால் அவனைப் பிரமாதமாக புகழ்கிறோம். ஒரு காலத்தில் நம்மவர்கள் தம் இந்திய உடைகளுடன் அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்களை—முக்கியமாக, ஐரோப்பியர்களை—பேட்டி காண்பது மரியாதையல்ல, அதெனாவம் என்ற மனப்பான்மை மக்களிடம் பதிந்து கிடத்தது. முன்பொரு நாள் மகாத்மா தம் சொந்த உடையில் ராஜப்பிரதிநிதியைப் பேட்டி கண்டதற்கு 'விண்ணி' (வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்) 'அரை நிர்வாணப் பக்கிரி' என்று கரடியாய்க் கத்தினார். அவருக்கு அடி வயிறு பற்றிக்கொண்டு எரிந்தது. ஆயினும் காலம் மாறிவருகிறது. நம்மவர்களின் இம் மோகமும் மறைந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் நம் காங்கிரஸ் மஹா சபையே.

"மண்ணைத்தான் பொண்ணைத்தான் பறிகொடுத்தோ

மென்றெண்ண வேண்டாம்—மாநிலத்தீர்

மண்டலையையும் பறிகொடுத்தோம்

பறிகொடுத்தோமே! நாம் பாதவித்தோமே."

கெட்டிலில் தண்ணீர் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் முடி மேலே எழும்பி எழும்பி (நீராவின் சேஷ்டையினால்) விழுந்தது. அதைக்கொண்டு நீராவி என்னினைக் கண்டுபிடித்தாலும் ஜேம்ஸ் வாட். மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போட்ட சமாச்சாரம்! நம் சிறுவர்களும் இம்மாதிரி ஒன்றும் கண்டு பிடிக்காததில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லை. நம் தாய்மார்சன்தான் அவர்களை அடுப்பண்டையிலேயே விடுவதில்லையே! கிழக்க, சுதந்திரத்திற்காகவும், ஆண்களுடன் சரிசமத்துவத்திற்காகவும் பாடுபடும் சகோதரிகளே! நீங்களுந்தான் மண்டலையில் மயிர் முளைத்த காளாய் அடுப்பூதி வருகிறீர்களே! இம்மாதிரி நீங்கள் எதையாவது கண்டு பிடித்ததுண்டோ? அல்லது அவ்வாறு சாதித்த ஒரு இந்திய ஆராய்ச்சியாளனையாவது உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்ன, நீராவியில் இட்ட டிவி வேகவைக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தவரை மறந்தே விட்டீர். சனோ? அதுதான் போகிறது, தோசையைக்கும், அதற்கென ஒரு மின்காய்ப் பொடி கல்லெண்ணெயையும் கண்டுபிடித்த கிபுணரைப்பற்றி நீங்கள் சிறிதா

வது சிந்தித்ததுண்டோ? அரிசியையும் உளுந்தையும் அரைத்து கலந்தால் தோசை சுடலாம் என்பதைச் சுண்டுபிடிக்க என்னென்ன ஆராய்ச்சி செய்திருப்பார்? எத்தனை இரவு தூக்கமின்றி கஷ்டப்பட்டிருப்பார்? கொன்னையும் மொச்சைக் கொட்டையையும், உளுந்தையும் ஊமத்தங்காயையும், என்னையும் வேப்பங்கொட்டையையும் மாற்றி மாற்றிப் போட்டு அரைத்தல்லவா பார்த்திருக்க வேண்டும்? அவரைப்பற்றி சிறிதாவது சிந்திக்கா திருப்பது உங்களுக்கு தருமா தருமந்தான?

சிறீக, கடைசியாக நம்மவர்கள் எதிரி வாழ்ந்தால் எட்டு நாளைக்கு பட்டினி கிடப்பார்கள். தனக்கு ஒரு கண் போனாலும் பரவாயில்லை. தன் எதிரிக்கு இரு கண்ணும் அவியவேண்டும் என்னும் கொள்கையை யுடையவர்கள். சாக்ஸாத் மதச்சார்தின் அவதார மகா புருஷர்கள். மேலாட்டு பிரபல எழுத்தாளன் கார்லிலே (Carlyle)ப் பற்றிய ஒரு கதையுண்டு. அதாவது, அவனது வீட்டுக்குத்த வீட்டில் ஒரு சேவல் இருந்ததாம். அதி காலையில் கோழி கூவுமே என்று நினைத்தாலே அவனுக்கு இரவெல்லாம் தூக்கம் பிடிக்காதாம். ஆனால் அந்தச் சேவலோ இரவெல்லாம் கூவிக் கொண்டே யிருக்குமாம். ஒருநாள் அவன் இதைப்பற்றி அதன் சொந்தச் சாரனுக்கு புகார் செய்தான். அவனே இவன் கூற்றை மறுத்து தன் சேவல் அதிகாலையில் மட்டுமே கூவுவது வழக்கமென்று எடுத்துரைத்தான். அப்போதுதான் அவனுக்கு விளங்கிற்றும் உண்மை. அதாவது அவனது பிரமைமீறல் அவனுக்கும் இரவெல்லாம் சேவல் கூவுவதாக கேட்டுக் கொண்டிருந்ததே தவிர சேவல் கூவவேயில்லை. இந்தச் சேவலைப் போலவே எங்கள் ஊர் கோவிலிலும் ஒரு மணி உண்டு. அதை சாமத்திற் கொரு தாம் சாவற்காரன் அடிப்பான். ஊரிலுள்ளோரை யெல்லாம் அந்தச் சத்தம் எழுப்பியிடும். காளடைவில் ஊராரும் கார்லிலின் நிலையை யடைந்தார்கள். இரவெல்லாம் தூங்குவதேயில்லை. இந்தத் தொல்லை ஒழியாதா வென்றே பலரும் ஏங்கினர். ஒருநாள் அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு வீர ஆராய்ச்சியாளன் அந்த மணியை இரவில் அடிக்கவொட்டாமல் செய்து விட்டான். ஆனால் மணி மட்டும் இருந்தது. அவன் தானாகவே வெளிப் படவில்லை. ஆனால் மறுநாள் ஊராரெல்லாரும் சேர்ந்து அவனைப் பிடித்து விட்டார்கள். ஆனால் அவனுக்கு ஏதாவது மரியாதை செய்தார்களென்று நினைக்கிறீர்களா? அதுதானே யில்லை. அதற்கு மாறாக இந்த வாழைப் பழ வீரர்களும், வெண்ணெய் வெட்டிச் சிப்பாய்களும், புல் தடுக்கி வஸ்தாத் களும் அவனைக் கட்டி வைத்து கண்ணிரண்டையும் தவிர்த்து உரி உரி யென்று உரித்து விட்டார்கள். கடைசியில் தங்கள் செய்கைக்கு சமாதானமாக "அவன் மணியின் காக்கைத் திருடிவிட்டான்!" என்று சமாதானம் வேறு கூறிக் கொண்டார்கள். வெட்கக்கேட்டைப் பார்த்தீர்களல்லவா?கடைசியாக நான் இதை எழுதியதற்காக கோபம் கொள்வதைப் பார்த்தீளும் நானும் உங்களில் ஒருவனே என்று நினைத்து சினம் ஆறுவதை நல்லது.

உடற் பயிற்சியும் அ த ன் ப ய ன் க ளு ம்

—(0)—

(ஜி. கே. ராமஸ்வாமி.)

“நாம் அடிமை. நாம் தோன்றிய இந்தியா அடிமை. நம் இந்தியத் தாயின் கைகளில் பிணைக்கப்பட்டிருப்பவை, அடிமைச் சங்கிலிகள்” இந்தச் சொற்றொடர்களை அடிக்கடி பயன்படுத்தி வந்தவர் நம் சுவீரமணிய பாரதியாரே. அவர் கூறிப் போந்ததேபோல் அன்னியரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டு பெரிதும் உழன்றவரும் இவ்வடிமை இந்தியாவை விடுவிக்கும் மாபெரும் பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்ததே. ஆதலின் நமது விடுதலைக்காகப் போராடும் நம்மவரது உடலமைப்பு எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும்? மகத்தாகிய போராட்டத்தி லிறங்கும் நம் வீரமும் உறுதிப்பாடும் எவ்வித யிருத்தல் நலம்? இவைகளை நாம் சற்று ஊன்றிப் பார்த்தல் வேண்டும்.

“வீரம்—மானம் இல்லாத மக்களைப் பெற்ற நாடு எப்பொழுதும் அடிமை நாடாக இருந்து உழலவேண்டியதுதான்” எனக் கூறினார் ஐரோப் பாவை முக்கால் பங்கு வென்ற மகா வீரன் நெப்போலியன். மனிதனாய் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் வீரம் வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். அப்போர்க் கொத்தவனின் உடலமைப்பு மிகவும் வலிமையுள்ளதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். நன்றாக உடற்பயிற்சி செய்வதால் மிக வலிமை பெற்றும், வீரம் பொருந்தியும் விளங்க முடியும் என்பது வெளிப்படல். அவரை வைத்துக்கொண் டல்லவோ ஒலியம் திட்ட முடியும்! எதிர்காலத்தில் நாம் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கையாகிய ஒலியத்தை கட்டிமஸ்தான நம் உடல் என்னும் சுவரின்மே லல்லவோ வரைதல் வேண்டும்?

இனி உடற்பயிற்சி செய்வதற்குரிய காலம் யாதென்பதை ஆராய்வதற்கு முன் நம் பாரதியாரின் ‘பாப்பாப் பாட்டில்’ வரும் சில அடிகளைக் கோக்குங்கள் :

“காலையி லெழுந்த வுடன் படிப்பு—பின்பு
கணிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுவும் விளையாட்டு—என்று
பழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா”.

என்று கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலின் தேகப்பயிற்சிக்குரிய காலம் மாலைவே எனத் தெரிகிறதன்றோ? மாலைக் கதிரவனின் கிரணங்கள் நம் தேகத்தில் தோய்வதால் நம்மைப் பற்றின வியாதிகள் நீங்கி விடுகின்றன. மேலும்

மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சி கிபுணர்களும் மலைச் சூரியனின் கிரணங்களில் தொத்த வியாதிகளை அறவே யொழிக்கும் ஒருவித சக்தி கலந்த கிரணங்கள் (அல்ட்ரா வயலெட் கிரணங்கள்) அதிகப்படியாக இருக்கின்றன என்று கூறுகின்றார்கள். படிக்கும் நேரத்தில் படிக்கவும், விளையாடும் நேரத்தில் விளையாடவும் நன்றாகப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுதல்வேண்டும். அப்படிக்கின்றி அன்னியக் கல்வியிலும், அன்னிய நாகரீகத்திலும் அமிழ்த்து கிடக்கும் சில பிள்ளைகள் சதா எடும் கையாகவும், கண்ணுங் கருத்தும் படிப்பின்மேலே பதிந்து கிடக்கவும் இருப்பதைக் காணலாம். கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்கு உடல் பயிற்சி முக்கிய மென்பதை அப்பிள்ளைகள் அறிவதில்லை. பாவம்! ஆண்டு முழுவில் அந்தப் பிள்ளைகளில் சிலர் தேர்தலில் தவறிப் பரிதவிப்பதும் உண்டு. சிறுவர் முதற்கொண்டு வயோதிகர் வரை எல்லோரும் உடற் பயிற்சி அவசியம் எடுத்துக்கொண்டே தீர வேண்டுமென நம் நாட்டு மாபெருத் தலைவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருதலை தவறாது பத்திரிகை படிக்கும் நண்பர்கள் அறிவர். ஆதலாலன்றோ பாரதியாரும்,

“சின்னஞ்சிறு குருவி போலே—நீ

பறந்து திரிந்துவா பாப்பா!”

என்று சிறுவர்களுக்குத் தம் பாட்டின் மூலம் தெரியக் கூறி யிருக்கின்றார்? செல்லம் பெருத்த சோன்களில் சிலர் சதா உண்டு, உறங்கி, உருவம் பெருத்துத் தோன்றுவது தேகப்பயிற்சி யின்மையே! வழியில் செல்லம் நம் சகோதரரில் பலர் இளைத்த உடலுடனும் வளைந்த தோள்களுடனும், கூனிய முதுகுடனும் தோற்றமளிப்பதும் உடற்பயிற்சி செய்யாமையே என்று துணிந்து கூறலாம்.

உடற்பயிற்சி செய்யும் விதம் அநேக யிருக்கின்றன. தேக வலிமை பெறும் பொருட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் தேகப் பயிற்சிக்காக தற்கால நாகரீகப் பிரியர் சிலர் வீணாக பொருளைச் செலவிட்டுத் திரிதல் மிக வருத்தத்தக்கதே! ஆனால் அப்போர்க்கொத்த விளையாட்டுகளில் புங்கு கொள்ளக் கூடாதா வெனக் கேட்பின் சுய ஆட்சியோடு பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்டிருக்கும் நாடுகளுக்கு அவை தகுமே யல்லாது நம் இந்தியாவைப் போன்ற அடிமை நாடுகளுக்கு ஒரு போழ்தும் ஏற்கமாட்டாது. அடிமைகளாகிய நாம் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகச் சிக்கனமா யிருப்பது மிகமிக இன்றி யமையாததாகும். மேலும் நமக்கு சிறிதேனும் பொருள் செலவின்றி பல முறையில் வலிமைக் கொடுக்கும் உடற் பயிற்சி முறைகள் இருக்கின்றன. சூரிய நமஸ்காரம், தண்டால், பஸ்கி போன்றவைகளை நாம் ஏன் சையாளக் கூடாது? தண்ணீரில் நீத்துதல் மிகவும் கல்ல முறையெனப் பலர் கூறுகின்றனர். நம்முடல் தூய்மை பெறுவதுடன் கல்ல உறுதியும் நமக்கு நீச்சத்தால் கிடைக்கக்கூடும். சரியாக நீத்தக் கற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் சற்று தூரம் கல்ல காற்றோட்டமுள்ள இடங்களில் உலவி வருதலும் நலமெனக் கூறத்தகும். இதைக் கருதித்தான் மகாத்மா காந்தியடிகளும் காலை மலை உலவி வருகிறார் போலும்.

உடற் பயிற்சியை நாம் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) மனித உடலின் கீழ் அவயவங்களாகிய மார்பு, இருதயம், கை, கால் முதலியவற்றுக்குப் பயிற்சி யளித்தல்,

(2) தேகத்தின் மேலவயவங்களுக்குள் மிக முக்கியமான மூளைக்கு பயிற்சி யளித்தல், ஆகிய இவைகளே இரண்டு வகைகளாகும். (Physical Exercise & Mental Exercise.)

அதிக வேலையால், எல்லா அவயவங்களுக்கும் ஓய்வு வேண்டுவதே போல் நம் மூளைக்கும் ஓய்வு அவசியம். அப்படிக்கின்றி சில பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைச் சதா படிக்கும்படி தூண்டுவது மிக மோசமான செய்கையாகும். இதனால் சிலருக்கு மூளை குழம்புவதும் உண்டு.

தேகப் பயிற்சியால் நாம் எய்தும் பயன்கள் அநேகம். அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றைக் கீழே நோக்கலாம்.

(1) உடற்பயிற்சி செய்வதால் நம்முடலின் ஒவ்வொரு சதையும் வேலை செய்கின்றது. அதனால் மிகுந்த வியர்வை நீர் வெளிப்படுகின்றது; வியர்வை வருதலால் நம்முடல் தூய்மை பெறுவதுடன் தடைபடாக் குருதி யோட்டம் ஏற்படுகின்றது.

(2) மார்புக்கூடு நன்றாக உரம்பெற்று விரிவடைகின்றது.

(3) இருதயம் அதன் வேலையைச் செவ்வனே சீர்கேடின்றி செய்ய இயலும்; ஆதலால் ஒவ்வொரு உறுப்பும் திறம்பட வேலை செய்ய ஏதுவாகின்றது.

(4) மூளை புதுமை பெறுவதுடன் நமது ஞாபக சக்தியும் கற்பனா சக்தியும் விருத்தி யடைகின்றன.

(5) உடற் பயிற்சி செய்யுங்கால் நாம் எல்லா கவலைகளையும் ஒழித்து மன ஆக்கத்துடன் திகழ்கின்றோம்.

தேகப்பயிற்சி செய்வதால் நாம் அடையும் வேறு சில பயன்களுமுள், நமக்குள் ஒற்றுமை ஏற்படுகின்றது. கெட்ட பழக்கங்களாகிய புகை பிடித்தல், வீண் வம்பு பேசுதல், சச்சரவிடுதல் இவைகள் ஒருவாறு நீங்கப் பெறுகின்றன. இவைகளைத் தெரிந்துதான் நம் பண்டைத் தமிழர்களும், செண்டுகளை ஆடும்போழ்து, நிலைச் செண்டு, பரிச்செண்டு ஆகிய இந்த இரண்டு வகையாகப் பிரித்த களித்தனர் போலும்!

நாம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு கருமமும் தடையின்றி நிறைவேற்றுவதற்கு நமக்கு மனோவன்மை வேண்டுவ தவசியம். மனோவன்மைக்கு ஆதாரமா யிருப்பது தேக வலிமைதான். தேக வலிமைக்கு உடற்பயிற்சி வேண்டுமென நாம் முன்னே கண்டோம். எவ்விதத்திலும் தேகப்பயிற்சி வேண்டப் படுகின்றதன்றோ? எனவே நாமும் தேகப்பயிற்சியால் வலிமை மிகுந்து, வீரம் ஆர்ந்திருந்த நம் முன்னோர்களைப் போல் உலகின் கண்ணே கிமிர்ந்து நிற்போமாக!

★ கௌரியின் முடிவு ★

(சோ. கணபதி.)

"மண்பிறந்த மறிகடல் சூழ்
உலகத்தில் வாழ்பவரில்
பெண் பிறந்தார் யான்பட்ட
பெருந்துயரம் யார்பட்டார்."

வாழ்க்கையிலே அவளுடைய கடைசி நாள் அது. அவன் இந்த உலகத்தில் வசிப்பவன் தான்; எனினும் அவளுக்கும் உலக விவகாரங்களுக்கும் இனி யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. கறுமணம் வீசும் புஷ்பங்கள், குங்குமம், மஞ்சள், கல்ல ஆடையாபரணங்கள் எதையும் அவன் இனி கண்ணெடுத்தும் பார்க்கக்கூடாது. 'பாலிப் பெண்ணே! உன் கரும வினையை நனைத்து நீ சாகும்வரையில் மூலையில் உட்கார்ந்த உருகிப்போ!' என்று சொல்லிவிட்டது ஹிந்து சமூகம். ஏனென்றால் கௌரி ஓர் விதவை.

பென்ஷன் வாங்கவேண்டிய வயதில் தாரம் தவறிய தனவந்த லொரு வனுக்கு பதின்மூன்று வயதே நிரம்பப்பெற்ற கௌரியின் கண்ணைக்கட்டி கல்யாணம் செய்தான் பாலி கௌரியின் தந்தை. கல்யாண தினத்தன்று கௌரியின் ஹிருதயம் சுக்கு தூறுகச் சிதறுவதுபோல் இருந்ததை அவன் அறியமாட்டான். தன் மகளின் கண்மையைப் பற்றியாவது, அவளின் எதிர்கால வாழ்வைப் பற்றியாவது சிறிதளவும் சிந்தனை செய்தாளில்லை. பணம் ஒன்றையே பிரதானமாகக் கருதினான். மணம் கடந்த அடுத்த எட்டாம் மாதத்தில் விதவையாகி விட்டுக்கு வந்தான் கௌரி. கணவனை இழந்ததற்கு, சாஸ்திரப்படி கௌரிக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. கௌரியின் கிர்மலமான வதனம் வாடிவிட்டது. உலகில் இவளேவிட தூர்ப் பாக்கியசாலி, இல்லை என்று பிறர் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டு மனம் இடிந்தான் தகப்பன். விளையாட்டைப்போல் அவளின் விதவைப் பருவம் பன்னிரண்டு மாதங்களைக் கடந்து சென்றது.

மாதவன், கௌரியின் சகோதரன். சுதந்திர தாகத்தால் தவிப்பவன். தேச ஆசைகொண்டு வீடுதலை வெறிக்கொண்டு தேசத்திற்கு உழைத்தான். சிறை சென்றான். ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். அதனென்ன? அவனையும், "சண்டாளன்! துரோகி! இனி என் முகத்தில் விழிக்காதே!" என்று கூவி தடாரென்று கதவைச் சாத்தினான் அந்தப் பாபித் தந்தை.

திடுக்கிட்டு வெளியே நின்றான் மாதவன். தன் தகப்பனின் மனப் போக்கை எண்ணிக் கண்ணீர்விட்டான். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கதவு மெல்ல திறக்கப்பட்டது. ஆவலுடன் ஓடிவந்தான் கௌரி. "அண்ணா!

உள்ளே வா!" என்று கையைப் பிடித்து இழுத்து ரோழியில் நிறுத்தினான். அவன் கண்களில் நீர்த்துளிகள் தத்தளித்தன. "அண்ணா! அப்பா என் வாழ்வில் கல்லைத் தூக்கிப் போட்டுவிட்டார்; என் வாழ்வு தொலைந்து விட்டது; என் இன்பம் கெட்டது. பாரும் சமூகம் புயற்காற்றாகவும், பணப் பேய் ஊழிக்காற்றாகவும் வந்து என் வாழ்வை ஆட்டி அலைத்துவிட்டது; இனி இவ் வுலகில் எனக்கு என்ன வாழ்க்கை இருக்கின்றது. நீயோ நம் தேசத்தின் சுதந்திரமே பறிபோய் விட்டதென்று மாபெருங் கூட்டத்தி லெல்லாம் ஒலமிடுகின்றாய்; என்னைப்போன்ற ஒரு தனிப்பட்ட ஜீனின் சுயேச்சையைத் தடங்கலின்றி அனுபவிக்கச் செய்ய முடியாதவனாக நீ தேசத்திற்கு உழைக்கின்றாய்" என்று கதறினான்.

மாதவனின் மனம் குமுறியது. தங்கையின் மனக் கொதிப்பிற்கேற்ற வார்த்தைகள் சொல்ல அவனால் முடியவில்லை. கௌரியின் கடந்த கால சிதழ்ச்சிகளில் அவன் மனம் ஊடுருவிச் சென்றது. அவனது ஹிருதயத் தில் தங்கையின் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந் தது. வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பம் அவன் மனக்கண் முன் தோன்றியது. சுவரைப் பார்த்து தேம்பித் தேம்பி அழுதவண்ணம் அசைவற்று நின்றான்.

பெற்ற மனம் பித்து. மகளின் அழுதரல் கேட்டு ரோழிக்கு ஓடிவந் தான் தாய். இருவருடைய நிலைமையையும் நேரில் பார்த்த அவளால் சகிக்க முடியவில்லை. மாதவனை உள்ளே அழைத்துச் சென்று இலையில் அன்னமிட்டான் அண்ணை. பின்பு மாதவனை கோக்கி, "அப்பா மாதவா! எப்பொழுது தொட்டு தாலி கட்டிய கணவன் இறந்தானே அன்றே உன் தங்கை விதவைதானே. நம் சாதிக்குத்தான் இரக்கமில்லை. கருணை என் பதும் இல்லை. பழைய நாள் பிடியை அது கைவிட மனமில்லாமல் இரும் பினும் கடினமாக இருக்கின்றது. அவன் அதிர்ஷ்டம் அப்படி. பாரும் சமூகம் சம்பிரதாயத்தை விடாது. அதற்காக நீ யொருவன் கவலைப்பட்டு என் செய்வது? காலப்போக்கிலுல் எல்லாம் அவளுக்கு ஆயிவிடும். நீ வருந்தாதே" என்று அவனைத் தேற்றினான்.

தாயின் வார்த்தை மாதவன் மனதில் ஈட்டிபோல் பாய்ந்தது. சாப் பாட்டிலிருந்து கையை உதறிக்கொண்டு எழுந்தான். தாய்க்குத் தெரியா மல் தங்கையை அழைத்து அவளின் வருங்கால வாழ்க்கையில் நன்மை யடைய யோசனை யொன்றை அவளுக்கு தெளிவாக எடுத்துரைத்தான். கௌரியும் அதை தன் முழுமனத்துடன் ஒப்புக்கொண்டு தன் அண்ண னையே அதை கிறைவேற்றி வைக்குமாறு மன்றாடினான்.

சில நாட்கள் சென்றன. ஓர்நாள் இரவு கடுகிசி யிருக்கும். ஊரெல் லாம் அடங்கிவிட்டது. வானில் கருமேகங்கள் கவலையற்று ஊர்துகொண் டிருந்தன. சந்திரன் அதற்கு இடை இடையே தோன்றி ஒளியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த ஒளியின் உதவிகொண்டு மாதவன் யாரும் அறியா வண்ணம் தங்கையை அழைத்துக்கொண்டு வந்து ராயிலேறி னான். மறுதினம் கிழக்கு வெளுக்கும் சமயம் சென்னையை வந்தடைந் தார்கள் அண்ணனும் தங்கையும்.

மாதவன் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் வாசிக்கும்போது ஸ்ரீ ஸாரதா வித்தியாலயத்தைப் பற்றி எங்கு தெரிந்திருந்தான். கேரே கௌரியை வித்தியாலயத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தாவிடம் அழைத்துச் சென்று தன் தங்கையின் விதியை கண்ணில் நீர்ததும்ப எடுத்துரைத்தான். அதைக்கேட்ட வித்தியாலய அண்ணையும் மனமுடைந்த கிரீப்பாக்கியவதி மாதவன் தங்கைக்கு வித்தியாலயத்தின் கிழவில் ஆதரவளித்து ஏற்றுக்கொண்டார். கௌரியின் உள்ளமும் மலர்ந்தது. மாதவன் மனம் மகிழ்ந்து, "அம்மா, பாரத தேவி! ஆதரவற்ற அபலை கௌரியைக் காப்பாற்றி உய்வித்தருள வேண்டும்" என்று மனதில் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தங்கையிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வித்தியாலயத்தை விட்டு வெளியேறினான்.

கௌரி காணாமற்போன செய்தி தெரிந்து தாயின் கெஞ்சம் புண்பட்டது. சந்திகளிலும், திண்ணைகளிலும் வம்பளக்கும் வீண் மீனிதர்கள் கௌரி பெண் தன்மை கெட்டுவிட்டாளென்று பழித்துரையாடினார்கள். அதனால் அப்பாபித் தந்தைக்கும் பித்து பிடித்தது. தங்கை ஸ்ரீ ஸாரதா வித்தியாலயத்தில் சேர்க்கப்பட்டாள் என்று மாதவன் கடிதமும் மறுநாள் அவன் தந்தையை வந்தடைந்தது.

அப்பொழுது உப்பு சத்தியாக்கிரஹ இயக்கம் வெகு மும்முரமாக நடந்துகொண்டிருந்தது. அதில் சேர்ந்து வேதாரண்ய குரு கேடத்திரத்தில் சதத்திராக் கொடியை தாழாது பிடித்து நின்றான் மாதவன். உடனே அதிகார வர்க்கம் அவனுக்கு மூன்று வருஷங் கடுக்காவல் தண்டனையை அளித்தது. அதை மாதவன் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றான். இவ் விஷயத்தை அடுத்த நாள் திண்சரியில் கண்ட வித்தியாலய அண்ணை மாதவன் தங்கையிடம் காட்டினார். அண்ணன் தாய்நாட்டுக்குச் சேவை செய்வதற்கு தான் சில காலம் இடையூறாய் இருந்ததை எண்ணி வருந்தினான்.

தன் இரு செல்வங்களின் நிலைமையைக் கேட்ட தாய் படுத்த படுக்கையாய்விட்டாள். அன்று காலன் வரும் நாள். தன் புண்பட்ட இருதயத் திறகுச் சிறிதாவது ஆறுதலாக இருந்த தன் மனைவி தன்னை கிரீக்கதியாக விட்டு விட்டுப் போகப் போகிறாள் என்பதை அறிந்த அப்பாபித் தந்தையின் கண்களில் நீர் ததும்பிக் கீழே சிந்தியது.

பாரதத்தாயின் மாண்பு

—... ❀ ❀ ❀ —

(ஆரியூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

இறைவனது இன்னருட் படைப்பாகிய இந் நிலவுலகிலே, வளங்கள் மிகுந்த தேசத்தாய்களாக விளங்குவோர் மிகப் பலர். ஒவ்வொரு தேச மாதாவுக்கும் ஒவ்வொருவகைத் தனிச்சிறப்பு உண்டு. ஒவ்வொரு காட்டினையும், கிற்சில செல்வங்களைத் தனக்கே உரிய தனிப் பெருஞ் செல்வங்களாகக் கொண்டு விளங்குகிறான். அவ் வந்நாட்டு அண்ணையின் மக்கள், தங்களைத் தாயின் செல்வங்களைப் பல வழிகளிலும் வளர்க்கும் முயற்சியில் இடையறாது ஈடுபட்டு உழைக்கின்றனர். ஆயினும், மானிட வாழ்வின் உன்னத லட்சியத்தை இனிது நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பெரிதும் உதவக்கூடிய எல்லாவகைப்பட்ட செல்வங்களையும், இறைவனது இன்னருட் படைப்பின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பை ஆழ்ந்து சிந்திப்போர்க்கு இனிது உணர்த்துவனவும் இலெனகிகத் துறையிலும் ஆன்ம முன்னேற்றத் துறையிலும் தனது மக்களைச் சிறந்து வாழ முயல் என்றும் துண்டி நிற்பனவுமாகிய எல்லா வகைப்பட்ட சீரிய செல்வங்களையும் தன்னிடம் ஒருக்கே கொண்டு இன்னும் ஒப்புயர்வற்ற தனிப்பெருஞ் சிறப்புடன் விளங்கும் தேச மாதா, நமது பாரததேவி ஒருத்தியே ஆவன். இன்று, நமது பாரததேச பத்தர்களின் மகா மந்திரமாக விளங்கும் 'வந்தேமாதாம்' எனும் சொல்லை, நமது உள்ளம் சிந்திக்கும் ஒவ்வொரு கணத்திலும்—நாக்கு உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு முறையிலும்—நமது வீர பாரதத்தாயின் சீரிய செல்வங்கள் யாவும் நமது மனக்கண்முன் தோன்றி, நம்மை ஆனந்தக்கடலுள் ஆழ்த்தி விடுகின்றன. கீர்த்தி மிகுந்த கதாசிரியாகிய பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்யாயர், வங்காளி மொழியில் இயற்றி யிருக்கும் "ஸுஜலாம், ஸுபலாம், மலயஜி தேலாம்"—என்று தொடங்கும் சிறந்த ஜாதிய தேத்திலே, நமது பாரதத்தாயின் சிறப்பியல்புகள் பலவும் அற்புதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த "வந்தே மாதா" தேயே தேத்தை, நமது தேசேக்கவியாசாரகிய சுப்பிரமணிய பாரதியாரவர்கள், "இனிய கீர்ப்பெருக்கினை! இன்கனி வளத்தினை!—தனி ஐமலயத் தன் கால் சிறப்பினை!—பைந்திரப் பழனம் பாலிய வடிவினை!"—என்று தொடங்கும் கிணக்க இனிக்கும்—பாட இனிக்கும்—கேட்க இனிக்கும் அற்புதச் செத்தமிழ்ப் பூஞ்சோலையாக அமைத்தனித்திருக்கிறார்.

அத்தகைய சீரிய பாரதத்தாயின் செல்வமணி வயிற்றில் பிறந்து வளர்ந்து மகிழ்ந்து நிற்கும் சிறந்த பேறுபெற்ற பாரத சகோதரர்களே! எல்லோரும் வாருங்கள்! நாம், இன்று, நமது பாரதியார் படைத்து அளித்துள்ள அவ்வற்புதக் கவிதைப் பூஞ்சோலையிற் புருந்து, அதனுள்

அமைந்துள்ள பூஞ்செடிகளில் மலர்ந்து கிடக்கும் மணமலர்களை மனமாகிய கையால் பறித்து, நமது பாரதத்தாயின் பாதமலர்களில் துவியவாறு, அவ் வன்னியின் இணையற்ற தனிப்பெரும் புகழை நெஞ்சார நினைத்து—வாயாரப் போற்றிப் புகழ்ந்து—இன்புறத் தொடங்குவோம்.

“சல சலவென்ற இனிய ஒலி எழும்ப, இரு செவிகளுக்கும் பெரு மகிழ்வளிக்கும் இன்பதீதம் பாடி, அலைத்துப் பார்த்து சுழித்து விரைந்தோடிவரும் ஆறுகளாகிய தோழிகள் பலரைக் கொண்ட அன்னையே! உனக்கு வணக்கம்! பார்த்து கிடக்கும் பசும் புலங்களில் பாய்ந்து—பல வகைப்பட்ட பயிர்களுக்கும் உயிருட்டி வளர்த்து—பல வழிகளிலும் உனது மகனாகிய எங்களுக்குப் பிழைப்பூட்டிச் சக்தியளித்து வளர்த்து வரும் சிரியசுதித் தோழிகளைப் பெற்ற செல்வமணித்தாயே! உனக்கு வணக்கம்! தமது குளிர்த புனித நறுநீரினால் தம்மைத் தீண்டினோரின் உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒருங்கே தாய்மைப்படுத்தி, அவர்களது உள்ளத்திலே பலவகைப்பட்ட உன்னத எண்ணங்களையும் சிறந்த லட்சியங்களையும் எழுப்பி வளர்த்துவரும் புண்ணிய நதித்தோழிகள் பற்பலரைப் பெற்ற புனித பாரதத்தாயே! உனக்கு வணக்கம்!

தழைத்துச் செழித்து உயர்ந்து வளர்ந்து நிற்கும் பலவகைப்பட்ட மரங்களின் கிளைகளிலே, இரு விழிகளுக்கும் பெருமகிழ்வுண்டுமெனவாகவும் கூர்ந்து நோக்குவாரின் நாக்கில் இன்பநீரைச் சுரந்து பெருகச் செய்விப்பனவாகவும் இளங்காற்றில் குலுங்கிக் கொண்டிருக்கும் செழுங்கனிகள் பலவற்றைக் கொண்டே செல்வவனம் மிகுந்த பாரதத்தாயே! உனக்கு வணக்கம்! தனக்கிணையாகத் தன்னையேயன்றி வேறு எதையும் கூற முடியாதவாறு தலைசிறந்த தனிப்பெருஞ் சிறப்புடன் தலைநிமிர்ந்து உயர்ந்து நிற்கும் மலையமா மலையினின்றும் எழுந்து, இடையில் குறுக்கிடும் பூஞ்சோலைகள் பலவற்றிலும் புகுந்து, விரிந்து மலர்ந்திருக்கும் மலர்களை அணைத்து, பிற எவராலும் பிரிக்க முடியாத அம் மலர்களின் நறு மணத்தைப் பிரித்து எடுத்து வாரிக்கொண்டு ஓடிவந்து மென்மையாக வீசிக் கொண்டிருக்கும் குளிர்த தென்றற்காற்று, எமது அன்னையாகிய உன்னொருத்திக்கே உரிய தனிப்பெருஞ் செல்வமன்றோ? இரு விழிகளையும் பெரிதும் குளிர்விக்கக்கூடியனவாக எங்கு நோக்கினும் பச்சைப்பசேலென்று படர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் பசும் புலங்கள் நிறைந்த பசுமை நிறக் காட்சியின் அற்புதத்தை, வெறும் சொற்களைக்கொண்டு வர்ணிக்கக்கூடிய சக்தி எங்களுக்கு இல்லையே! தாயே! பார்த்து கிடக்கும் பசும் புலங்களின் வடிவில் நீ அளிக்கும் குளிர்த காட்சி, எங்கனது உள்ளத்திலே எத்தகைய ஆணத்தையும் சாந்தியையும் பெருக்குகிற தென்பதை, எத்தகைய சொற்களைக்கொண்டு எவ்வண்ணம் உனக்கு உணர்த்த வல்லோம்?

எல்லையின்றிப் பார்த்து கிடக்கும் நீலநெடுவான வீதியிலே, முல்லை மலர்ப்பந்தலின் கீழ் மோகன பவனிவரும் பூர்ண சந்திரன், தனது வெள்ளிக்கிரணங்களை அள்ளிச் சொரிந்து கொண்டிருக்கும் நள்ளிரவுகள் பலவற்றில், நாங்கள் உனது உன்னத மாண்பை உன்னி உன்னி இன்ப வெழி மிகுந்து இன்னிசைபாடிப் பன்முறை மகிழ்ந்து நின்றதுண்டு. நீலவானக்

கடலிலே பாலொளிக் கதிர்களைப் பரப்பிச் சிரித்துலவும் வெண்மதியின் தண் கதிர்களைக் கண்ணுறுந்தோறும்—அக் கதிர்களின் குளிரொளி எமது உடலில் படுந்தோறும்—எங்கனது உள்ளத்தினின்றும் பொங்கிப் பெருகிய ஆணத்தம் எத்தகைய தென்பதை, வாய்விட்டுச் சொல்லக்கூடிய சக்தி எங்களுக்கு இல்லை. சிலைக்கரும்பு வந்திய மாரவேள் சிங்காரபவனி வரத் தொடங்கும் சிந்தைக்கினிய அந்தி வேளையிலே, உனது பலவகைப்பட்ட செல்வங்களுள் தலைசிறந்த தனிப்பெருஞ் செல்வமாக விளங்கும் மணம் மிகுந்த மலர்ச்சோலைகளிலே நாங்கள் பன்முறை புகுந்து பரமானந்தம் அனுபவித்தது முண்டு. தமது மெல்லிதழ்களை அழகுபெற விரித்துப் புன்னகைபூத்து நறுமணம் பரப்பி நிற்கும் பலவகை நிறங்கள் கொண்ட மலர்களைக் காணுந்தோறும், அம்மலர்கள் எங்கனது மனமாகிய அரிய மலரையும் இனிது மலர்வித்து, எத்தனை எத்தனையோ இன்ப நினைவுகளை எழுப்பி, எங்களை நாங்களே மறந்து இன்பவுலகிற் புகுந்து உல்லாசமாகத் திரிந்து கொண்டிருக்கும்படி புரிந்துவிடும். எமது அன்னையே! அந் நிலையிலே, எங்கள் மனம் அனுபவிக்கும் இன்பத்தை என்னென்று எடுத்துச் சொல்ல வல்லோம்? எத்தனை எத்தனை அழகிய வடிவங்கள்! எத்தனை எத்தனை அற்புத நிறங்கள்! எத்தனை எத்தனை விசித்திர மணங்கள்! எத்தனை எத்தனை இன்பக் காட்சிகள்! அத்தகைய அற்புதக் காட்சிகள் அளிக்கும் வளம்பெற வளர்ந்த பசுஞ்செடி கொடிகள் அமைந்துள்ள பூஞ்சோலைகள், எமது அன்னையாகிய உன்னொருத்திக்கே உள்ள தனிப்பெருஞ் செல்வமன்றோ? வெள்ளிதழ் விரித்து மென்னெனச் சிரிக்கும் வெண்மல்லிகை மலர்களும், செவ்விதழ் விரித்துச் செவ்விதில் மலர்ந்து நீலநீர்மேல் நிமிர்ந்து நின்று இளந்தென்றற்காற்றில் அசைந்து அசைந்து உல்லாசமாக ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் செந்தாமரை மலர்களும், பச்சைவண்ணப் பட்டு மெத்தையின்மேல் நீலமணிகளை வரிசையாகப் பதித்து வைத்ததே போல் பசும்புல் தரையின் மீது படர்ந்து கிடக்கும் பச்சிலைகளின் இடையிடையில் மலர்ந்து கிடக்கும் நீலமலர்களும், பலவகை நறுமண மலர்ச் செல்வத்தில் தலைசிறந்த தனிப்பெருஞ் சிறப்புடையவளாக விளங்கி நிற்கும் அன்னையாகிய உன்னிடமன்றி, வேறு எந்த தேசத்தாயிடம் காணக்கூடும்? எமது தாயே! உனது சக்தியின் அம்சங்களாக—அருளின் புக விடங்களாக—அன்பின் இன்ப ஊற்றுகளாக—அழகின் நிலையிடங்களாக எங்கனது கண்களுக்குக் கருத்துக்கும் ஒருங்கே பெருங்கனிப்பூட்டி நிற்கும் உனது செல்வப்புதல்விகளின் குறுகதை தவறும் குளிரொளி முகத்தில் குலவி நிற்கும் அற்புதப் பேரழகையும், செத்தேனருவியைப்போல் செவிகளில் பாயும் அச் செல்வியர் பேசும் குளிர்மொழிகளில் விளையும் இன்பத்தையும், உள்ளது உள்ளபடி உணரக்கூடிய சக்தியை எந்த ஒரு கவிஞனேனும் எளிதில் அடைய முடியுமோ? தாயே! இம்மையின்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மறுமையின்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணியாக விளங்குபவன் நீயே! உனது இன்னருளை வேண்டி நிற்கும் உண்மையன்பர்களுக்கு, நீ திருவுள்ளம் இரங்கி வழங்கி யருளும் வாங்களின் சக்தியையும் பெருமையையும் அழகுபெற வர்ணிக்க முயலும் முயற்சியிலே, இது வரையில் எந்த ஒரு கவிஞரோனும் முழு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனென்று துணிந்து கூற எவரோனும் முன்வரக் கூடுமோ?

அருளே உருவாகிய அன்னையே! தனது விசித்திரக் கூத்துகளினால் தான் விரும்பியவாறெல்லாம் மற்றவர்களைப் பெரிதும் சின்னாபின்னப் படுத்திச் சிதைக்கும் காலதேவதையினாலே, உனது இயற்கைப் போழ்கை இன்றளவும் அழிக்க முடிந்ததோ? தாயே! அக்கால தேவதை, தனது இரக்கமற்ற கொடிய இயல்பினாலே, இன்று உனது கைகளில் இருப்பு விலக்குகளைப் பூட்டியிருப்பது உண்மையே. ஆயினும், இனி நீ அதைக் குறித்துக் கொஞ்சமும் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை, அவ் விலக்குகளைப் பொடிப் பொடியாக உடைத்தெறிய முயலும் முயற்சியையே, நாங்கள் இப்பொழுது எங்களது வாழ்க்கையின் முழுமுதல் கோக்கமாக மேற் கொண்டு விட்டோம். விண்ணிலகில் அமரத்தன்மை பெற்ற வாழும் தேவர்களைப்போல், முப்பத்துமுக்கோடி மக்களல்லவா இன்று எமது அன்னையாகிய உன்னை வாயா வாழ்த்திப் போற்றி நிற்கிறோம்! உனது இணையற்ற இன்னிசையை இன்று கம்பீரமான குரலில் முழக்கிக்கொண்டிருப்பவை, முப்பதுகோடி வாய்களல்லவா? உனது அருளுருவ கோக்கி கமஸ்கரித்த வண்ணம் இன்று குவிந்து கூப்பி நிற்பவை, அதுபது கோடி கைகளல்லவா? இத்தகைய புத்திரபாக்கியத்தைப் பெற்று நிற்கும் அன்னையாகிய உன்னை, 'திருமை யற்றவள்' என்று இகழ்ந்து பேசு கொஞ்ச துணிந்து முன்வரக் கூடியவன் எவன்? 'சக்தி'-யின் வடிவினனாகக் காட்சி அளித்த நிற்பவன், நீ ஒருத்தியே அல்லவா? உனது உள்ளத்தில் பொங்கித் ததம்பித் கொண்டிருப்பது போன்ற பெருங்கருணையும் சகிப்புத் தன்மையும், வேறு எந்த நாட்டின்னக்கேனும் உண்டென்று கூற முடியுமோ? பகைவர்களைத் தமது தோற்றத்தினாலேயே பெரிதும் நடு நடுக்கச் செய்து நிற்பனவாகிய வெற்றித் திரிசூலப் படையும் வீரச் சிங்க வாகனமும், உனக்கே உரிய வீரச் செல்வங்க எல்லவா?

தாயே! உயிர்களின் அறியாமையை அறவே அகற்றி, உண்மை, இன்பத்தை அளிக்கக்கூடிய உண்மைப் பொருள்களின் இயல்பை உள்ளது உள்ளபடியே உணர்த்தும் உண்மை வித்தையின் வடிவில் காட்சி தந்து நிற்பவள் நீயே! 'மானிட வாழ்க்கையின் மகோன்னத லட்சியம், நல்லறங்கள் வளர்ப்பதொன்றே'—என்பதை இனிது உணர்த்தி நிற்கும் தர்ம தேவதையும் நீயே! ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ஒளிந்து நிற்கும் இதயமும் நீயே! மானிடரின் சிற்றறிவின் சிற்றாராய்ச்சிக்கு எட்டாமல் ஒளிந்து நிற்கும் விசித்திர மர்மதேவதையும் நீயே! முப்பத்து முக்கோடி மக்களாகிய எங்களது உடலில் ஒளிந்திருத்து, இன்றளவும், எங்களை ஆட்டு வித்து வரும் இன்னுயிரும் நீயே!

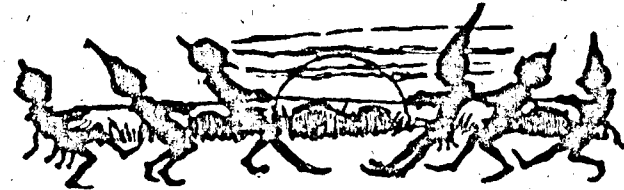
எமது தாயே! போர் முனையிலே, எதிர்த்து நின்ற பகைவர்களை வதைத்து வெற்றி மாலைகூடி வெற்றிச்சங்கு முழங்கி நிற்கும் சீரிய போர் வீரர்களின் தடந்தோள்களில் நடனமிடும் 'சக்தி' நீயே! எத்தகைய பிரதி பலனையும் எதிர்பாராமல், 'என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே!'—என்ப தொன்றையே 'தமது வாழ்க்கையின் தனிப்பெரு கோக்கமாகக்கொண்டு—பரோபகாரப் பணிசெய்து கிடப்பதால்' விளையக்கூடிய இன்பம் ஒன்றையே தமது வாழ்வில் அனுபவித்ததற்கு உரிய தனிப்பெரும் இன்பமாகக் கொண்டு—உயிர்வாழும் உண்மையன்பர்களின் உள்ளக்கோயிலிலே, என்றும்

அணையாத பக்தி ஒளிபாப்பி நிற்கும் ஞானச்சுடரொளி விளக்காகி நிற்பவளும் நீயே! உண்மையன்பர்களின் உள்ளம் பெரிதும் கசிந்து உருகு வதற்கு உரிய இடங்களாக அமைந்துள்ள திருக்கோயில்கள் தோறும், அவ் வன்பர்களின் அகத்திற்கும் கண்களுக்கும் ஒருங்கே போரணந்தம் அளித்து நிற்கும் தெய்விகத் திருவுருவங்க எல்லாம், எமது அன்னையாகிய உன்னுடையவையே யாம்.

பத்து வகைப்பட்ட படைகளைப்பற்றி, வெற்றித் திரிசூலப்படையைச் செங்கையில் ஏந்தி, சிங்கவாகனத்தில் ஆரோகணித்து வீரக்காட்சி வழங்கி நிற்கும் வீரத் தாயாகிய மலைமகள் நீயே! செவ்விதழ்கள் விரித்துச் செவ்விதில் மலர்ந்துள்ள செந்தாமரைமலரின்மேல் சிங்காரமாக வீற்றிருந்து ஜகன்மோகனப் புன்னகை பூத்த மதிமுகத்துடன் அழகுக் காட்சி அளித்து நிற்கும் அருட்பெருந் தாயாகிய தீருமகள் நீயே! இன்னிசை வீணை மீட்டி இன்பகீதம் பாடியவண்ணம் நீலமயில் மேல் ஏறி அமர்ந்து அறிவுக்காட்சி தந்து நிற்கும் ஞானத்தாயாகிய கிலைமகள் நீயே!

இன்னருளே உருவாகி நிற்கும் அன்னையே! போற்றி! விண்ணிலக வாழ்வில் அனுபவிக்கக்கூடிய இன்பங்களை யெல்லாம், இம் மண்ணிலக வாழ்விலேயே இனிது அனுபவிக்கக்கூடிய வண்ணம், இன்னருள் சொரிந்து நிற்கும் அன்னையே! போற்றி! கருணையே உருவாகக்கொண்டு காட்சி தந்து நிற்கும் உன்னிடம், எவன்தான் எவ்விதக் குற்றத்தைக் காணக் கூடும்? இம் மண்ணிலகில் வாழும் எண்ணிறந்த நாட்டு அன்னைகளுக்குள்ளே, எல்லாவகைப்பட்ட செல்வங்களையும் தன்னிடம் ஒருங்கே கொண்டு சிறந்து விளங்கும் சீரிய வீர அன்னை, உன்னையன்றி வேறு எவர்? அறிவில் தெளிந்து அன்பால் குளிர்ந்து அறப்பெரும் பணிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் சான்றோரது உள்ளத்தைப்போல், தெள்ளத் தெளிந்து குளிர்ந்த நறுநீரைப் பெருக்கி ஒடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்ற வளத்திலும், எண்ணினும் உண்ணினும் இனிக்கும் இளிய கனிவளத்திலும், இப் பூவுலகிலே உனக்கு நிகராக வேறு எவரைக் கூற முடியும்? நிலமாமேனி உடையவனாகி, பேரொளி வீசும் மணியணிகள் பூண்டு, அருள் ததம்பி நிற்கும் விழிகளுடன் எம்மைக் குளிர்ந்து கோக்கிப் புன்முறுவல் பூத்து நிற்கும் எமது வீர பாரதத்தாயே! எமது உடலுக்கு வீரசக்தி அளித்து, உள்ளத்தில் வீர உணர்ச்சியை வளர்த்து, எமது வாழ்க்கையைத் தாய்மைப் படுத்திக் காத்தருளும் போருள் வடிவினனாகிய பாரதத்தாயே! போற்றி! போற்றி!! உனது அருள் திருவுருவுக்கும் தனிப்பெருங் கருணைக்கும் பல கோடி கமஸ்காரங்கள்!"

வந்தே மாதாம்!

வாழ்க்கையின் வண்டி மாடுகள்

(எஸ். குருசாமி ஐயர்.)

வாழ்க்கை என்னும் வண்டியை ஒட்டுபவன் குடும்பத் தலைவன். அவன் மனைவியே வண்டிமாடு. வண்டியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் குழந்தைகள், வயோதிகர்கள், முதலான குடும்ப ஜனங்கள். இவர்களை பத்திரமாய் கொண்டு போய் சேர்க்கும் பொறுப்பு வண்டிக்காரனுடையது. வண்டிக்காரன் திருப்திக்கு நடக்க வேண்டியது வண்டி மாட்டின் கடமை. இத்தகைய வண்டி 'வண்டி பாரம் பூயியிலே' என்பது போல கடவுளாகிய பூயியின் மேல் குடும்ப பாரத்தைப் போட்டு (குடும்பம்) நடத்தப்படுகிறது. வழியில் உள்ள மேடு பள்ளங்களால், மாடும் கஷ்டப்படுகிறது. வண்டிக்காரனும் கஷ்டப்படுகிறான். 'பாழும் ரோட்டை சர்க்கார் கன்றாக ரிபேர் செய்து வைக்கக் கூடாதா?' என்கிறான். நாம் போதுமான வரி கொடுத்தால் தானே போதுமான பணம் கிடைத்து வேலை நடக்கக் கூடும்? என்ற எண்ணம் இருப்பதில்லை. அது போலவே, வாழ்க்கையில் நமக்கு ஏற்படும் கஷ்ட சக்திகளை நாம் வழியில் காணும் மேடு பள்ளங்கள். இதைக் கண்டு வாழ்க்கையை வெறுத்துக் கொள்கிறோம். 'பாழும் கடவுளுக்கு நான் படும் கஷ்டங்கள் தெரிய வில்லையா? கடவுளுக்குக் கண்ணில்லையா!' என்கிறோம். நாம் முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி தானே வாழ்க்கை ரூபமடையும்? என்பது ரூபத்திற்கு வருவதில்லை. வண்டியை எங்கே ஒட்டுகிறோம்? குறிப்பிட்ட ஊருக்கு, குறிப்பிட்ட காரணத்திற்கு அல்லவா? அது போலவே, வாழ்க்கையின் பிரயாணமும் கடவுளை அடையத்தான். அவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஊருக்குப் போனது, 'அத்தான் வந்து விட்டான். மாமன் வந்து விட்டான்,' என்று எல்லோரும் எதிர் கொண்டழைக்கிறார்கள். உபசரிக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் வெறுங் கையோடு போகலாகாது. அவ்வாறே நாம் போதுமான புண்ணிய மூட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு சென்றால் தான் கடவுளும் நம்மை, 'பத்தன் வந்து விட்டான்' என்று வரவேற்பு கொடுப்பார்.

இப்படியாகச் செல்லும் வண்டிக்கு இடையில் பழுது ஏற்படுவதும் உண்டு. அதனால் வண்டியை பழுது பார்க்க கொல்லன் தச்சனை தேடவேண்டும். இது போலவே, நமக்கு உண்டாகும் பல வியாதிகளுக்கு டாக்டர்களைத் தேடுகிறோம். அப்போது சிலவு ஏற்படுகிறது. வண்டியிலுள்ளவர்களுக்குப் பசித்தாலும், வண்டி மாட்டுக்குப் பசித்தாலும், வண்டிக்காரன் தான் ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டும். வண்டியைக் கவிழ்த்து விடாமல் ஒட்ட வேண்டும். கவிழ்த்த போனால் வண்டிக்கு கஷ்டம், எல்லோருக்கும் சேதம், இவைகள் ஏற்படும். இதனால் ஏற்படும் வாய் கஷ்டம் வண்டிக்காரனையே சாரும்.

வண்டி ஒட்டுபவர்கள் பலவிதம். சிலர் மாடுகளை அருமையாக வைத்துக் கொண்டு, கன்றாக போஷித்து அதன் சிரமமறிந்து வேலை வாங்குவர். சிலர் தீனி கிறையக் கொடுத்தாலும், வண்டி ஒட்டும் சமயத்தில் மட்டும் கடுமைப் படுத்துவர். மற்றும் சிலர் போஷிப்பில் கவனம் குன்றியவர்களாய் இருப்பர். வேலை மட்டும் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பர். சிலருக்கு வேலை வாங்குவதிலும் கவனம் மிகாது. இப்படியாக ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதம். இது போலவே, வண்டிமாடுகளும் சில ஐயமான விஸ்வாசம் உள்ளவர்களும், சில சடமையை உணர்ந்தும், தனக்கிடப்படும் வேலைகளை கன்றாகவும், கவனமாகவும், அன்புடன் வரவேற்றும், செய்வதுண்டு. சில வண்டிக்காரர்கள் தாக்கி விடுவார்கள். ஆனால் மாடுகள் வழியில் காணும் வண்டிகளுக்கு மாறி கொடுத்துக் கொண்டும், மேடு பள்ளங்களில் எச்சரிக்கை (Caution)யை எதிர்பாராமல் தானாகவே இந்த இடங்களில் சமாளித்து இழுத்துக் கொண்டும், உற்சாகமாக வழி நடத்தும், தான் வழக்கமாய் போய் சேர வேண்டிய இடத்திற்கு கொண்டு போய் சேர்க்கிறது. சில மாடுகள் தின்ன வேண்டிய தீனியை மட்டும் தின்று விட்டு வேலையில் கபடமாக நடந்து கொள்ளும். ஐயமானவன் தாக்கி விட்டால் அவைகளும் கின்று விடும். அவன் விழித்துக்கொண்டு துண்டினால் தான் மேற்கொண்டு நடக்கும். சில சற்று அஜாக்ரெதையாய் இருந்தாலும் பாதையை விட்டு விடிக் கரடு முறடான பாதையில் இஷ்டப்படி ஓடி, வண்டியைக் கவிழ்த்து விடும். இன்னும் சில, சமமான இடங்களிலேயே படுத்துக்கொண்டு சக்தியற்றிருப்பதாக பாசாங்கு செய்யும். மாடு இழுக்கா விட்டால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வண்டியிலுள்ளவர்களை இறக்கி விட்டு சுமை குறையச் செய்கிறோம். வண்டியைத் தன்னாக்கிறோம். மாடு இளைத்து விட்டதானால், முன்னிலும் கொஞ்சம் தீனியை அதிகமாகக் கொடுத்த புஷ்டி செய்கிறோம். இவ்வளவு தான் நாம் அந்த மாட்டிற்கு செய்யக் கூடியதாகும். இதற்குப் பின்னும் அந்த மாடு பின் வாங்குமானால், பாசாங்கு செய்யுமானால் அதன் மேல் முடிவாக வெறுப்படைகிறோம். கடைசியாக அதை விற்று விடத் தீர்மானம் செய்கிறோம். அதாவது, அது நமக்கு உதவாதது என்று முடிவு கட்டுகிறோம்.

நாம் அவைகளை போஷிப்பதற்கு கன்றியாக அவை ஐயமான விஸ்வாசம் கொண்டு உழைக்க வேண்டும். வேலை வாங்காமல் கட்டி வைத்துத் தீனி போட நம்மால் முடியாது. அதில் ஒருவருக் கொருவர் அபிமானம் ஏற்பட வழியுமில்லை. அவைகள் உழைப்பதற்கே பிறந்துள். நாம் வேலை வாங்கவே பிறந்திருக்கிறோம். சில பெண்கள் வீட்டில் புருஷர்களுடன் சண்டை பிடும்போது, 'நான் உங்கன் வீட்டிற்கு மாடுபோல் உழைக்க வில்லையா?' என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கலாம். இது அவரவர் வேலை. எனவே ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. ஒரு வீட்டிற்கு வந்த பின்னர், அந்த சுகதுக்கங்களில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள பாத்தியதை ஏற்பட்ட பின்னர், 'உங்கன் வீடு,' என்று பிரித்துப் பேசும் கொள்கை பிறந்தால், அக் குடும்பம் முன்னுக்கு வர மார்க்கமில்லை. இதை அவர்கள் மறந்து உண்மை உறவு பூண வேண்டும்.

இளமையிலேயே கன்ற பழக்கிய மாடுகளானால், அவைகளுக்கு கல்ல பாலியத்தில், வெறும் தீனி மட்டும் வைத்தால் போதாது. கன்றாக வேலை

கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அவைகளுக்கு உடம்பு வலி ஏறிவிடும். இந்த வண்டி யிழுப்பு அவைகளுக்கு தேகப் பயிற்சியாகவும், ஜீரண சக்திக்கு ஓர் மார்க்கமாகவும் இருக்கிற தெனலாம். அது போல இளமையில் நன்கு பழக்கப்படாத—வீட்டு வேலைகளை சரிவர செய்தறியாத பெண்களை புருஷன் வீட்டில் படுக்காக்குள்ளி மாட்டுக்கு ஒப்பாவது. 'தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்' என்றபடி நன்கு பழக்கிய பெண்மணிகள் புருஷனுக்கும் அவனைச் சார்ந்த பந்துக்களுக்கும், திருப்தியை உண்டாக்குவார்கள். புருஷனுக்கு மனைவியிடம் வெறுப்பு ஏற்பட்டால், "உன்னைச் சொல்வதில் பிரயோஜன மில்லையடி. உன்னை வளர்த்தவர்களைச் சொல்ல வேண்டும்" என்று தான் அதிகமாய் சொல்வார்கள். மனைவிமார்க்க புருஷர்களை வாழ்க்கையில் பற்றுள்ளவர்களாகச் செய்ய அவர்கள் குறிப்பிற்று திருப்தியாக நடத்து கொள்ள வேண்டும்.

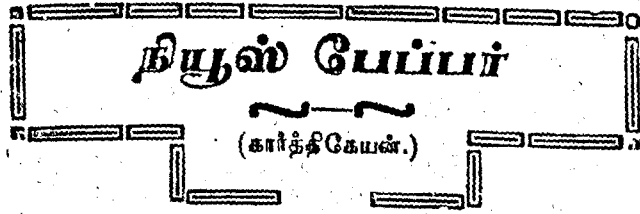
சில மாடுகள் வண்டியில் எஜமானன் மட்டும் இருந்தால் தான் சரிவரப் போகும். இல்லாமல் அதிகமாக எவராவது இருந்தால் துன்பம் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும். இது ஒரு அதிசயம். இது போலவே, சில மனைவிமார்கள் தங்கள் புருஷர்களுக்கு மட்டும் ஏதோ தீரா தென கடமைக் காத உழைப்பதாக காட்டிக் கொள்வர், மற்றும் வீட்டிலுள்ளவர்களிடமோ, அல்லது வருவார் போவார்களிடமோ அடிக்கடி ஏதாவது குரோதமான வார்த்தைகளை வீசி வம்பை விலக்கு வாங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். இது தலைவனுக்கு விரோதமான செய்கை என்பதை உணர்வதில்லை. சில மாடுகள் வண்டி பின்னால் தான் போகும். தனியே விட்டால் பக்கங்களில் இழுக்கும். அது போல சில பெண்களுக்கு எவ்வளவு வயதானாலும் தனிக் குடித்தனம் செய்யத் தெரியாது. துணைக்கு ஒருவர் இருக்க வேண்டும். சில மாடுகளை வண்டிக்குப் பின் விட்டாலும், தானாகவே முன் செல்லும். இதைப் போல பெண்களில் சிலர், குடும்பத்தில் தகுந்த கிரீவாகஸ்தர்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் திறமையை மீறின கல்ல கிரீவாகம் செய்து காட்டி, தன்னை மெச்சும்படி நடந்து கொள்வார்கள். சில மாடுகள் வண்டியை தள்ளிக் கொடுத்தாலும், நகர மாட்டா. சக்தி யில்லாதது போல் பாசாங்கு செய்யும். படுத்துக் கொள்ளும். பெண்களில் சிலர் எப்போதும் தலை வலி என்று சொல்லி, புருஷன் வேலை செய்யப் பார்த்திருப்பார்கள். புருஷன் இல்லை யென்றால், கதை பேசப் போய் விடுவார்கள். புருஷன் வருகிற சமயத்தில் மட்டும், தலைவலி என்பார்கள். இவ்வாறு ஸ்திரீகள் சொல்வது, புருஷர்களுக்குத் தலைவலியாகவும், செய்வது தலை விதியாகவும் இருக்கிறது. சில மாடுகளுக்குத் தொட்டித் தண்ணீர் குடித்தே வழக்கம். அது தான் பிடிக்கும். இதனால் வெளியில் பிரயாணம் செய்ய வேரும் தினங்களில் தண்ணீர் சரிவர குடிக்காமல் ஹடம் செய்வதுண்டு. இது போன்று, வீட்டில் ஒன்றிரண்டு தினங்களுக்கு காப்பிக்கொட்டை யில்லா விட்டாலும், காபி(த்தண்ணீர்)க் குடி பழக்கமுள்ள பெண்கள் சாப்பிடாமலும், வேலை செய்யாமலும், புருஷர்களை பெருத்த ஹிம்சைக்கு ஆளாக்கி விடுகிறார்கள். சில மாடுகளை எஜமானன் கட்டமறந்து விட்டாலும், அவைகள் தன் இடத்தை விட்டு எங்கும் போகா. சில இதுதான் சமயமென திருட்டுத் தீனி தின்று வயிறு வளர்க்க ஒடிவிடும். அது போல, சில ஸ்திரீ

தீகளை சதா கண் காணித்து வரவேண்டும். இல்லா விட்டால், புருஷனுக்குக் கெட்ட பெயர் சம்பாதித்துக் கொடுத்து விடுவர்.

இல்லை யென்று ஜாப்தா கொடுக்க வேண்டியது மனைவியின் வேலை. அதைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது கணவன் வேலை. வைக்கோல் இல்லை என்பதில் மாட்டுக்கும் கவலையுண்டு. வண்டிக் காணுக்கும் கவலை யுண்டு. மாடு கவலைப்படுவது தன் பசியின் கொடுமையால். வண்டிக்காரன் கவலைப்படுவது மாடு இளைத்து விடுமே, முதல் குறைந்த விடுமே, வைக்கோல் போடா விட்டால், இன்னும் பல மைல்கள் தூரம் போக முடியாதே என்பவைகளால். ஆகவே, கவலை தனக்கு மட்டும் தான் இருப்பது போலப் பேசும் பெண்களுக்கு இந்த உதாரணம் தகுந்த பதிலாகலாம். சாதாரணமாக, ஒரு குடும்பத்தில் புருஷர்களை விட, பெண்களுக்கு செலவிடப் படுவதே அதிகம். உதாரணமாக கலியாணச் சிலவை எடுத்துக் கொண்டால், பையனுக்கு சிலவு செய்வதை விட பெண்ணுக்கே அதிகம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. 'ஐந்து பெண்களைப் பெற்று விட்டால் அரசனும் ஆண்டியாவான்' என்று சொல்வதை இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

புருஷனது வாழ்வில் ஸ்திரீயின் வாழ்வு அடங்கியுள்ளது. அவனது உயிரின் அறிகுறியே—அவனது உயிரை மேன்மையாகக் கருதுவதன் அறிகுறியே மாங்கல்யம். அந்த மாங்கல்யம், ஸ்திரீகளுக்கு ஓர் முக்கிய அணி கலம். அவர்கள் இன்ப வாழ்க்கையின் ஜீவன் இதில் தான் நிறைந்திருக்கிறது. 'மனம் போல் மாங்கல்யம்' என்றபடி மனம் சத்தியத்தையும், நியாயத்தையும், தன் கடமையையும் உணர்ந்து நடப்பதற் கொப்ப மாங்கல்யம் பலனைக் கொடுக்கும். "என்னடா வந்தாவி யறுக்கிறே?" என்றிருர்கள். அதாவது தாலியறுத்தல் என்பதால், அவனது சகல சுசங்களையும் பறிமுதல் செய்து கொண்டு, கட்டுவனே கதியென விட்டு விடுவதாகப் பொருள்; அவ்வளவு கிரீப்பந்தம். அவ்வளவு கடுமையான தண்டனை. சாவிரியும் தன் புருஷன் உயிருக்காகத் தான் மன்றாடினான். தன் மங்கல்யத்திற்கு உயிர் தேடினான். இவைகள் நமது ஹிந்து மதத்தின் உன்னதக் கொள்கைகள். இவைகளைக் கடைப்பிடித்துத் தான் நமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஆதலால் தான் நாம் அவர்களின் வாழ்க்கையை நமக்கு உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு பேசிக் கொள்கிறோம். அதுபோல, நமது வாழ்க்கையும் நமது பின்னோர்களுக்கு உதாரணமாக, உபயோகமாக இருக்கும்படி நாம் நடந்து காட்டுவதே நமது கடமையும் கௌரவமும், அழகும் ஆகும்.

பெரிய மனிதர்களுக்கு ஒருநாள் நியூஸ் பேப்பர் தெரியாவிட்டால் தலை வெடித்துப் போய்விடுமாம்;—இது நான் சொல்வதல்ல. அந்தப் பெரிய மனிதர்களே சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

என்ன வேலை யிருக்கட்டும், எவ்வளவு அவசரமான காரிய யிருக்கட்டும். பேப்பர் பார்த்தாலல்லாமல் அவர்களுக்குத் துக்கம் வராது. ஒரு தேசத்தை ஆளும் அரசனுக்குக்கூட அத்தனைக் கவலையும், சிரத்தையும் இருப்பதில்லை. அவ்வளவு ஆவலும் கவலையும் இந்தப் பெரிய மனிதர்களுக்கு பேப்பர் பார்ப்பதில்.

இல்லாவிட்டால் தபாலாபீசுக்கு மெயில் வந்ததும் வராததும் யிருக்கையிலேயே ஏன் ஒடுகிறார்கள்? தபாற்கார சாயபுக்கு மனம் வரும் வரையில் அவன் தயவை எதிர்பார்த்த வண்ணம் ஏன் கால் கடுக்க நிற்கிறார்கள்? இந்தப் பெரிய மனிதர்களுக்கு மனிகைக்கடை பாக்கி, ஜவுளிக்கடை பாக்கி, பால்காரி பாக்கி, வேலைக்காரி சம்பளபாக்கி, வண்ணன் கூலி பாக்கிகூட இருக்கும். ஆனால் பேப்பர் சந்தா பாக்கி மட்டும் இருக்கவே யிருக்காது. இருந்தால் மறுநாள் பேப்பர் எங்கே வரும்?

வீட்டு விலாசத்துக்கு வழக்கப்படி பேப்பர் வரினும், சிலர் ரயிலில் போகிறபோது பேப்பரைக் கிரயத்துக்கு வாங்கிப் படிக்காமல் விருப்பதில்லை. ஏனென்றால் அன்று மாலையோ, மறுநாளோ வீட்டிற்குப்போய் அந்தப் பேப்பரை உடைத்துப் பார்ப்பதற்குள் சமாச்சாரம் பழசாய் போய்விட்டால்.....!

ரயில் வண்டியிலும் சரி, பிற பொதுவிடங்களிலும் சரி ஒருவருடன் ஒருவர் சினேகம் கொள்ள இந்த பேப்பர் எவ்வளவுதரம் உதவுகிறது பாருங்கள்!

“என்னசார்! இன்று பேப்பரில் என்ன விசேஷம்? அந்த ஹைக் கோர்ட்டு கேஸ் என்ன ஆச்சு?”

“சார்! இப்படி ஒரு ஜிட் கொடுங்கள்! தமிழ் காடுகளில் ஆலயப்பிர வேசம் எப்படி யிருக்கிறதாம்?”

“ஏன் சார்! இந்த புனைவிலை வரிச் சட்டம் கிடைக்குமா என்ன?”

“இந்தக் காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டால் நமக்குச் சில நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது என்னமோ வாஸ்தவந்தான்; என்றாலும்..... உம்வரி இப்படி.....”

“உம்...ஹிட்லர் என்ன சொல்றாராம்?”

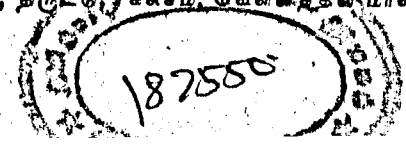
“யுத்தம் என்ற சப்தம் காதில் விழுந்ததும் விழாததும் யிருக்கையிலேயே ஐயா!...இந்த வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கப்பார்த்தது.....”

எனக்கு ஒரு தினசரி வருகிறது. எனக்கு மட்டும் ஏகதேசத்தில் அல்ல. நாங்கள் ஒரு அரை டஜன் பேர்வழி கூட்டாகச் சேர்ந்து வாழ்க்கிறோம். முதலில் என் நண்பன் ராமு தபாலாபீசுக்கு ஒடுவான். அவன் அதைக் கையில் வாங்கியதே ஜேனு ஒடிப்போய், ‘இங்கே முதல் ஜிட் டைக் கொடுடா’ என்று நிற்பான். ராமு “கொஞ்சம் பொறுடா” என்று கூறிவிட்டு ஹெட்டிங்கை (தலைப்புகளை) யெல்லாம் பிரமாதமாக ஒன்றும் விடாமல் படித்துத் தீர்ப்பான். பிறகு அயல்காட்டு செய்திகளை யெல்லாம் ரொம்ப கவனமாகப் படிப்பான். இதற்குள் ஜேனு வான்டெட் (wanted) காலத்தைப் (Column)ப் பூரா பார்த்துவிட்டு நமக்கு வேண்டியது ஒண்ணு மில்லேடான்னுட்டுப் போய்விடுவான்.

பிறகு மிஸ்டர் பாலுவிடம் பேப்பர் போகும். அவர் பெரிய காங்கிரஸ்தா. அதனால் அவர் உங்காட்டு செய்தி பூராவும் படித்துவிட்டுத் தான் பேப்பரைக் கீழே வைப்பார். அதன் பிறகு வேலுவின் முறை வரும். அவன் வீடர் காலத்தை (ஆசிரியர் பத்தி)த் தவிர வேறென்றையும் படிப்பதே யில்லை. அதைப் படித்து முடித்ததே எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு விட்டதுபோலத் துள்ளிக் குதிப்பான். அப்பால் சந்தருவிடம் போகும். அவன் ஒரு பெரிய வினக்கெண்ணெய்ப்பேர்வழி. ஒரு முற்றுப்புள்ளி, கால் புள்ளி, ஆச்சரியக்குறி கூடப் படிக்காமல் விடமாட்டான். என்னடா என்றால் “காசு கொடுக்கிறேனா சும்மாவா?” என்பான்.

இதற்குப் பிறகு கடைசியாக இரவு 9-மணிக்கு என்னிடம் வந்து சேரும். சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு படுக்கை யெல்லாம் போட்ட பிறகுதான் நான் அதைப் படிக்க வாய்ப்பிப்பேன். அதற்குள் என் மனைவி என்னருகில் வந்து நின்று “பவுன் என்ன விலை? வெள்ளி என்ன விலை? பாருங்கள்” என்பான். நான் சுவான் சில்லரை 27-5-9 வெள்ளி ரூபாய் எடை 0-18-9 என்றதே “இதெல்லாம் எப்போதான் இறங்கப்போகிறதோ? முன்னே 22, 23 ஆசு இருந்ததே, அப்போ வாங்கி ஏதானும் நகை கட்டுப்பண்ணி யிருந்தாலும் இப்போ விற்குல் கல்ல லாபம் கிடைக்கும்!” என்பான். “ஆஹா, உன் யோசனை!” என்று எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு பேப்பரைப் புரட்டுவேன்.

அப்பால் நான் வெளியூர்ச் செய்திகள் எழுதப்பட்டிருப்பதில் வரும் கால்கலை, திருவிழாக்கள், கொலை, திருட்டு, கல்செய்தல், வெள்ளத்தால் மாண்டான்,

ஒரு பெண்மணி தற்கொலை செய்து கொண்டாள், ரயிலும் மோட்டாரும் முட்டிக்கொண்டது, பிரபல விவாகம், பெரிய மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போன செய்தி என்று வரும் செய்திகளையும், சென்னையை விட்டுப் புறப்பாடு. சென்னைக்கு வருகை, கெஜட்டில் வெளியான விஷயங்கள்— யார் யாருக்கு எங்கெங்கே மாற்றல், உயர்ந்த பதவி, அல்லது ரஜா முதலிய விவரங்களுள்ள செய்திகள் இவற்றை யெல்லாம் நான் அக்கரையோடு படிக்கும்போது என் மனைவியும் ஆவலோடு கேட்பாள்.

ஒவ்வொரு தினங்களில் வரும் சினிமாக்கதைகளை என் மனைவிதானே படித்துப் பார்ப்பாள். பிறகு அந்தப் படம் எங்குநர்த் தியேட்டருக்கு வரும்போது அவள் அந்தக் கதையை எனக்குச் சொல்லி என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போவாள்.

அப்படியே நித்திரை வந்ததும் காங்களிருவரும் உறங்கிப் போவோம். மறுகாட் காலையில் எங்கள் அம்பிப்பயல் அந்தப் பேப்பரை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள படங்களை யெல்லாம் காட்டி "அது என்ன? இது என்ன?" என்று கேட்டு என் பிராணனை வாங்கி விடுவாள்.

* * *

கடைசியாக இந்த பேப்பர்களை யெல்லாம் காங்கள் ஆறுபேரும் பங்கு போட்டுக் கொள்வோம். என் பங்குக்கு வந்தவைகளைக் கொண்டு என் மனைவி சிறு காகிதக்கடைகள் செய்து விடுகிறாள்.

கட்டுரையாளர் கவனிக்க.

கட்டுரையாளர் தாங்கள் எழுதும் கதை கட்டுரைகளைப் புக் போஸ்டில் அனுப்பும்போது, ஸ்டாம்பைக் கவனித்து சரியாக ஒட்டி அனுப்பவேண்டும். தபால் அதிகாரிகள் கட்டுரைகளைப் பரிசோதிப்பதற்குச் செலகரியமாக இருக்கும்படி கவரை ஒட்டவேண்டும். விகடனுக்கு வியாசம் அனுப்பும் நேயர்களில் பலர் கவரில் பாதியும் கட்டுரை யெழுதியுள்ள காகிதத்தின்மீது பாதியுமாக ஸ்டாம்பை யொட்டி அனுப்புகிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர் கவரை முடியும், அதன்மீது கயிற்றைக் கட்டியும் அனுப்புகிறார்கள். இது தற்போதைய தபாற் சட்டத்திற்கே விரோதமான தாகையால், மேற்குறித்த விதமாகவுள்ள கவர்களுக்கு இரட்டிப்பாகத் தபாற் கட்டணம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதனால் நமக்கு கஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து, கட்டுரையாளர் நடந்துகொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

பொதுவியலும் சிறப்பியலும்

(“சீழகத் தோண்டன்”)

குற்றம் யாதென்ற சிந்தனை யுள்ளத்தி லெழும்போது மக்களைப் பற்றிய கினைவு தான் முன்வந்து நிற்கிறது. மக்களன்றோ குற்ற மியற்றுவவர்? மக்கள் தாம் குற்றம், குற்றந்தான் மக்கள் என்று கூடச் சொல்லி விடலாம் போலும். எனவே குற்றத்தினின்றும் மக்களினின்றும் குற்றத்தையோ பிரித்துக் காண முயலுவது பெரும்பாடாக முடியும். பொது வியல்புடைய மக்க னெல்லாம் தவறியற்றத் தன்மைய ரென்றே தான் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. உலக மக்களனைவரும் பொது வியல்புடையவர்கள் தாமே?

என்றாலும், சிறப்பு வகையில் கொள்ளக்கூடிய மக்களும் இல்லாம வில்லை. ஆனால் இவர்க ளெல்லாம் மிகக் குறைந்த தொகையினர். பொது வியல்புடைய மக்களைப் போன்றே இவர்கள் வாழ்விலும், செயலிலும் குற்றங்கள் மல்கிக் கிடக்கக் காண்கின்றோமில்லை. எனவே, இவர்கள் பால் குற்றங்கள் அடியுடன் இல்லை யென்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்லிவிட முடியுமா? குற்ற மிருக்கக் காணுங்கால் அங்ஙனம் அறதி யிட்டு இல்லை யென முடிவு கட்டி விடுவதற் கியலாது தான். இவர்கள் பாலும் குற்றங் கள் காண்கின்றன. ஆனால், அவை அவர்களாற் செய்யப்பட்டன வன்று; எதிர்பாரா விதத்தில் நேர்ந்தவையே.

ஒருவன் தான் குடியிருக்கும் வீட்டைத் தீயிட்டெரித்துக் சாம்பராக் குகிறான். இன்னொருவன் இல்லமோ எவ்விதமோ தீப்பற்றி யெரிந்து படுகின்றது. முடிவில் இரு வில்லங்களும் எரிந்து சாம்பரான தென்னவோ வுண்மை. என்றாலும், அவை பிரண்டும் எரிவாய்ப் பட்டதற்குரிய காரணங்களோ மலைக்கும் மடுவிற்கு முள்ளது போன்ற மகத்தான பேத முடையன. பொது வியல்புடைய மக்களின் குற்ற மெல்லாம் முதல்வீடு எரித்த தற்கான காரணத்துடன் ஒப்பிடக் கூடியவை. பின்னது எரித்ததன் காரணத்துடன் சிறப்பியல் மக்களின் குற்றங்களைச் சேர்த்து கோக்க வேண்டும். எனவே, குற்றங்கள் பொதுவியல், சிறப்பியல் புடைய இரு சாரா ரிடத்தும் இருக்கக் காண்கின்றன வானாலும், அவைகள் அவரவருடைய தன்மையுடன் ஒப்பிட்டு கோக்கற்பாலன.

இனி, முதற் கூறப்பட்ட பொது வியல்புடைய மக்கள் எங்ஙனம், தமது வாழ்வில் நான் தோறும் குற்ற மியற்றுகின்றனர் என்று சற்றே ஆராய் வோம்.

மக்களிடம் பொதுவாயுள்ள வெறுக்கப் படும் தன்மைகளில் தன்னல் காட்டமும் ஒன்று. கள்ளுண்டவன் எவ்விதம் உணர் விழந்து தான் செய்

வதையோ, சொல்வதையோ பகுத்தறியாது செய்கிறானே அவ்விதமே, தன்னல் பேயரால் விழுங்கப்பட்டவனும் தன் செயலாலும், பேச்சாலும் உலகையே சமயங்களில் தவிக்கச் செய்கிறான். இன்னும் நன்கு, சீர்தனக் கிப் பார்ப்பின் முன்னவனை விடப் பின்னவனே பேராபத்து விளைவிக்கின்றான் எனத் தென்றென விளங்கும். கள்ளுண்பான் தன்னுணர்வை முழுதும் இழந்து விடுவதால், தன் பேச்சையும், செயலையும் பற்றிய ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், அவற்றால் விளையும் நன்மை தீமைகளையும் அறியாது பேயின் சோட்டைபோல் செய்கிறான். ஆகவே, இவன் செயலை மாற்றவேர அல்லது இவனை அச் செயல் புரியா வண்ணம் தடுத்து விடவேண்டும்.

ஆனால், தன்னல் நோக்குடையான் தான் செய்யும், அச் செயலால் மற்றவர்கட்கு நேரும் தீங்கையும் நன்கறிந்தே செய்கின்றான். ஆனாலும், தன்னல் வெறி கொண்ட அவன், தன் செயலால் மற்றவர்கள் எவ்விதம் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்னும் விசனத்திற்கோ, வெறும் சிந்தனைக்கோ ஆட்படுவதில்லை! என்றாலும், தான் செய்வது குற்ற மென்பதை மாத்திரம் அறியாமலிரான். ஆகவே, மற்றவர் தலையிட்டால் தன் காரியம் எவ்வளவு மாயினும் தடைப்பட்டு விடுமே வென்னும் ஐயத்தால், தன்னோக்கம் ஈடேறவதற்குரிய முயற்சியையும், சூழ்ச்சியையும் விரைவாக அறியா வண்ணம் இரகசியமாய்ச் செய்கின்றான். ஆதல் பற்றி, அவன் செயலால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள், அவன் சூழ்ச்சி யறிந்து தடுக்க முடியாதபடி, நிலைமை மிக்க நெருக்கடியாகவும், ஆபத்தானதாகவும் ஆய்விடுகின்றது.

இதற்குச் சான்று கூற யானறிந்துள்ள ஓர் நிகழ்ச்சியை ஈண்டு குறிப்பிடுவது இன்றியமையாததாகும். உடன் பிறந்த இரு சகோதரர்கள் வர்த்தகம் செய்து வந்தனர். அண்ணன் பேரிலேயே வர்த்தகம் நிகழ்ந்து வந்தது. வர்த்தகத்தின் இயல்பே போல் இலாபமும், நஷ்டமும் மாறி மாறித்தான் வந்து கொண்டிருந்தன வென்று இங்கே கூறுதல் அவசிய மின்மையாகும். இந் நிலையில் உடன்பிறந்தா ரிருவருக்குள் இருந்து வந்த உறவுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலோ, ஆபத்தோ சேராமற்றான் இருந்து வந்தது. ஆனால், பின்னர் எதிர்பாரா விதமாய் இலட்சத்தில் இலாபம் கிட்டியபோது அண்ணன் மனத்தில் அழிவுக்குரிய அதிர்ச்சி யேற்படலாயிற்று. அவர் என்ன செய்தாரென்று நினைக்கின்றீர்கள்? ஐயோ, கொடுமை; கொடுமை! தன் தாய் வயிற்றிற் பிறந்த தம்பிக்கு வர்த்தகத்தில் எவ்வித உரிமையும் இல்லை யென அஞ்சாது கூறத் துணிந்துவிட்டார். பொதுக் குடும்பத்தின் ஆதரவிலேயே தான் வர்த்தகம் நிகழ்ந்து வந்தது. தம்பியோ இருபது ஆண்டுகட்கு மேலாகக் குடும்பத்திற் குழைத்து, உழைத்து, உடம்பும் உளமும் சோர்த்துவிட்டவர். அண்ணன் சொன்ன அதிர்ச்சியான வர்த்தகம் தம் வாழ்வென்னும் கோட்டையையே யிடித்துத் தகர்த்து விட்டதென உணர்ந்தார். செய்வதறியாது திகைக்கலானார். முடிவில், தாம் இவ்வளவு காலம் உழைத்ததற்கேனும் ஏதேனும் கொடுக்கும்படி வேண்டினார், மன்றாடினார். எனவே, மூத்தவர் ஒரு தொகை கொடுப்பதாய் ஒரு மந்தியுதர முன் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால், யாது நிகழ்ந்தது? வடிக்கடிய அயோக்கியத்தனம்! ஒப்புக்கொண்ட தொகையையும் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். அத் தொகையில் பின்னர் ஒரு பகுதியே கிடைக்கலாயிற்று. தமது உண்மையான விலல்பைக் காட்டுவதற்கு மேற்

குறித்த வொரு முறையை அனுசரித்ததோடு நின்றாரோ? அவர். இல்லை. தம்பியால் தமது வர்த்தகத்திற்கே கேடு நேர்ந்ததென்று வாய் கூசாமற் சொல்லித் திரிந்தார். தம்பி, தம்மைக் கலவாது வேறொரு கூட்டாளியுடன் வழக்குத் தொடர்ந்து பண விரையமும் தொல்லையும் கொணர்ந்து விட்டதாய், எங்கும் பறை சாற்ற, எப்படித்தான் அவர் மனம் துணிந்ததோ? தமது பணவருடன் சேர்த்துகொண்டு, தம்பி தமக்குச் சதி செய்துவிட்டதாயும் பிதற்றினார். இன்னும் எவ்வளவோ! இவ்வளவையும், கண்மூடி யுலகும் நம்பி அழிவுக்கு ஆக்கத் தேடுகின்றது. என்னே, தன்னல் பேயின் தாண்டவம்!

இது ஒன்று. இது போன்று இன்னும் இலட்சக் கணக்கான நிகழ்ச்சிகள் நாள்தோறும் உலகில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இக் கொடுமை தனிப்பட்டோர் வாழ்வில் மாத்திரமன்றி சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியலாகிய வற்றிலும் புகுந்துகொண்டு சமூக மக்களையே எரிவாயில் தள்ளித் தூக்கச் செய்கின்றது. இதற்குச் சான்றாக, பாரத மக்களாகிய நாம், நம் மில் ஒரு பகுதியை தீண்டாதார் என்று ஒதுக்கி, அவர் தம் உலக வாழ்வை துக்கமாக்கி வருவதும், மேலை நாட்டினர் நமது நாட்டில் உரிமைகொண்டு, இதன் செல்வ மெல்லாவற்றையும் சுரண்டிக்கொண்டு போவதையும், இப் பொது உலகனைத்தும் கிசுமும் நடுங்கத் தக்க போர் முறைகளையும் நினைவு கூர்வது, முறையே பொருத்தம்.

உலகப் பொதுவியல் இங்ஙனமாயினும் சிறப்பியலைப் பற்றிச் சீர்தனக் கிப் பார்ப்பது உவப்பளிப்பதாகும். சிறப்பியல்புடைய மக்கள்,

“எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே
யல்லாமல் வேறென்றறியேன்.....”

என்பதின் கருத்தை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்கள். அவர்கள், தாம் செய்யும் பணியின் மூலம் எவர்க்கேனும் இன்னல் விளைந்ததாய் அறிவாரேல், அனற் பட்ட மெழுகுபோல் அல்லம் துருகுவர். எனவே, பொதுவியல் மக்களைப்போல் இவர்கள் மன மொழி மெய்களால் எவர்க்கும் தீங்கியற்ற மறந்தும் நினையார் என்பது தெளிவு. புத்தர் பெருமான் முதல் காந்தி யடிகள் ஈறாய்வந்த ஞானிகளெல்லாரும் இம் முறையையே மேற்கொண்டொழுகியவராவர். மேலை நாட்டிலும் இயேசு நாதர், மடையர்க்கட்காகவே தமது புனித மேனியை பொல்லாத துன்பம் விழுங்கட்டுமென்று விட்டாரன்றோ! அறிஞர் சாக்கரட்டில் பதினெட்டாண்டுகள் மனத் தாங்கலால் தமது மனைவியுடன் பேச்சு வார்த்தையுமின்றி யிருந்தா ரென்றாலும் தாம், அவர் (மனைவிக்குச்) செய்யவேண்டிய கடமையை மறந்தாரோ? ரஷிய ஞானி டால்ஸ்டாய், பெருங் குடியில் வந்த சீமானாய் இருந்தும் ஏழைபோல் ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை நடத்தியது, அவர் மக்கள்பால் கொண்ட அன்பரும் அன்பன்றோ காரணம்?

அறநெறி வருவாது மக்கள் சீரிய வழியில் ஒழுக வேண்டுமென்று அறநூல்கள் அனைத்தும் சாற்றுகின்றன. ஆனால் பொதுவியல் புடையாரோ எதையும் மதியாது தம் குரங்கு மன வழிச் சென்று மீனாப் பழிக்கு ஆளாகின்றனர்.

மக்கள் பிழை புரியாது வாழ்தலே வேண்டும். அறியாது நேர்ந்து விடும் பிழையை யுணர்ந்து விசனிக்கவாவது வேண்டும். அவ்வாறு னாரா விடினும், தமது குற்றத்தை யெடுத்துக் காட்டித் திருத்த முன்வரும் மேலோர்களைப் போற்றவாவது வேண்டாமோ? அவர்கள் அங்கனம் செய்கின்றார்களில்லை. தங் குற்றத்தை யொப்புக்கொள்ள அவர்கள் ஒரு போதும் எளிதில் இணங்குவதே யில்லை. அன்பு காரணமாக, ஒழுக்கம் காரணமாக அறிவுரை கூற முன்வருவோரையே பழிக்கின்றனர். சில சமயத்தில் சதிசெய்து வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ளற்கும் துணிகின்றார்கள்!

அன்று அறவழி நின்ற பாண்டவர்களைச் சூதில் வென்ற துரியன் செருக்குற்றான். பத்தினித் தெய்வமான பாஞ்சாலியை அவைக்களம் கொணர்ந்து அவமானஞ் செய்யக் கருதி பணியாளனுக்கு ஆணை விடுத்தான். பணியாளனு யிருப்பினும் இக் கொடியோன் ஆணையை யாற்றத் துணிவனோ? தயங்கினான். ஆனால், பாருன்ன மட்டும் பழி காணாத துரியன் அரி (சிங்கம்) யென்னச் சீறி யெழுந்தான். “ஐயா! விதாரே, என்னே? வீணே பொழுது போக்குகின்றீர். நீரோனும் ஒடிப்போய் அவ் வேள்ளாட்டியை யிங்கே யிழுத்துவா” வென்று உறுமினான். ஆ! என்ன துணிகாரம்? அவனுக்கு. விதார்! அதிலும் பேரறிவாளி; அவனுக்குச் சிறிய தந்தையா யிருந்தாலும் தந்தையின் இடம் பெற்றிருப்பவர்; எல்லோர் மதிப்பிற்கு முரியவர். அவன் கூறிய அடா மொழியை யெங்கனம் ஏற்பார்? அண்ணன் மகனுக்கு இதமாகச் சில அறிவுரை கூறலானார். என்னே அவம்! அவர் பொன் மொழி யென்னவாயிற்று? “புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருளெனப் போயிற்று.” அவரைச் சீறினான் துரியன். என்ன ஐயா! நீர் உமது வாழ் நாளைல்லாம் எங்கள் வீட்டுச் சோற்றைத் தின்றகொண்டு அந்தப் பாண்டவப் பயல்களுக்கே பரிந்து பேசுகிறீர். இப்படியே, உமது காலமெல்லாம் தொழிலாய் விட்டதே யென்று அம்பொத்த மொழிகளை அள்ளி வீசினான். இச்சுடுமொழி விதாரோடு மற்றும் குழுமி யிருந்த அறிஞருள்ளங்களையும் சுடலாயிற்று. இதை, தமிழகம் கண்ட தவமணி பாரதியார் தமது “பாஞ்சாலி சபதத்”-தில்,

“ஐவருக்கு நெஞ்சம்—எங்கள்

அரண்மனைக்கு வயிறுமோ விதாரா!”

என்று அவ்வளவு அழகாகத் துரியன் இழி மனப்பான்மையை இயல்பு கெடா வோவியமாய்த் தீட்டிக் காட்டுகின்றார்.

ஆனால், சிறப்பியலுடையார் பான்மையோ முழுதும் வேறாக மிளிர் கின்றது! திருவெண்காடர் வீடு திரும்பியபோது தமது பெருமனைக் கிழத் தியான சிவகலையம்மையார் கொணர்ந்து அளித்த பெட்டகத்தைத் திறந்து நோக்கினார். அதில், “காதற்ற ஆசியும் வாராத காணும் கடைவழிக்கே” என்று எழுதிய ஓலை நறுக்கும், ஓர் காதற்ற ஆசியும் இருக்கக் கண்டார்! அசைவற்று நின்றுச் சிந்தனையில் ஒரு கணப் போது. மெய்யுணர்வு பெற்றார். பின்னர் “திருவருளிருந்தவா நென்னை?” யென்று அருளை வியந்து போற்றுவாராயினர்.

என்னே! பொதுவியலும் சிறப்பியலும் இருந்தவாறு.

ஹாலிவுட்டின் ஜாலக் காட்சிகள்

(P. N. V.)

ஹாலிவுட் படங்களைப் பார்க்கிறோம். சில அருமையான காட்சிகள்; சில பயங்கரமான காட்சிகள்; நம் கண்களையும் நம்ப முடியாத சில காட்சிகள்—இவைகளைல்லாம் எப்படித்தான் எடுக்கிறார்கள் என்று ஆழ்ந்து யோசிக்கிறோம். உண்மையில் இவைகள் தான் மிக சுவமான கட்டங்கள்; எளிதில் எடுக்கப்படும் இடங்கள். இதை நாம் அறிய வில்லை. ஏன்? சில காட்சிகளைக் கண்டு பலரும் கொட்டகையிலேயே முர்ச்சையாக விழுந்து விடுகிறார்களாம். இம்மாதிரி இடங்களை அகற்றிவிட வேண்டும் என்று சென்சார்சுளும் கட்டளை இடுகிறார்கள். இதெல்லாம் சுத்த பயித்தியக்காரத்தனமே. நம்மை மயக்க ஹாலிவுட்டில் இவ்வித காட்சிகளைப் புகுத்துகிறார்கள். அவைகளை எடுக்கும் விதத்தை அறிந்து கொண்டால் இதைக் கண்டுதான் பயந்தோம் என்று நாமே பிறகு வெட்கப் படுவோம்.

பெருங்கடல். படகு ஒன்றில் பெண் போகிறாள். பெரும் புயற் காற்று ஏற்பட்டுவிட்டது. கடலின் கொந்தளிப்பு. படகு அசைந்தாடு கிறது. பலமாக படகைவிட அதிகமாக அவள் மனமும் உடலும் துடிக்கிறது இவ்வித காட்சி யொன்றை எடுக்கவேண்டும். நமது காட்டில் என்ன செய்வார்கள் தெரியுமா? கடலிலே படகை விட்டு அதில் அவளை இருக்கச் செய்வார்கள். கடும் புயற்காற்றில் எவ்வளவு ஆபத்தான காரியம் பாருங்கள். கடிகையின் தொலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசியுங்கள். அவன் மறுத்துக் கூறமுடியாது. உடனே முதலாளியும் டைரெக்டரும் சீறி விழுவர். உயிருக்கு துணிந்துதான் அவன் நடித்தாகவேண்டும். நடிப்பாவது! இவ்வளவு மனக் கிலேசத்தோடு எப்படித்தான் நடிக்க முடியும். ஏதோ படகில் நின்று தொலைந்த விட்டு வரவேண்டியதுதான். இதை எடுக்க வந்த கேமரா மென்னின் பாடும் மிக கஷ்டம்தான். முதலில் அவரும் உயிருக்கு சிறிது துணிந்தாக வேண்டும். இக் காட்சியை எடுப்பதற்கும் மிகவும் திறமை சாலியாக இருக்கவேண்டும்.

ஹாலிவுட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். “உண்மைக் கியாதி” (The Real Glory) என்றொரு படம். கிளாட் கால்பர்ட் (Claudette Colbert) நடிப்பது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள காட்சியொன்று அங்கே எவ்வ

ளவு சுலபமாக எடுத்தார்கள் என்பதை கவனிப்போம். மேடைமீது படகு. அதில் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார் கால்பெர்ட். பக்கத்தில் கொந்தளிக்கும் பெருங்கடல். படம் எடுக்கப்படுகிறது. படம் வெளிவரும் போது நாம் காண்பதென்ன? உண்மையாகவே புயற்காற்றில் படகில் போகும் பெண் அகப்பட்டுக்கொண்டதாக பார்க்க மயிர் சிலிர்க்கும் காட்சி தான். ஆனால் உண்மையில் எவ்வித ஆபத்தும் இல்லாமல் சுலபமாக எடுக்கப் படும் கட்டம்.

துப்பாக்கியில் சுடப்படும் காட்சி. நம் காட்டில் இதை ஒருவிதமாக மழுப்பி விடுவார்கள். படத்தில் உண்மை தோன்றாது. துப்பாக்கியைப் படம் பிடித்து காட்டுவார்கள். வெடிக்கும் சப்தம் கேட்கும். சாவகாசமாக சுடப்பட்ட மனிதன் காயமில்லாமலும்கூட வீழ்ந்து மடிவான். இதைப்போல் ஏதாவதொரு மோசத்தைப் புகுத்தி விடுவார்கள்.)

ஹாலிவுட்டில் இதைத் தத்ரூபமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். துப்பாக்கி சுடப்படுகிறது. குண்டு வந்து பாய்கிறது. குண்டு என்ன? இரத்தம் போன்ற சிப்பு சாயம் கொண்ட சிறு முட்டை. அவன்மேல் வந்து மோதிய வேகத்தில் உடைந்து சிறிது சாயத் தண்ணீர் வழியும். அப்பா என்று அந்த இடத்தைப் பிடிப்பான். முழு முட்டையும் உடைந்து போகும். அதிகமான இரத்தம் சொட்டும். பார்க்க பரிதாபம்; பயங்கரம்.

பனபனப்பான கூர்மை வான். இதனால் அவன் வயிற்றில் குத்தப் படும். இரத்தம் பீறிட்டு அடிக்கும். பார்த்த மக்கள் கலங்குவார்கள். ஆனால் உண்மையில் நடப்பதென்ன? ஹாலிவுட்டில் கத்தி மின்னினபோதிலும் ரப்பர்தான். வயிற்றுக்கு முன் மடிந்து நின்றுவிடும். அதே சமயத்தில் பின் வைத்து பக்குவமாக கட்டியிருக்கும் மற்றொரு ரப்பர் கத்தி வெளி வந்து கொண்டிருக்கும். வயிற்றில் இரத்தம்போன்ற தண்ணீர் வைத்து ஒட்டி இருப்பார்கள். அதுதான் நம் கண்முன் பீறிட்டு அடிப்பது.

இவைகளைப் போன்ற ஜாலக் காட்சிகள் அசேகம் ஹாலிவுட்டில் எடுக்கப் படுகின்றன. இதை தமிழ்காட்டிலும் பின்பற்றுவார்களா! இப்பொழுது இல்லை யென்றே தெரிகிறது. பாவம்! நமது டைரக்டர்களில் பலரின் விஷயம் தெரிந்துதானே, அவர்கள் ஏன் இறையெல்லாம் பற்றிக் கவலைப்படப் போகிறார்கள்! கவலைப்பட்டால்தான் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது! என்னவோ எதிர்காலத்தையாவது சம்புவோம். விஷய மறித்த கண்ணியமான பெரும் டைரக்டர்கள் தோன்றுவாராக! அவர்கள் மூளை விசாலமடையட்டும். ஹாலிவுட்டின் ஜாலக் காட்சிகள் இந்தியா விலும் சர்வ சாதாரணமாக தோன்றுமாக!

வித்தியார்த்தி

(K. சேஷகிரி அய்யா, பி. ஏ.,)

1. கழித்தேன் காலம் கழிந்தோர் மாட்டே! எங்கு நோக்கினும் அங்கெலாம் பண்டைப் புலவர்க ளென்னுடன் கலகல வென்று அல்லும் பகலு மெல்லா நாளும் என்னுடன் பேசும் அன்பர்க ளாவார்.
2. அன்னவ ரோடு எந்நேரமும் நான் இன்ப மெய்துவேன்; துன்பம் வந்துற்றால் அவரிடம் சென்றுஎன் கவலையைத் தீர்ப்பேன்; இத்தனை யெல்லாம் நித்தமும் நினைக்க நன்றியாற் கண்ணீர் சிந்திடு மெனக்கே.
3. மறைந்தவர் மாட்டே யுறையுமென் சிந்தனை; வறிந்தே னவருடன் அதிக ஆண்டவர் நற்குணம் வியந்து துற்குணம் கடிந்துநான் கலந்து வாழ்வேன். நலத்திலும் நனிவிலும் அடக்க மென்ற படிப்பினைக் கற்றேன்.
4. எஞ்சிய நாளும்த் துஞ்சியோருடன் தான் அன்னவ ரிருப்பில் துன்னி யிருப்பேன் வரும்நா ளெல்லாம் இருப்பே னவரோ டுலகிலென் பெயரு மிலகிடும் படியாய்த் துகளினி லழியாப் புகழெய் துவனே.

(Southey இயற்றிய 'Scholar' என்பதைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.)

அண்ணல் காட்டிய ஆண்மை

(மதி-ரா. நமசிவாயம்.)

மலையின் மாண்பு

ஆ! எவ்வளவு உயரமான மலை! அதன் உச்சியில் கரிய மேகங்கள், எப்பொழுதும் படிந்து, உறங்கிக்கொண்டிருக்கும். பாலொத்த வெள்ளருவி, கற்பாறையினுடே பாம்பென வளைந்து, சல சல வென ஒலித்து, ஒடிக்கொண்டிருக்கும். இதைப் பார்த்தால் எவ்வளவு அழகாக இருக்குத் தெரியுமா? அவ் வருவியின் இரு புறத்திலும், மந்தியு மறியா மணிப் பூஞ்சோலைகளும், தீந்தேன் துளிக்கும் மலர்ப் பொங்கர்களும் நிரைந்திருக்கும். அச் சோலையிலுள்ள உருவத்தால் நீண்ட உயர் மாக்களெல்லாம், பருவத்தாலன்றியும் பழுத்துப் பழுத்து, விளக்குவதைப் பார்த்தால், இஃதென்ன வியப்பு! என்று எண்ணுவார்கள். இளந்தென்றல் மலர்ப் பொங்கரிற் புகுந்து, மலர்களிலுள்ள நறிய பராகத்தை அள்ளி வீசி விளையாடுவது, கலியாண காலத்தில் கந்தப்பொடி துடிவதை ஒத்திருக்கும். சோலையின் பக்கத்தே உள்ள தினைப்புனங்களில் குறமகளிர் "ஆயோ!" வென கிளி கடையும் மெல்லோசையும், புனத்தை யழித்ததென யானை முதலிய விலங்குகளைத் தெழித்தோட்டும் சொல், அடி, பிடி, தூத்து, குத்து, வெட்டு, எறி, எய், என்று கானவர் கூவும் வல்லோசையும், யானையென விளங்கும் கற்களினுடே கான்யாறு பாயும் கல்லோசையும், குறச்சிறுவர் தொண்டகம், துடி முதலிய பறைகளை முழக்கும் ஒல்லோசையும், மழை முழக்கொடு மாறுகொண்டொலிக்கும். மலையெங்கணும் இயற்கை யன்னை பச்சைப் பசேலெனப் புன்னகை புரிந்துகொண்டிருப்பான்.

எங்கு பார்த்தாலும் பசிய தினைப்புனங்கள். எப் பக்கம் கோக்கினும் சோலைகள், எத் திசை திரும்பினும் பறவைகளின் இன்னிசை, எவ் வயினும் நீரோலி. அட்டா! என்ன அழகு! என்ன அழகு!! தெரியாமலா புலவர்கள் மலையைச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றனர்! தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகன் ஒன்றுத் தெரியாமலா மலையைத் தனக்கு வாழிடமாகக் கொண்டான்! மலையின் அனக்கலாகா அளவும் பொருளும், துனக்கலாகா நிலையுந் தோற்றமும், வறப்பினும் வனந்தரும் வண்மையும், என்னவென்று சொல்லுவது! அழகன் வாழிடம் அழகில்லாமலா இருக்கும்? இதையெல்லாம் காணும்பொழுது நமக்கு இங்கேயே என்றும் இருந்துவிடலாமா என்று தோன்றுகிறதல்லவா!

இவ்வளவு சிறந்த இந்த மலையின் சோலையில் ஓர் சிறந்த நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தது. அதைத் தவனித்துக் கேளுங்கள்.

செல்வியும் தோழியும்

பொதுவாக மலையின் சோலையில் விளையாடுவது யாவருக்கும் விருப்பம் அல்லவா! வேனிற் காலத்தில் பெண்கள், "இளமான் கன்று"போல்

துள்ளித் துள்ளிக் குதித்து விளையாடுவது, எவ்வளவு அழகு! ஆனாலும் செல்விக்கும் அவன் தோழிக்கும், சுனையாடல், பூக்கொய்தல், சோலையில் விளையாடல் இவைகளில் ஒரு தனி விருப்பம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி!!

செல்வி, யாரென்று கேட்கின்றீர்களா? அவசரம் வேண்டாம் இதோ சொல்லிவிடுகிறேன். செல்வி இந்த மலையிலிருக்கும் ஓர் சிற்றூரிலுள்ள சிலம்பனின் மகன். அழகு. அறிவு, குணம் இவற்றில் யாவரினும் சிறந்தவன். செல்வி, தங்கட்கு ஓரே மகன்; ஆதலால் மிகச் செல்வமாக அவன் பெற்றோர் வளர்த்து வந்தனர். செல்வியும் அவன் தோழியும் இந்த மலைச் சோலையில் வந்து விளையாடுவது வழக்கம்.

வழக்கம் போலவே செல்வியும் அவன் தோழியும் இங்கு விளையாட வந்தார்கள். வண்டல், பொய்தல் முதலிய பற்பல விளையாட்டுகளை விளையாடினார்கள். பூக்கொய்தார்கள். ஒருவரையொருவர் பூக்களால் அடித்துக் கொண்டனர். ஆனால் அவ் விளையாட்டுகளெல்லாம் அவர்கள் மனத்திற்குக் கொஞ்சமும் மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. சற்றும் களைப்பில்லாமல் விளையாடுபவர்கள், அன்று விளையாடிய சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் சோர்ந்துவிட்டனர். அன்று யார் முகத்தில் விழித்தார்களோ தெரியவில்லை! அவர்கள் மனம் விளையாட்டின்மீது செல்லாது, எங்கேயோ சென்றுகொண்டிருந்தது. அதற்கேற்றாற்போல் நிகழ்ச்சியொன்று நிகழ்ந்தது. கோள் நிலையோ, சகுன பலனோ, யார் அறிவார்?

ஆபத்து

திடீரென்று ஓர் பெரிய இடி முழக்கம்போல் மதயானை யொன்றின் பிளிறல். மலை யதிர்ந்தது. திசைகள் கலங்கின. செல்வியும் தோழியும், ஈடுபடுகின்றனர். இச் சமயம் அந்த மதயானையும், சினங்கொண்டு, வீறிட்டு, ஒடிவருகின்றது. பெண்பாவையர் இருவரும் பயந்து ஒடுகின்றனர். அவர்களைக் கண்ட யானையும் தூத்தத் தொடங்கியது. என்ன செய்வார்கள் பாவம்! புகலிடமின்றித் தவித்தார்கள். ஆ! எங்களை இப்பொழுது காப்பாற்றப்பவர்கள் யார்? எனக் கதறுகின்றனர். பஞ்சினும் பதைக்கும் அப்பாவையரின் மெல்லடி, பரற்கற்களில் படும்பொழுது என்ன பாடுபடும்! அதையும் கவனிக்காமல் ஒடுகின்றனர். அட! பரிதாபமே!

அஞ்சேல்!

அஞ்சேல்! என்ற ஓர் தீர்ச்சொல். உடனே செல்வி அத் திசையை கோக்கினான். கையில் வேலுடன் ஓர் வீரன் வந்துகொண்டிருந்தான். கால்களில் கழல் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆண் கிங்கம்போல் பெருமிதத்துடன் வந்துகொண்டிருந்த அக் கட்டிழகன் செல்வியைப் பார்த்தான். செல்வி உடனே ஒடி அவனைக் கட்டிக் கொண்டான். அவனும் அவளை தன் இடப்பக்கத்தில் அணைத்துக் கொண்டான். பயத்தால் அவள் கண்கள் கலங்கின. கண்ணீர் கண்ணிலுள்ள மையைக் கரைத்துக்கொண்டு வந்தது. இதற்குள் யானையும் அவளை நெருங்கிவிட்டது. தனக்கு முன்பின் அறியாத ஒருவனைக் கட்டித் தழுவுதல் கன்னிக்கு அழகா? என்று கேட்கின்றீர்களா! ஆம்! கல்ல கேள்விதான்! ஆனாலும், "ஆபத்திற்குப் பாவமில்லை யல்லவா!"

யானை, தன்னை நெருங்கி எதிர்ப்பதையும் பொருட்படுத்தாமல் அடைக்கலம் புகுந்த கன்னியைக் காக்க எண்ணித் தன் வலக்கையில், வேலை வாங்கி அஞ்சாமல் அதன் மத்தகத்தில் குத்தினான். குத்திய புண்ணிலிருந்து செந்நீர் வேலின் வழியாக மிக விரைவாய் அவனுடம்பின் வலது பக்கத்தில் பாய்ந்தது. அதனால் அழகனின் உடம்பு வலப் பக்கத்தில் சிவந்தும், செல்வி யமுதலால் அவன் கண்களிலிருந்து உண்டான மையுண்ட நீர் பட்டு இடது பக்கம் கருமையாகவும் தோற்றியது. அக் காட்சியை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்களானால், நிச்சயமாய் * திருச்செங்கோட்டை ஒரு முறை நினைத்துத்தான் தீரவேண்டும்! யானையும் வீறிட்டுக்கொண்டு கீழ் வீழ்ந்திருந்தது. யானை இறந்தாலும் செல்விக்கு மாத்திரம் பயத்தால் நெஞ்சு துடித்துக்கொண்டதான் இருந்தது.

வணக்கம்!

வணக்கம்! உங்கள் கன்னியை என்றும் மறவோம். சென்று வருகின்றோம்! என்று தோழி கன்னி கூறினாள். பின்னர் அக்கன்னியர் இருவரும் தங்கள் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். ஆனால் அந்த அழகனை செல்வி தன் குறும்பு நிறைந்த கண்களால் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு சென்றான்!

உம்.....! என்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அங்கேயே நின்றது கொண்டிருந்தான் அழகன்.

உற்றது உரைத்தல்!

அன்று மாலை சோலையில் செல்விக்கு நிகழ்ந்ததை தோழி தாயிடம் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

அன்னையே!

இம்மலைச் சோலையில் யானும் செல்வியும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் மதங்கொண்ட யானை யொன்று பாய வரும்போது, நின் மகள் அலறித் கூவ, அப்போது அவ்வழி வந்த ஓர் வேந்தன், விரைந்து வந்து, அஞ்சேல்! என்று அவளை இடப் பக்கத்தில் அணைத்துக்கொண்டு, வலது கையால் வேலை வாங்கி மேல்வந்த கையோடு கூடிய யானை முகத்தில் அழுத்திப் பொருதபோழ்து, யானைப் புண்ணிலிருந்து அலைபோல் பெருகும் இரத்தம், வலப்பால் நினைத்தலால் வலப்பால் சிவந்தும், அவன் அழுத பொழுது, கண்ணீர் மையைக் கரைத்துக்கொண்டு வருவதால், இடப்பால் கறுத்தும், தோன்றியதால் அவ்வண்ணலை ஆணுருவும் பெண்ணுருவும் கொண்ட சிவனென்று பயத்தேன்! என்று கூறுகின்றான். அவன் அவ்வாறு கூறும்பொழுது

"மண்ணலை யாமல் வளர்க்கின்ற வாணன்" நென் மாறை வெற்பின் அரசனின் அன்பும், அந்த வார்த்தைகளோடு உறவாகின்றதல்லவா! வாணன் தன்னாட்டை எவ்வளவு அன்புடன் காக்கின்றான்! அவன் ஆளுகையில் ஒருவருக்கும் குறை யொன்று மிருக்காது! "ஒரு குலத்துக் கொரு

நீதி" செய்யும் அரசர்களைப் போலாது, பழி, பாவம் முதலியவற்றிற் கஞ்சி அரசு நடாத்துவான். தன்னுயி ரொன்னவே மன்னுயிர் தமை யென்னும் கல்லியல்பின் என்பவைகளை யெல்லாம் சொல்லாமற் சொல்விச் சுட்டுகின்றான். அரசன் மாத்திரமல்ல, "அவன் குடிகளும் அத்தகையரே" என்பதை குறிப்பினால், தங்களைக் காப்பாற்றிய அழகனின் வீரச் செயல்களையும் ஒருவாறு உணர்த்துகின்றான். அடுத்தபடியாக மொழிகையில்,

"அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சினம்....."

என்று தான் கொண்டுள்ள சிவபெருமா னன்பையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றான். இதனால் இவளுடைய தெய்வ அன்பும் புலனாகின்றதன்றோ! அரசனின் அன்பு முதல், இரண்டாவது கடவு ளன்பு பிறகு வெகு சாந்தமாக,

".....அஞ்சனந்தோய்

கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேல்வந்த கைக்களிற்றின்

புண்ணலை நீர்வலப் பாகமுந்தோயப் பொருதவன்றே"

என்று நடந்தவைகளைக் கூறுகின்றான் பாருங்கள்! இப்பொழுது மேற் கூறியவைகளை யெல்லாம் புலவரின் மூலமாகப் பார்ப்போம்.

மண்ணலை யாமல் வளர்க்கின்ற வாணன் நென் மாறை வெற்பின்

அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சின மஞ்சனந்தோய்

கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேல்வந்த கைக்களிற்றின்

புண்ணலை நீர்வலப் பாகமுந் தோயப் பொருதவன்றே.

எவ்வளவு அழகான பாட்டு! என்னே பண்டைப் புலவரின் மாட்சி! இதைப் போல் இன்னொரு பாடலையுங் கேளுங்கள்.

நீர்மை யிடம்வே நெடுவலத்தி னார்குருதி

நீர்மை *சிகிக்குன்றன் நின்றட்டங்—கேர்மை

ஒளிவிஞ்சு மம்மையப்ப னொத்தான் றுரத்து

களிற்ஞ்சு கன்னியுடைக் கண்.

பண்டைத் தமிழ் மகளிரின் தன்மைகளை எவ்வாறு கூறுகின்றார். தோழி முதலில் அரசன் அன்பு, அடுத்தபடி "தென்மாறை வெற்பு" என்று கூறும் தனது நாட்டன்பு, பிறகு கடவுளன்பு, முடிவாக அன்று நடந்தவைகள், இவைகளை யெல்லாம் முறையாகவும், சுருக்கமாகவும், நயமாகவும் கூறுகின்றான். திடீரென்று செல்விக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தைத் தெரிவித்தால், தாய் ஒருவேளை திடுக்கிட்டாலும் திடுக்கிடுவான். அதனால், அதை முதலில் கூறாமல் முதலில் சொல்லவேண்டியவைகளை, முறையாகச் சொல்லிப் பின்னர் கடந்த நிகழ்ச்சியைக் கூறுகின்றான். எவ்வளவு முன் யோசனை!

அரசன், ஆளுந்திறனைக் கூறும்பொழுது காக்கின்றான் என்று சொல்லாமல் "வளர்க்கின்றான்" என்று சொல்லுகின்றான். வளர்ப்பது தாய் தந்தையரின் கடமையல்லவா! அதனால் அரசன், ஆளுகை மாத்திரம் செய்வதல்லாமல் தாய் தந்தையு மாகின்றான் என்று கூறுவதில் எவ்வளவு உள்

* சிகிக்குன்று = மயிலமலை.

* "திருச்செங்கோடு" தலத்தில் சிவபெருமான் அர்த்தகாரிகுரர் என்னும் வழிவுடன் விளங்குகின்றார்.

சாதிப்பேய்

(அ. அரங்கராஜன்.)

சாதிப்பேய்

665

ஓரே இனமாய் இருந்த மக்கள் தங்கனையுந் தங்கள் நாட்டினையும் பகைவர்களினின்றும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் நிகழ்தம் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என நான்கு வருணத்தார்களுக்கப் பிரிந்து தங்கள் தங்கட்டுரிய தொழிலியற்றி வந்தார்கள். அக்காலத்து அவர்களுக்குள் வேற்றுமையே கிடையாது. ஒரு தொழிலாளருக்கும் மற்றொரு தொழிலாளருக்கும் நெருங்கிய நட்பு உண்டு. பிறரை காளிலே கலியின் கொடுமையாலோ—கடவுளின் திருவிளையாடலாலோ—தொழிற் பிரிவு பிறப்புப் பிரிவாக மாறிற்று. தொழில்பற்றி எழுந்த பிரிவு பின் பொய்யர்களின் கூற்றால் பிறப்புபற்றி எழுந்ததாயது. ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் காணடவில் உட்பிரிவுகள் பல எழும்பின. இச் சமயத்து எத்தனைச் சாதிகள் உள்ளன? எண்ணவும் முடியா. ஒவ்வொன்றுத் தலைவிரித்து தானே பெரிய சாதி எனக் கூவி யாடுகிறது. இதனால் அவைகட்குள் ஏற்படும் வாய்ச்சண்டை முற்றிப் பிண்கைச் சண்டையாய் மாறுகிறது. அத்துடன் முடிவுறுது நீதிஸ்தலம் செல்கிறது. பட்டம் பெற்ற வக்கீல்கட்கும், சட்டம் கற்ற குமாஸ்தாக்கட்கும், நியாயம் வழங்கும் மன்றத்திற்கும், கெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சொட்டச் சொட்ட விரைந்து நடந்தோருனின்று வேலை செய்தோ சம்பாதித்த ஊதியத்தை—சட்டிய பொருளைக்—கொட்டிக் கொடுக்கச் செய்கிறது. அத்தோ! ஒரு காலத்திற் அந்நிய நாட்டினின்றும் இங்குற்ற இஸ்லாம் மதத்தார்களுடன் நட்புகொண்டு என்னவாம் எவ்வித வேற்றுமையுமின்றி யிருந்த நாடு இன்று அடைந்துள்ள நிலைமை தான் என்னே! என்னே!! “சாதியிலே மதங்களிலே சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்ற உலகீர்! அலைந்து அலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அழகலவே! கன்கலவே! இருட்சாதி தத்துவச் சாத்திரக்குப்பை இருவாய்ப் புன்செயில் எருவாக்கிப்

ஞறை பொதித்திருக்கின்றன! இதனால்தான் அடுத்த அடியில் அம்மையப்பரைக் கூறுகின்றான் போலும்!

செல்வியை இடப்பக்கத்தில், அணைத்துக்கொண்டு அழகன் யானையுடன் பொருதபொழுது, உண்டாய தோற்றத்தைக் கண்டவுடன் அக்காட்சிக்கு வேறு உவமானம் கூறாமல் “அண்ணல் காட்டிய அம்மையப்பவடிவம்,” அவன் நினைவுக்கு வந்ததென்றால் தம் தமிழ் மகளரின் சிவ அன்பை என்னவென்று கூறுவது! மேற்கூறியவற்றால் தமிழ் மகளிர் அரசனையும், நாட்டையும், கடவுளையும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் தன்மையு முடைய ரென்பதாஉம், “அண்ணல் காட்டிய ஆண்மை”யை நம் தமிழர் பெற்றிருந்தனர் என்பதாஉம், வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதின் விளங்குகின்ற தல்லவா!

போடுங்கள்; மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்கள் ஆச்சிரம வழக்கு எல்லாம் குழிக்கொட்டி மண் மூடிப்போடுங்கள்” பட்டாங்கிலுன்னபடி சாதி இரண்டே. இட்டார் பெரியோர்; இடாதார் இழிசுவத்தோர். எனவே பிறப்பால் சாதி கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதை யாவரு மறியுங்கள். எல்லோரும் ஓர் இனம்; எல்லோரும் ஓர் குலம்.

தீண்டாமை

தெய்வத் திருவருள்பெற்ற பெரியோர் தூலில் தீண்டாமை என்பதே இல்லை. இடை நடுவில் பொய்யர்களாற் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தாங்கள் உயர்ந்த வகுப்பார் என் என்னுபவர் உள்ளத்தாடேதான் அத் தீண்டாமை யெனும் மாசு படிந்துள்ளது. ‘பாபத்தை வேறு; பாபியை நேசி’ என்பது இயேசுகாதர் வாக்கு. தீண்டாமையை—பொய் களவு கள் காமம் கொலை முதலிய தீக்குணங்களை—கீக்கு; வெறுத்துத் தள்ளு. ஆயின் அத் தீக்குண முடையோரை நேசி. காலதேச வர்த்தமானங்களை யுத்தேசித்து தீண்டாமையை அறவே கீக்கவேண்டும். கோவில் குளம் தெரு முதலிய பொது விடங்களிலும் அவர்கட்கிடக் கொடாதது என்? ஏறும்புஞ் சிலந்தியும், பாம்பும் யானையும், எலியும் புலியும் வழிபட்ட கடவுளை நம்போன்ற மனிதர் வழிபடக் கூடாதெனின் அவர்கள் ஏறும்பினுஞ் சிலந்தியினும், பாம்பினும் யானையினும், எலியினும் புலியினும் கீழ்ப்பட்டவர்களா? கடைப்பட்டவர்கள் கொல்! “இலங்குயிரினத்தும் உடலினத்தும் ஈசன் கோயில்கள்” எனும் பெரியோர் வாக்கிற் கிணங்க யாவரிடத்தும் ஒத்த அன்போடு தீண்டாமையைத் தீயிலிட்டுக் கொளுத்தி யொழுதுமின். ஒருவர்க்கொருவர் அன்போடு ஒழுக்கின் உரிமை வாழ் வெய்தல் திண்ணம். ‘மனிதர் யாரும் சரி நீகர் சமமானமாக வாழ்கவே!’

பெண் அடிமை பெரிதும் விசனிக்கத் தக்கதே. பெண் இன்றி ஆண் இல்லை; ஆண் இன்றி பெண் இல்லை. இவ்விரு பாலருக்கும் உள்ள தொடர்பு கத்திற்கும் தகைக்கும் உள்ள தொடர்புபோன்று அவ்வளவு அந்நியோன்யமானது. இருபாலருங் கருத்தொருமித்தே வாழ்வெனும் வண்டியை இழுத்தனரென பைந்தமிழ் தூல்கள் பகரா நிற்கின்றன. அவ் வண்டியை அவர்கள் செய்களும் பின்னின்று தள்ளி வண்டி ஓட உதவினர். அக்காலத்துப் பெண் தனக்குரிய மணவாளனைத் தானே தேர்த்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருந்தான். இதனையே சுயம்வரமெனச் செய்பினர். இதனால் என்ன புலப்படுகிறது? பெண்டிர், தன் வாழ்க்கைக்குரிய கணவனைத் தாமே தேர்த்தெடுத்துக்கொள்ள போதுமான புத்தி விசாலத்தை—கல்விப் பெருக்கைப் பெற்றிருந்தனர் என்ற சூட்சுமம் புலப்படுகிறது. ஒத்த வயதும் ஒத்த செல்வமும், ஒத்த கல்வியும் ஒத்த உடல்நலமும் உடையவர்களே அக்காலத் தம்பதிகள். அக்காலப் பெண்களரீர் புலமை மிக்கவர்கள்; கற்பினுக்கரசிகள்; தீரர்கள்; தியாகிகள்; ஞானிகள். ஆடவர்கள் தற்போது பெண்களைச் சமையலறையில் அடிமைப்படுத்திக் கொள்வதில் கருத்தைச் செலுத்தாது ஆடவர்கட்கு எவ்வளவு உரிமையுண்டோ அவ்வளவு உரிமையையும் அவர்கட்குச் சமமாக வழங்கவேண்டும். ஆடவர்களே! பெண்டிரைப் பழிக்காதீர்கள்; இழிக்காதீர்கள்; பெருமை படுத்துங்கள். ‘ஆண்களோடு பெண்களும் சரிசமானமாக வாழ்கவே!’

நம் நாட்டில் அகப்படும் பருத்தியை தூல்தூற்று நெய்து உடுத்துவதே தலையாய—சுத்த சுதேசியம். நம் நாட்டுப் பஞ்சு கடல் கடந்து அந்நிய நாடுற்று தூலாக்கப்பெற்று பின் நம் நாட்டைந்து ஆடையாக நெய்யப் பெறுதலை ஆதரித்தல் இடையாய சுதேசியம் நம் நாட்டுப் பஞ்சு அயல் நாட்டிற்குக் கொண்டு போகப்பட்டு ஆடையாய் ஆக்கப்பெற்று இங்கு உபயோகத்திற்கு வரின் அதை ஆதரித்தல் கடையாய சுதேசியம். இங்ஙனமே நம் நாட்டில் அகப்படும் மூலப் பொருள்களையும், தாதுப் பொருள்களையும், அவைகளைக்கொண்டே நம் நாட்டில் செய்யப்பட்டவைகளை ஆதரித்தல் சுத்த சுதேசியம் எனப்படும். அன்னிய நாட்டுப் பட்டாடை உடுத்துப் பல்லில் செல்வதைவிட நம் நாட்டுக்கிந்தை-கதர் அணிந்து கால்நடையாகச் செல்வதே சாலச் சிறந்ததாகும். தண்ணெய்பெற்ற தாயும் உற்ற பல்லா பிரக்கணக்கான சகோதர சகோதரிகளும் பசுவாய்ப்பட்டிருக்க பொருளை அன்னி அன்னி அந்நியனுக்குத் தானம் வழங்கும் மூடச் செய்கை போற்றற் குரியதா? தான் பெற்ற வருவாயைக்கொண்டு சுன்ற தாயையும் தமையன் மார்களையும் ஒம்பிவரும் வாழ்வு போற்றற் குரியதா? நீங்கனே சொல்லுங்கள். அடிமை வாழ்வெய்திய எவனும் ஆடம்பரத்தால் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டாலும் அடிமை அடிமைதான் என்பதை மறவாதிர்கள். சராபுக் கடையிலிருப்பினுஞ் சாணியில் கிடப்பினுங் குண்டிமணி குண்டிமணி தான். எனவே ஆடம்பரத்தை அறவே அகற்றி எளிய வாழ்க்கையைக் கைக்கொண்டு சுத்த சுதேசியத்தை ஆதரியுங்கள்.

வேளிவந்துவிட்டன!

வேளிவந்துவிட்டன!!

100-பக்கங்கள்

கொண்ட

விக்ரம வருஷத்திய

(நேத்திர ஜீவ நட்சத்திராதி சாந்திர ஸௌரமான) சீவ முகூர்த்த

“ஆனந்தபோதினி”

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்.

நமது வானசாஸ்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாஸ்திரக் கணிதத்திலும் திறமைவாய்ந்த, ஸ்ரீமான் C. G. இராஜன், பி. ஏ.

(B. A. Mathematics) அவர்களால்

சுத்தமாக இப்பஞ்சாங்கம் கணிக்கப்பட்டது.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு விலை அறு 2.

தனிப் பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் விலையோடு தபாற்கூலி

14-அனு சேர்த்து தபால் பில்லைகளாக அனுப்பவும்.

6-பஞ்சாங்கங்கள் அறு 11½. 12-பஞ்சாங்கங்கள் ரூபா 1—6—0.

25-பஞ்சாங்கம் ரூ. 2—10—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பேட்டி நே. 167, மதராஸ்.

ஞானசிந்தாமணி

(0)

(காசி-ஸ்ரீ. நீலகண்ட சுவாமிகள்.)

★

சட்சமாதி.

அந்த வுபாதிக்கதாசாரிகளான திரிசியாநுவித்த, சத்தாநுவித்த, நிர்விகற்பமெனப் பாஹியாப்பியாந்தாங்க பேதத்தால் சட்சமாதிகளுண்டு. அவற்றுள் கடாதி விஷய சமூகத்துள், ஒன்றனைக் குறித்து அதனுடைய நாமரூபமான மாயாங்கிசங்க ளிரண்டையும் பிரித்து அதனுள் அஸ்திபாதிப்பிரிய மென்னும் சச்சிதாநந்தப் பிரம்மாங்கிசத் திரயங்களை, அதுசத்தாநஞ் செய்வதே பாஹிய தரிசியாநுவித்த சலிகற்ப சமாதி. அகண்ட சச்சிதாநந்தாத்துவிதிய சுவரூபம் பிரம்மமென்று தியா, நிப்பதே பாஹிய சத்தாநுவித்த சலிகற்பசமாதி. இந்தச் சமாதி துவயாப் பியாச பலத்தால் பிரம்மாநந்தஸ்தாநந்தில், மனோமக்கிசமாய் நிஸ்தாநந்த சமூத்திரம்போல நிச்சலாத்தமகமா யிருப்பதே பாஹிய நிர்விகற்ப சமாதி. மனோகத காம்சங்கற்பாதிகளே திருசியம். நான் இதற்குச் சாக்ஷிகளென னும் அதுசத்தானமே அப்பியந்தா திருசியாநுவித்த சலிகற்ப சமாதி. அசங்க சச்சிதாநந்த சுவயம் பிரகாசமே நானென்று சிந்தனை செய்வதே அப்பியந்தாசத்தாநுவித்த சலிகற்ப சமாதி. அந்தச் சுவாநுபுதிசுகா வேசத்தால் திருசிய சப்த மிரண்டும் விட்டு, நிவாத தீபம்போல நிச்சிந்த ரூபமா யிருப்பதே அப்பியந்தா நிர்விகற்பசமாதி. இந்தச் சட்சித் சமாதி களினின்று கழித்த யோசீசரான் மகம் எங்கெங்கே சஞ்சரித்ததோ அங் கங்கே சமாதியாம்.

ஞாநபல சதுஷ்டயம்.

துக்காபாவ, சர்வகாமாப்தி. கிருதகிருத்தியத்துவம், பிராப்தப் பிராப்பியத்துவமென ஞாநபல சதுஷ்டயமுண்டு. அவற்றுள் துக்காபாவம் இகபரலோக பேதத்தால் தவிதமாம். அவற்றுள் துலசரீரத்தில் வியாதி துர்க்கந்தத்துவ குருபத்துவாதிகளும், சூக்ஷ்மதநுலில் காமக்குரோதாதிக ளும், காரணதேகத்தில் அந்த வியாதியாதிகளுக்குப் பீசுபுதமான சமஸ் காரங்களென்னும் திரிவிதசந்தாபமே, இகலோகதுக்கம். மித்தியாத்மக மாயாகாரியமான துலசரீராதிகளை வேறு செய்விக்கப்பட்ட அத்துவிதிய னுன பிரத்தியேகாத்தம ஞாநத்தின்மேலே பரமார்த்தமான போக்ஷிய போக்துருக்க ளில்லாமையால், அந்தத் துக்கத்திரய சம்பந்தமில்லா திருப் பதே, இகலோக துக்காபாவம். சுகிர்த மெப்படி வருமோ, துஷ்கிருத மெப்படிப் போமோ வென்னு மிந்தச் சிந்தனையே பரலோக துக்கம். சம்மியஞாநாநந்தாம் கமல பத்ரோதசம்போல அந்தக் கர்மத்துவங் கூடுவதில்லை. எப்படி யெனின் காஷ்டத்தில் நெருப்பிருக்கும். அந் நெருப்பில் காஷ்டமிராததுபோல கர்மத்துவய விவகாரத்தில் விவேகி யிருப்பன். அவனுள் அந்தக் கர்மத்துவய விவகாரமில்லாமையாலும், தாவாநலம் பொருந்தப்பட்ட பர்வதத்தை ஒரு பகி மிருகங்களும் சோரா

ததுபோல ஞானாக்கிளி சொருபனை அச்சுளிர்நாதிகள் பொருந்தாமையாலும், அந்தச் சிந்தனை தோன்றாதிருப்பதே பரலோக துக்காபாவம். சர்வைச்சுவரிய சம்பந்தான சார்வபெளமதி யிரணியகர்ப்பாந்தம் உத்தரோத்தரமாயிருக்கத் தக்க சதகுணத்தாராந்தங்க னெல்லாம் நிவர்த்தனை விவேகிக் குண்டாயினும், அந்த வாந்தங்கனெல்லாம், பிரம்மாங்கிசங்களாய் அகண்டாந்தம் சித்திக்கையால், அதுவே சர்வகாமாப்தி. அந்த விவேகிக்குத் தத்துவ ஞானமாகிறதற்கு முன் இகலோக சம்பந்தமான இஷ்டப்பிராப்தி அநிஷ்ட நிவர்த்திப் பொருட்டாகக் கிருஷிவாணிச்சியாதிகளும், சுவர்க் காதி சித்திப் பொருட்டாக யாகோபாசனாதிகளும், மோக்ஷ சாதன ஞான சித்திப் பொருட்டாகச் சிவவணிகளுமென்னும், திரிவித கர்த்தவ்யியமாயிருக்கும். இந்தத் தத்துவ ஞானமான பின் சமுசார இகபோக இச்சை யில்லாமையால் கிருஷி முதலான வியாபாரமுமில்லை. கவாக்ஷிகத சூரிய கிரணத்தில், காண்பிக்கிற பரமாரணுக்கள், வெளியிலிருக்கிற பிரகாசத்திற் காண்பியாததுபோல, அஞ்ஞாநிக்கு விஷயமான கர்மமெல்லாம், சம்மியக் ஞானமத்தியையில் தோன்றாமையால், யாகோபாசனாதிகளும், அனுஷ்டிக்கத் தக்கதில்லையாய்ப், பிரம்மாந்த சாக்ஷாத்காரமாகையால் சிவவணிகமெல்லாம் கிருதப்பிராயமாம். இதுவே கிருதகிருத்தியத்துவம், தனக்கு விசிஷ்ட புண்ணிய பரிபாக முமுகுத்துவ குருபாத சாஸ்திர சிவவண ஆத்துமாநாத் தும் விவேக அஞ்ஞாந நிவர்த்தி, ஆத்துமசாக்ஷாத்கார சமுசார துக்க நிவர்த்தி, நிசாந்தாதிசித்திகளே பிராப்தப் பிராப்பியத்துவம்.

வித்தியாத்துவயம்.

சேவன்முத்தி, விதேக கைவல்லியமென, வித்தியாத்துவயமுண்டு. அவற்றுள் விவேகிக்கும் அகமாத்துமருக்கும், அந்நியோந்நிய சம்பந்த லக்ஷணம், சமானமாயிருந்தாலும், விவேகிக்கு இதயகிரந்தி யெல்லாம், சிறைத் தமையால்; பரசரீர மெப்படியோ, அப்படியே சுவயசரீரத்திற்குட அபிமானமில்லை. பிராரத்தபோகம் அநுபவ சாமியமாகையால், சாக்ஷாத்கார மற்ற பாலரதிகன்போல, மந்தாது சந்தாநத்தால், போகநிரபிமாநமுமாய்க் கடமுற்பத்தியானதற்குமேல் குலாலன் சக்கரம் பிரயிக்குமாபோலப் பிராரத்தவரசநா பலத்தால், சஞ்சரிக்கிறதே சேவன்முத்தி.

பிரம்மஞ்ஞானோதயமானபின், சூரியோதயத்தால், இருள் கெடுவது போல, ஞானத்தால் அஞ்ஞாந காரியமான சரீராதிகமுழிந்து, விதேக கைவல்விய மாகாமல். மத்தியையில், சேவன்முத்தி கற்பனை யெப்படி டெனில் விவேகத்தால் ரச்சுசர்ப்பப் பிராந்திகெட்டாலும் தற்காரியமான பயகம்பித யிருப்பதுபோல, ஞானத்தால், அஞ்ஞாந முழித்தாலும் தற்காரியமான சரீராதிகளுக்கு ஸ்திதி யுண்டாமாகையால், பிரம்மவித்தியோற்பத்திசமகாலத்தில் கிஸ்ஸேஷமாய், அஞ்ஞாநத்துடன் கூடின தேகபதநமானெல்லது, பிரம்மவித்தியா சம்பிரதாயம் விச்சித்தியாம். ஆயினப்படியாயிற்றென்பையாயின், ஈச்சுரனால் பிரம்மன், பிரம்மனால் பிரசாபதி, பிரசாபதியால் மறு, மறுவால் சுகலமுறிந்தாரென்று பிரம்ம வித்தியா சம்பிரதாயஞ் சொல்லுகிற சாந்தோக்கிய சுருதிக்கு விரோதமாம். ஆயினும், அஞ்ஞாநிக்குச் சேவன் முத்தி சித்திக்கும் பொருட்டாய்ப் பிராரத்த கர்மவாசனாஞ்ஞாந லேச சத்பாவம் அங்கீகரிப்பதனால், தேகஸ்திதியும், சிஷ்யோபதேசாதிகளும் சித்தித்திருக்கும்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

குற்றவாளிகளும் தண்டனைகளும்

இயற்கையில் மனித சுபாவம் குற்றமுடையதன்று. எல்லாருமே பிறக்கும்போதே கெட்டவர்களாகவோ, குற்றத்தைச் செய்யும் சுபாவ முடையவர்களாகவோ பிறப்பதில்லை. ஆதலின் மனித சமூகத்தைச் சேர்ந்த சிலர் பலவிதமான கிரியினல், சிலில் குற்றங்களைச் செய்யும்போது பற்பல சமய சந்தர்ப்பங்களை யொட்டியே அவற்றைச் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே குற்றவாளிகளைக் கடுமையாகத் தண்டித்து விடுவதால் மட்டும் பயனில்லை. அக் குற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவைகளையும் போக்கிச் சமூகத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டியது அவசியம். மேலும் குற்றவாளிகளுக்கும் சமூகத்துக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமற் போய்விடவில்லை. பரஸ்பரம் பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஆதலின் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை கொடுத்தாலும் அவர்களும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னும் முறையில் சில உரிமைகளைப் பெறத் தகுதியுடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அன்றியும் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிப்பதன் நோக்கமே அவர்களைத் திருத்தி எதிர்கால வாழ்க்கையில் அவர்கள் நல்ல பிராஜைகளாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். இவ்வித உயரிய நோக்கங்களெல்லாம் சமீப காலமாகத்தான் ஏற்பட்டுவருகிறது. குற்றவாளிகளின் சுபாவம், சமூக அந்தஸ்து, குற்றம் செய்த காரணம் சமூகத்திற்கு ஏற்படும் பாதகம் முதலியவற்றை யெல்லாம் கவனித்தே தண்டனையை விதிக்கவேண்டுமே யொழிய எல்லாருக்கும் ஒரே விதமான தண்டனையை விதித்து விடுவதென்பது தவறு. மேலும் இப்பால் அரசியல் காரணங்களாலும் சிறைக்குச் செல்லும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டிருப்பதால் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தம் முக்கியமாகவும் அவசரமாகவும் கவனிக்கப் படவேண்டிய விஷயமாகி விட்டது. நமது தேசத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகள் ஏற்பட்ட பிறகு, அதிகாரத்துக்கு வந்தவர்களிலேயே பலர் சிறைத் தண்டனையை அனுபவித்துத் தக்க அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருந்ததால் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தத்தில் கவனம் செலுத்தினார்கள்.

ஆனால் இப்போது அரசியல் நிலைமை மாறி இருக்கிறது. எனினும் அரசியல் நிலைமைகள் எப்படி யிருந்தாலும் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தம், குற்றவாளிகளைத் தண்டித்தல் முதலிய விஷயங்கள் எல்லா கட்சியினரும் சர்க்காரும் கவனிக்கவேண்டியவை யாகும். இந்த உணர்ச்சி இப்போது நாட்டில் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆதலின் சென்ற வாரத்தில் இது சம்பந்தமாகக் கவனிக்க பம்பாயில் ஒரு மகாநாடு கூடியது. பம்பாய் சீப் ஜஸ்டிஸ் அதன் வரவேற்புக் கமிட்டி தலைவராக இருந்தார். சமஷ்டி கோர்ட் பிரதம நீதிபதி மாரிஸ் கவையர் அம் மகாநாட்டைத் திறந்துவைத்தார். பம்பாய் மாஜி உள்தாட்டு இலாகா மந்திரி ஸ்ரீ கே. எம். முன்ஷி அதில் தலைமை வகித்தார். தலைமை வகித்த ஸ்ரீ முன்ஷி காங்கிரஸ் தலைவர் என்னும் முறையில் சிறைத் தண்டனை பெற்று சிறை அனுபவம் உடையவர். மற்ற இருவரும் பெரிய அதிகாரிகள். ஆதலின் இம் மகாநாடு அதிக முக்கியத் தன்மை வாய்ந்ததென்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அம் மகாநாட்டில் அகில இந்திய சிறைத் தண்டனை சீர்திருத்த லீக் என்று ஒரு சங்கத்தை யமைப்பதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மகாநாட்டைத் திறந்துவைத்த

சர், மாரிஸ் கவையர் தமது பிரசங்கத்தில், 'எவ்வளவு கேவலமான காரியங்களைச் செய்துவிட்டாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் சில உரிமைகள் உண்டு. குற்றவாளிகள் தொல்லையிலிருந்து சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், சமூகத்தின் அநீதிகளிலிருந்து குற்றவாளிகளைக் காப்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்' என்று கூறியதையும், மகாநாட்டில் தலைமை வகித்த ஸ்ரீ. முன்ஷி, 'குற்றவாளிகள் செய்யும் குற்றங்கள் அவர்கள் அவ்வப்போது சம்பந்தப்படும் நிலைமைக்குத் தக்கபடி மாறுகிறது. ஆகவே குற்றத்துக்காக மட்டும் தண்டிப்பது போதாது. அது குற்றவாளிகளின் போக்கையும் அனுசரித்ததாக இருக்கவேண்டும்' என்று கூறியதையும் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம்.

அம் மகாநாட்டைக் கூட்டிய ஐக்கிய மாகாண மாஜி பார்லிமெண்டரி காரியதரிசி ஸ்ரீ. ஸ்ரீவத்ஸவா படித்த அறிக்கையில், ஜனநாயக மந்திரிகள் தான் முதன்முதலில் சிறை சீர்திருத்தத்தில் கவனம் செலுத்தினரென்றும், எனினும் சிறை அதிகாரிகளின் மனோபாவம் இன்னும் மாறவில்லை யென்றும், சிறை நிர்வாகம் பூராவையுமே திருத்த வேண்டுமென்றும், குற்றவாளிகளுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கவும், சிறையிலிருக்கையில் அவர்களுக்குத் தொழில் துறையில் பயிற்சியளிக்கவும், இக் காலத்துக்கேற்றவாறு சிறைச் சட்டங்களைத் திருத்தவும் உழைக்க ஒரு லீக் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறினர். அவரது விருப்பத்துக் கிணங்கவே அம் மாதிரி ஒரு அகில இந்திய ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்துவதென்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டுவிட்டது. குற்றவாளிகளின் தண்டனை, சிறை வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் 'சரித்திரத்தில் இனி புது யுகம் தோன்றுமென்றே நம்புகிறோம். எந்த விஷயத்திலும் கட்சிச் சண்டைகளையும், சொந்த மனஸ்தாபங்களையும் ஜாதிக் கூச்சலையும் கிளப்பி அதைக் கெடுத்துவிடுவதில் நாம் வல்லவர்களாக இருக்கிறோம். இதுவும் நாட்டின் தூதிர்த் தமே. சிறை சீர்திருத்தம், குற்றவாளிகள் தண்டனை ஆகிய இதிலேனும் அவ்வாறெல்லாம் செய்யாமல் இந்திய மக்களனைவரும் ஒத்துழைத்து இச்சங்கம் நன்றாக வேலை செய்யும் படி கவனித்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். குற்றவாளிகளைத் தண்டித்து விடுவதால் மட்டும் பயனில்லை. அவர்களைச் சீர்திருத்தவும், தண்டனையின்போது அவர்கள் அநாவசியமாகக் கஷ்டப்படாதபடி கவனிக்கவும் வேண்டியது சர்க்கார் கடமையாகும். பொதுவாகவே இதுவரை நம் நாட்டில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், தாங்கள் பொதுஜனங்களின் ஊழியர்களென்பதை உணராமல் எஜமானர்களென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்ததால் சிறை அதிகாரிகளும் அவ்வாறே தங்களை நினைத்துக்கொண்டு குற்றவாளிகளை நடத்தி வந்தார்கள். இனி அக்காலம் மலையேறி விட்டது. உத்தியோகஸ்தர்கள் பொதுஜனங்களின் ஊழியர்களே என்று நினைத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. ஆதலின் போலீஸ், சிறை இலாகா அதிகாரிகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் குற்றவாளிகளும் சில உரிமைகளையேனும் உடைய பிரஜைகளே என்பதை உணர்ந்து அவர்களிடமும் நியாயமாகவும் கௌரவமாகவும் நடந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறைத் தண்டனை சீர்திருத்த லீக் கல்ல வேலைகளைச் செய்யுமென்றும் அதற்கு நாட்டில் தக்க ஆதரவு கிடைக்குமென்றும், இதனால் சமூகம் விரைவில் சீர்திருத்த மடைந்து குற்றவாளிகளின் தொகை குறையுமென்றே நம்புகிறோம்.

முஸ்லிம் ராஷ்டிரபதி ஆஸாத்

மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் ராம்கார் காங்கிரஸ் தலைவராக மிகப் பெரும்பான்மையினரான காங்கிரஸ் வாதிதளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். தேசத்தின் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் காங்கிரஸ் வாதிதளம் மௌலானாவிடம் தலைமைப் பதவியை ஒப்படைத் திருப்பதிலிருந்து சில அரிய உண்மைகள் வெளியாவதை யாவரும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். ஹிந்து முஸ்லிம் பிரச்சனையைத் தாறுமாறாகக் கிளப்பித் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் முட்டுக் கட்டையாக ஜனப் ஜின்னா போன்றவர்கள் தேசமே இரு தனி ஜாதியினரைக் கொண்டது என்னும் விஷயம் பிரசாரம் செய்தவரும் சமயத்தில், அக் கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளாமல் ஹிந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் தனித்தனி மதத்தினராயினும் ஒரே சமூகத்தினர் என்று வற்புறுத்தும் மௌலானா ஆஸாத் அவர்கள் தலைமை வகிப்பதால் அந்த முக்கிய பிரச்சனை நன்றாகத் தீர்க்கப்படுமென்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். காங்கிரசைச் சேராதவரும், முஸ்லிம்களில் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், பம்பாயின் மாஜி கல்வி மந்திரியுமான சர். ரபியுத்தீன் அகமத் வெளியிட்ட அறிக்கையில், 'தூதிர்த் தவசமாக ஜனப். ஜின்னா சாதிக்கத் தவறிவிட்ட ஹிந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையையும் வகுப்புச் சமரசத்தையும் மௌலானா ஆஸாத் சாதிப்பாரென்றே நான் நம்புகிறேன். காங்கிரஸ் மதுதத்தை இச்சமயத்தில் தரிப்பதற்கு அவரே தகுதியானவர். முஸ்லிம்கள் எல்லாதாருக்கு முஸ்லிம்களின் மனோபாவத்தை எடுத்துரைக்க மௌலானாவை விடச் சிறந்தவர் கிடையாது' என்று தெரிவித்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. உண்மையிலேயே மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் சிறந்த வைதிக முஸ்லிம் அறிஞர், இஸ்லாமிய ஒழுக்கங்களையும் மதக் கோட்பாடுகளையும் கட்டளைகளையும் தினசரி வாழ்க்கையில் ஒழுங்காக அனுசரித்துவரும் உத்தம முஸ்லிம் பெரியார், இஸ்லாம் சமய சம்பந்தமான ஞானம் நிரம்பப் பெற்றவர். இப்படிப்பட்ட மகான் இந்த வருஷம் காங்கிரஸ் தலைவராக இருப்பது தேசத்தின் அதிர்ஷ்டமே யாகும். ஹிந்துக்கள் தேசிய முஸ்லிம்களிடம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கும் இது சிறந்த அத்தாட்சியாகும்.

மௌலானா ஆஸாத் காலஞ்சென்ற ஹக்கீம் அஜமல்கான், டாக்டர் அன்சாரி ஆகியவர்களுக்குப் பின் கார்யக் கமிட்டியில் தொடர்ச்சியாக அங்கம் வகித்து மகாத்மாஜிக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து வருகிறார். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் எங்கேனும் தகராறோ, பிளவோ ஏற்பட்டால் மத்தியஸ்தத்துக்கு அவரையே நியமிப்பது வழக்கம். அவர் பாரபக்யமின்றி விசாரித்துச் சமரசத்தை உண்டாக்கி விடுவார். பாஞ்சால காங்கிரசில் சமீபத்தில் அவர் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தியது மறக்க முடியாத விஷயம். மௌலானா அவர்கள் வலதுசாரியினர் என்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டாலும் அவர் உண்மையான தீவிரவாதிகளையும் மதித்து நடப்பவர். காங்கிரஸ் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதில் அவருக்கும் ஆர்வமுண்டு. அவர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின் வெளியிட்ட அறிக்கையில், 'ஐரோப்பிய யுத்தத்தால் காங்கிரஸ் மாகாண நிர்வாகப் பொறுப்பை உதறித் தள்ளிவிட்டு திட்டமானதொரு போராட்டத்தில் இறங்க ஏற்பாடு செய்கிறது. இந்த நிலைமை ஏற்பட நான் விசேஷ

முயற்சி செய்தேன். இதிலுள்ள பொறுப்பையும் நான் நன்குணர்ந்திருக்கிறேன். 1935-ம் வருஷத்திய இந்தியா சட்டப்படி இனி காங்கிரஸ் பதவி ஏற்காது என்று கூறி யிருப்பதிலிருந்து அவர் தீவிரவாதத்தின் பக்கம் எவ்வளவுதரம் சாய்ந்திருக்கிறார் என்பது தெரிகிறதல்லவா! ஆதலின் அவர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதில் இடது சாரியினர்கள் பலர் ஒத்துழைத்ததில் தவறு ஏதும் இல்லை. மௌலானா தமது செய்தியில், 'காங்கிரஸ் எல்லோருக்கும் பிரதிநிதி சபை, அதில் எல்லோரும் சேரலாம்; ஆதலின் முஸ்லிம்கள் சந்தேகத்தை விட்டு காங்கிரஸ் கொடியின் கீழ் வந்து சேரவேண்டும்' என்று வெளியிட்டுள்ள வேண்டுகோளை நாம் தேசமக்களனைவர்களிடமும் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறோம்.

★

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர்

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் இவ்வருஷத் தலைவராக ஸ்ரீ. கே. காமராஜ நாடார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ. நாடார் நீண்டநாளைய காங்கிரஸ் ஊழியர்; ஒரே கொள்கையுடன் தலைமைப் பதவிக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒழுங்காகச் சேவை செய்தவருபவர்; ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நல்ல செல்வாக்குள்ளவர்; சென்னை அசெம்பிளி மெம்பராகவும் இருக்கிறார். பிரம்மசாரி; அடக்கமான சுபாவமுடையவர். இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த ஊழியர் தலைவராக இருப்பது தமிழ்நாடு காங்கிரசுக்குப் பலத்தையே அளிக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் எத்தகை மனவேறுபாடுகளும், சுயநலமும் இல்லாமல் சித்தையுடன் உழைத்துக் காங்கிரசின் செல்வாக்கையும் நற்பெயரையும் உணர்த்துவா ரென்பது திண்ணம். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலுள்ள பலர் அவருடன் ஒத்துழைத்துக் காங்கிரசின் கட்டுப்பாட்டையும் பலத்தையும் பெருக்குவார்களென்றே நம்புகிறோம். இம்முறை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் தேர்தலில் ஒரு நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டது வரவேற்கத் தக்கதே. ஸ்ரீ. நாடாருடன் போட்டி போட்ட ஸ்ரீ. சி. பி. சுப்பையாவும் ஸ்ரீ. காமராஜைப் போலவே சிறந்த காங்கிரஸ் ஊழியர். மாகாணத் தலைமைப் பதவியில் செல்வர்களும் தலைவர்களும் அதிகம் படித்தவர்களுமே இருப்பதென்பது மாறி இப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள் தலைமை தாங்க முன்வந்திருப்பது காங்கிரஸ் ஊழியர்களுக்கு உற்சாகத்தையே அளிக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும் காங்கிரஸ் எளியார்களுடைய சபை என்பதற்கும், ஜனநாயக முறையில் நடப்பதென்பதற்கும் இது ஒரு சிறந்த அத்தாட்சியாகும்.

நமது தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசின் எதிரிகளுக்கு மகா ஜனங்களிடையே செல்வாக்கில்லை யென்பது உண்மையே யாயினும் விஷமப் பிரசாரம் அதிகமாக நடைபெறுவதால் அதை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்து காங்கிரசின் செல்வாக்கைப் பெருக்க வேண்டிய யிருப்பதுடன், காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலேயே ஒற்றுமை யின்மையும், இதர குறைகளும் இருப்பதால் அவற்றைப் பரிசுத்தப் படுத்தவேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. இத்தகைய கடமைகளை யெல்லாம் ஸ்ரீ. காமராஜ நாடார் பொறுப்புடன் செய்து முடிப்பாரென்றே ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

★

சுயராஜ்யத்திற்குத் தூண்கள்

சமீபத்தில் மகாத்மாஜி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபत्यத்தை ஸ்தாபித்தவர்கள், அதை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு பிரிட்டிஷார் நலம், ராணுவம், சுதேச சமஸ்தானம், வகுப்புப் பிரச்சனை ஆகியவற்றை நான்கு தூண்களாக அமைத்து விட்டார்களென்றும் இப்போது பிரிட்டிஷார் ஏகாதிபत्य உணர்ச்சியை விட்டொழித்ததும், இந்தியாவில் ஜனநாயக அரசியலை நிறுவ முயற்சிப்பதும் உண்மையானால், ஏகாதிபत्य தூண்களாக இருக்கும் அவற்றைத் தகர்க்கப் பிரிட்டிஷாரே முன்வர வேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருந்தார். அதுபோலவே மகாத்மாஜி இப்போது இந்தியாவில் சுயராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டால் அது நிலையாக இருப்பதற்கு அஸ்திவாரமாக நான்கு தூண்களை நிறுத்தியே தீர வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தி கார்த்திசேவா சங்க மகாநாட்டில் கூடிய ஊழியர்களிடையே பேசி யிருக்கிறார். ஆனால் அவர் இந்த யோசனையை இப்போது புதிதாகக் கூறவில்லை. சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னர் அவர் இந்திய அரசியலில் தலையிட்டபோதே சுயராஜ்யத்துக்குரிய தூண்களான சமூக ஒற்றுமை, மதுவிலக்கு, தீண்டாமை விலக்கு, கதர் சுதேசியம் ஆகிய நான்கு விஷயங்களையும் வற்புறுத்தினார். அதுமுதல் இந்த நான்கு விஷயங்களும் காங்கிரசில் நிர்மாண திட்டங்களாக இருந்து வருகின்றன. காங்கிரஸ் மகாசபை அப்போதைக் கப்போது கோரியான போராட்டத்தை நடத்தினாலும் அல்லது அதை நிறுத்தி வைத்துச் சட்டசபை முதலிய 'பார்லிமெண்டரி' வேலையில் இறங்கினாலும், எப்போதும் விடாமல் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டிய வேலை, இந்த நிர்மாண திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முயற்சிப்பதே யாகும். ஆனால் காங்கிரஸ்வாதிகள் சிலர் கோரியான போராட்டத்திலும், பலர் 'பார்லிமெண்டரி' வேலையிலும் தான் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி உற்சாகத்தைக் காண்பிக்கிறார்களே யொழிய சுயராஜ்யத்துக்கு அஸ்திவாரமான இந்த முக்கிய வேலையில் சிரத்தை குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்கு அதன் மகத்துவத்தை அவர்கள் இன்னும் சரிவர உணராததே காரணம்? மேலும் நிர்மாண திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் வேலையில் இறங்கி உழைப்பது மிக்க சிரமமான காரியமாகும். எனினும் மகாத்மா அன்று முதல் இன்று வரை விடாமல் நிர்மாண திட்டத்தை மட்டும் வற்புறுத்தியே வருகிறார். இது காங்கிரசினாலும் கார்த்தியினாலும் வகுக்கப்பட்ட தென்றலும், தேச மக்களனைவராலும் ஜாதி, மத, கட்சி பேதமின்றி அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டிய தேயே நிர்மாண வேலையாகும். சுயராஜ்யத்தை எவர் ஸ்தாபிப்பதாயினும் அதற்கு அஸ்திவாரம் வேண்டாமா? தூண்களில்லாமல் கட்டடம் நிற்குமா? ஆகவே நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நிர்மாண திட்டமாகிய சுயராஜ்யத்தின் தூண்களை நிறுவுவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் ஏகாதிபत्यத்தின் தூண்கள் தானாகவே தகர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

பிரமாதினு பஞ்சுனி—கலியுகாதி 5041; சாவிவாகனம் 1862,
பசவி 1349, கொல்லமாண்டு 1115, ஹிஜரா 1358-59,
இங்கிலீஷ் 1940—மார்ச்சு—ஏப்ரல்

பஞ்சுனி	மார்ச்சு	வாரம்	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	வியா	பஞ்32-40	ப*11-35	சி11-35ம	கிருத்திகை, சம்பத் கௌரி விரதம், காரடையான்
2	15	வென்	சஷ்35-23	கிரு16-18	சி16-18ம	சஷ்டி [சோன்பு]
3	16	சனி	சப்36-28	ரோ19-18	அ19-18சி	யாத் திரை, பிரயாணம்
4	17	ஞா	அஷ்35-35	மிரு 20-10	சித்60	மருத் துண்ண
5	18	திங்	நவ32-48	திரு 19-53	சி19-53அ	வித்தியாரம்பம் செய்ய
6	19	செவ்	தச28-8	புன17-20	சித்60	கரிநான், எருவிட
7	20	புத	ஏகா21-53	பூச13-18	சித்60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
8	21	வியா	து14-15	ஆயி7-45	சித்7-45அ	பிரதோஷம், ஆபுதம் பழக
9	22	வென்	திர்5-43	மக1-8	மர1-8சித்	அவமாகம், மாடு வாங்க
10	23	சனி	சது56-28 047-0	பூர53-48 உத்46-25	மர60	பௌர்ணமி, ஹோளிகா பண்டிகை, பங்குனி உதாம்
11	24	ஞா	பிர37-58	அஸ்39-20	அ39-20சி	கே-பு சக்
12	25	திங்	துதி29-28	சித்32-50	பி32-50அ	கு-கு ச-செ
13	26	செவ்	திர்22-10	சுவா27-28	சி27-28ம	குரி புத
14	27	புத	சது16-8	வி23-30	சித்60	4கும்-வ-புத 9-ரிஷ-செ
15	28	வியா	பஞ்11-45	அனு21-13	சி21-13பி	16-ரிஷ-சக் 28-மீன-புத
16	29	வென்	சஷ்9-18	கே20-50	ம20-50அ	
17	30	சனி	சப்8-45	மூல22-23	சித்60	
18	31	ஞா	அஷ்10-13	பூரா25-43	சி25-43அ	
19	1	திங்	நவ13-23	உத்30-43	ம30-43அ	
20	2	செவ்	தச18-0	திரு36-55	சித்60	
21	3	புத	ஏகா23-40	அவி44-5	பி44-5செத்	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
22	4	வியா	துவா30-8	சத51-35	மர51-35சி	வருணி திரயோதசி
23	5	வென்	திர்36-35	பூர59-35	சித்60	மாச சிவராத்திரி
24	6	சனி	சது43-10	உத்60	சித்60	திருதினஸ்பிருக்
25	7	ஞா	049-18	உத்7-18	அமி60	சர்வத்திர அமாவாசை
26	8	திங்	பிர54-45	ரோ14-25	சித்60	புகாதி பண்டிகை
27	9	செவ்	துதி59-28	அஸ்20-58	சித்60	சந்திர தெரிசனம் [எில்]
28	10	புத	திர்60	பர26-38	சி26-38அ	(கிருத்திகை சில விடங்க
29	11	வியா	திர்3-5	சி*31-13	மர60	கிருத்திகை, மாச சதுர்த்தி
30	12	வென்	சது5-35	ரோ34-33	ம34-33சி	மேஷரவி கா-55-38
1	13	சனி	பஞ்6-35	மிரு36-38	சித்60	விக்கிரம வருஷப் பிறப்பு

EDITED, PRINTED & PUBLISHED BY N. MUKISAWMY MUDALIAR,
AT THE “ANANDA BODHINI” PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

ஞானசெல்வாம்பாள்

அல்லது

இரண்டு சகோதரிகள் (5-பாகங்கள்.)

ஞானம்பாள் செல்வாம்பாள் என்ற இரண்டு சகோதரிகளே இந்த நாவலில் கதாநாயகிகள். இந்த கன்னிகைகள் மேலதிகாரமின்றித் தங்கள் பிரியப்படி நடக்குமாறு விடப்பட்டனர். அன்னிய வாலிபரிடம் தாராள மாய்ப் பழக்கப்பட விடப்படுவதே நல்ல நாகரீகமென்று கருதுவது முத லிய ஆசாரங்களுல் வீனையும் தீங்குகள் அனுபவமாய் விளக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அதோடு பெரும்பாலான கன்னிகைகள் உலக அனுபவமில்லாத அந்தப் பருவத்தில் தங்களுக்குத் தகுதியான கணவர்களைத் தாங்களே தேர்ந்தறிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவர்களென்பதும், அயோக்கியர்களது வஞ் சக வலையில் அவர்கள் எளிதில் சிக்கிக்கொண்டு தங்கள் வாழ்நாள் முழு வதையும் பெருந்துன்பத்தை யனுபவிக்க நேருமென்பதும் இக்கதையால் நன்கு விளங்கும்.

இக்கதாநாயகிகளின் நடக்கைகளால் அச்சம், மடம், நாணம், பயிப்பு என்னும் குணங்களைக் கைவிடாமல் நன்னெறியைக் கடைப்பிடித் தொழு கும் கன்னிகை முடிவில் நல்ல பலன்களையும், மேலான பதவியையும் அடை வாளைன்பதும், அற்ப போகங்களிலும் பட்டாபாப வாழ்க்கைகளிலும் இச்சை வைப்பவன் துன்பத்தையே யடைவாளென்பதும் தெளிவாய் நிரூ பிக்கப்படுகிறது.

இக்கதையில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான ஆடவனாகிய தேவராஜு என்பவனுடைய சரித்திரத்திலும், கிருஷ்ணராஜு மச்சநாதன் என்பவர் கள் சரித்திரத்திலும் மிக்க ஆச்சரியமும் மனதை யடியோடு கவர்ந்து கொள் னத்தக்க அபூர்வ சம்பவங்களும் நிறைந்திருப்பதோடு பல அரிய நீதிகளும் நன்னெறிகளும் அனேகம் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்பது வாசிப்போர் க்கு நன்கு புலப்படும். 5-பாகங்கள் விலை ரூபா 9-10-0.

மின்சாரமாயவன்

இது ஓர் மிக்க அபூர்வமான திருடன் சரித்திரம்; இதன் கதாநாயக னாகிய மின்சாரமாயவன் என்னும் திருடன் கல்வியும் மிக்க புத்தி சாமர்த்தி யமும் தீரமும் உடையவன். ஆதலால் அவன் செய்கைகள் ஒவ்வொன்றும் மிக்க பிரமிப்பை யுண்டாக்கத்தக்கதா யிருக்கும். அவன் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு சமயமும் தப்புவான் என்று ஒவ்வொருவரும் கரு தார்கள். அப்படியிருந்தும் அவன் தப்பிக்கொள்வான். இது அறிவாளி களுக்கு மிக்க விருப்பத்தை யுண்டாக்கத்தக்கது. மனிதர் உலக அனுபவம் பெற அறிந்தகொள்ளவேண்டிய பல விஷயங்களை பலர்க்கு அளிக்கக் கூடியது. ஆதிமுதல் அந்தம்வரை மனதைக் கவர்ந்துகொள்ளத்தக்கது. பெண்களைக் கட்டில் வையாது ஆண் பிள்ளைகளை விடுவதுபோல் விட்டு விடுவதால் நேரிடும் விபரீதங்களை இதில் அனுபவமாய்க் காணலாம். இது கல்ல காகிதத்தில் சுத்தமாய்ப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சுமார் 350-பக்கங் களுக்கு மேலுடையது. இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மதன கோலாகல தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வரம்பற்ற போக நுகர்ச்சியாலும், இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒருவிதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும். இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினாலுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விருத்தியை யுண்டாக்கி நரம்புகளுக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டு சிறந்த கைபாக செய்பாக்களாய் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

நாக்குப்பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு குருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லை விலை அணா 6.

சீதபேதி (டிசென்டரி) பவுடர்

இரத்தபேதி, சீதபேதி, சீதமும் இரத்தமும் கலந்த பேதி, மலத்துடன் இரத்தம் வருதல், மூலக் கடுப்பு அடிவயிற்று நோய் முதலான வியாதிகள் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர் வரையில் யாருக்கிருந்தாலும் 4-வேளையில் இது அவற்றைத் தப்பாமல் தடுக்கும்.

ஒரு புட்டியின் விலை அணா 8.

குழந்தை கக்கிருமல் நிவாரணி

இம்மருந்து கக்குவானால் கஷ்டப்படும் பிள்ளைகளுக்கு ஓர் ரகசியம். இது வெகு நேரத்தியாகவும், சுகமாகவும், குழந்தைகள் சாப்பிடுவதற்கு இனிப்பாக இருக்கும். இரண்டு மூன்று நாட்களில் கக்கிருமல் நோய் பொறுத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்து சில நாளைக்குள் பூர்த்தியாக குணத்தைத் தரும். இதை உபயோகிக்கும் விதம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1-4-0. தபாற்சிலவு பிரத்தியேகம்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனாதித் தைலம்

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக்கட்டைச் சந்தனாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான கற்க வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்றில் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

நூற்றுக் கணக்கான பணச் செலவின்மேல் தீர்க்க வேண்டிய வியாதிகளை யெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாക്ഷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து வருவதால் கண்ணெரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையடி, சாலேச்வரம், பித்த பாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவாட்சி, கைகால் எரிவு, தேக வெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான தூர்நாற்றங்கள், சொரி, சிரங்கு கள், நமைச்சல், பீனிசம், கபால சூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாக்கும்; ரூபச சந்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்து வருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, துடி துடிப்பு, தலை நமைச்சல் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மற்ற ரோகம் அறவே ஒழிந்து விடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சிதன பதார்த்தம் களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12-0

" 1/2 "

" 1-0-0

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உள்ளுக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஒளவந்தம், ஜலதோஷம், தொண்டை நோய், தலைவலி, கழுத்து நோய், ஜூரம், ஜன்னி, பிடிப்பு, வாந்திபேதி, ஈழை இருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்று வலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனுபோசத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை அணா 8. புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 1-4-0

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷ சுரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப்போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டக்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயிர் தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாது விருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம்மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்ஸ் தண்ணீர் அல்லது பசும் பாலில் 10, 12 துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7 துளிகள் வரையிலும் காலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒரு மாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை அனு 12. தபாற் செலவு வேறு.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல்பொடிகளைப் போலவிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, சுறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய் நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படிச் செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல் பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அனு 2.

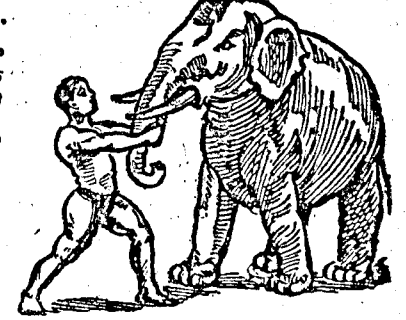
6 டப்பிகள் அனு 10.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தச நாடிகளும் தளர்ந்து பலங் குறைந்து அகால மாணத்துக் குள்ளாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுகத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்திசெய்து, பலவீனம், கைகால் ஒய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீர்ணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ஞாபகக் குறைவு, தைரிய பின்மை, தாது நஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், நரம்புத் தளர்ச்சி, மாட்டு நோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல் குணப்படுத்தும். இது வரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்படாத அலுஷதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2—8—0.

மோஹினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5-வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக கொண்டால் அன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. இதன் விலை அனு 13.

இனம் சாமான்கள்:—1-செண்டு புட்டி, 1-புருச், 1-தந்த சீப்பு, 1-கலர் சாந்து, 1-சிறிய கண்ணாடி.

வாத ஜீர்ணாபி லேகியம்

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் தீரும். பத்திய விவரம் மருந்து

டன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

காப் கியூர் என்னும் கஷய அரி

கப இருமல், இரைப்பு அல்லது மந்தகாசம், காயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருந்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான சுவாச இருமல், தொண்டை யெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதிலும் மனியில் நனைவதிலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலு தினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி கன்றாய் அவ்வியாதி கொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதைடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டிய பிடத்தில் தடவி உலர்ந்த பின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர் போய்விடும். புட்டி 1-க்கு விலை அனா 8.

மயிர் போக்கும் சோப்

இது ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. சரீரத்தின் எந்தப் பாகத்திலுமுள்ள மயிரை இந்த சோப்பின் உதவியால் பிரயாசையின்றி வெகு சுலபமாகப் போக்கிவிடலாம். மயிரைப் போக்கவேண்டிய இடத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தைப் பூசி, அதன்மேல் இந்த சோப்பைத் தேய்த்து ஐந்து நிமிஷம் கழித்து காகித கார்டினாலாவது, ஜலைத் துண்டினாலாவது வழித்தால் அவ்விடத்திலுள்ள மயிர் யாவும் கழிந்து போகும். அந்த இடம் பிறகு மழமழப்பாக விருக்கும். இந்த சோப்பில் துர்நாற்றம் முதலியவை இரா. 3-சோப் கொண்ட பாக் 1-க்கு விலை அனா 14.

இரா. 3-சோப் கொண்ட பாக் 1-க்கு விலை அனா 14.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக நமைச்சலையும், தொந்திரவையும் உண்டாக்கும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அஷ்டம். முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு நிகரான மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிருதுவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இணையற்றது. புட்டி 1-க்கு விலை அனா 8. 3-க்கு விலை ரூ. 1-4-0.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்ஸாரிகள்.

கருதரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப் படுத்துவதற்கான ரப்பர் கருவிகள் யாவரும் உபயோகிக்கலாம். நெ. 1. ஐத் 1-க்கு ரூ. 1-12-0. நெ. 2. ரூ. 1. நெ. 3. அனா 12. நெ. 4. விலை அனா 8.

பெண்களுக்கேற்ற கருவி

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப் படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸ்ஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். சிறியது விலை ரூபா 2. பெரியது விலை ரூ. 2-4-0.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்ப நூல் இதுவே.)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளின் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆறாம் பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1.

பழைய கொக்கோகம் விலை ரூபா 1.

மன்மதன் திருவிளையாடல் விலை ரூபா 1.

வி. பி. சார்ஜ் வேறு.

ஆரியன் புக் டியோ, 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்-

ஆரணி-தப்புசாமி முதலியார்	ரூ. அ.	துயரானன் கதை	ரூ. அ.
இயற்றியவை.		... 0 10	
ஞானசெல்வாம்பாள் 1-பாகம்	9 10	பூலோக லக்ஷ்மி கதை	... 0 12
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக்		கனகரத்தினம்	... 0 8
கொலை	... 1 4	கண்டிராஜா நாடகம்	... 0 12
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2-பாகம்	3 4	நளின சுந்தரி	... 0 10
மதனாம்பாள் 2-பாகம்	... 3 0	கம்பராமாயண வசனசங்கிரகம்	2 0
லோகநாயகி	... 1 0	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0
வினாயாட்டுச் சாமான்	... 1 6	ஸ்ரீபாலன்	... 0 8
மவளத்தீவு 2-பாகங்கள்	... 3 0	உதயணன்	... 0 7
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	... 0 14	தசக்கி..வன்	... 0 14
அமரர்வதி 2-பாகங்கள்	... 4 0	போஜ சரித்திரம்	... 0 5
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	... 1 8	சதானந்தர்	... 1 4
கற்கோட்டை	... 2 0	ஜீவகன் வசனம்	... 1 0
பூங்கோதை	... 0 10	கர்ணன் சரிதை	... 0 12
வீரநாதன்	... 0 12	பீஷ்ம விஜயம்	... 0 10
கனகபூஷணம் 2-பாகமும்	... 3 8	கீர்த்திசிகங்கள்	... 0 8
கமலசேகரன்	... 1 12	மும்பெருந்தாசர்	... 0 10
தினகரசுந்தரி	... 1 0	அரிச்சந்திரன் சரிதை	... 0 8
ரத்தினபுரி ரகசியம் 9-பாகமும்	18 2	நீலக்கொடி	... 0 5
சந்திராபாய்	... 2 0	மணவாளன்	... 0 3
இராஜாமணி	... 2 0	பரசுராமன்	... 0 3
இரத்தினபாய்	... 1 12	சிசுபாலன்	... 0 8
மதனபூஷணம்	... 1 0	அங்கதன்	... 0 4
சுவர்ணாம்பாள்	... 0 12	தசாவதாரம்	... 0 6
தேவசுந்தரி	... 1 4	கிருஷ்ணன் துது வசனம்	... 0 8
குணசுந்தரன்	... 0 12	சண்டோபாக்கியானம்	... 0 6
பத்மாஸனி	... 0 14	கருணாகரரும் சத்தியசேலரும்	0 8
ஆனந்தலிங்க	... 2 0	சத்தியவசனி	0 4
மின்சார மாயவன்	... 1 8	விமலன்	... 0 4
ஆனந்தசிகந்திரன் அஷ்டாங்கங்கள்	1 12	கண்ணபிரான்	... 0 4
அரகுர் இலக்ஷ்மணன்	... 2 0	செய்ப்புட்பாடத்திரட்டு	... 0 4
கைவல்லிய கவரீத வசனம்	... 1 8	நாலுமந்திரி கதை	... 0 4
கோதரவாஞ்சை	... 0 7	மங்களேசுவரன்	... 0 6
தவசங்கரவர மாயணம்	... 4 0	தக்கன்	... 0 6
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மஹம்சருடைய		சீமந்தினி	... 0 8
சரித்திரமும் புத்தகங்களும்	1 12	நான்குகோடி	... 0 4
விவேகானந்தர்	... 4 0	மதிமோசவிளக்கம்	... 1 0
தமிழ் மொழியா மெய்கா	... 3 0	மெய்க்காதலி	... 0 8
செங்கோதல் மாதவன் 2-பாகம்	... 2 0	மேனாமினுக்கி கதை	... 0 8
மலையாள பதவதி	... 1 0	வீணகானன் ஞானேந்திரி	... 0 8
அற்புத கவரீத ரம்பை	... 1 0	மரோன்மணி கதை	... 0 8
அகட விகட விலாச விநோதம்	0 10	கோமளவல்லி கதை	... 0 8
தங்கக் குகை இரகசியம்	... 0 12	விகடவல்லி கதை	... 0 6
		தாலிகட்ட மறந்த கதை	... 0 5

ஆனந்தபோதினி ஓபீஸ், தபால் பேட்டி. நெ. 167, மதராஸ்.